

การเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
Preparation for Enhancing the Curriculum Quality toward AUN-QA
at the Faculty of Business Administration Rajamangala University
of Technology Phra Nakhon

กนกอร อรุณทวิรุ่งโรจน์
รุ่งอุษา คำร้อยแสน

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่องานวิจัย การเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA
 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ชื่อผู้วิจัย กนกอร อรุณทวีรุ่งโรจน์ และรุ่งอุษา คำร้อยแสน
หน่วยงาน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ปีที่ทำการวิจัย 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยความแตกต่างระหว่างบุคคลกับระดับความรู้ความเข้าใจเกณฑ์ AUN-QA และทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อการกระบวนการเตรียมพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตร 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจเกณฑ์ AUN-QA กับทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อการกระบวนการเตรียมพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA 3) ศึกษาทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อการกระบวนการเตรียมพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA และ 4) เพื่อพัฒนาแนวทางการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากผู้บริหาร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวน 60 คน ได้แบบสอบถามคืน 45 ชุด (ร้อยละ 75) ซึ่งข้อมูลที่ได้วิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมทั้งสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) และการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 21 ปีขึ้นไป จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 31.10 และมีความรับผิดชอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร โดยเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรจำนวน 33 คน รวมถึงเป็นประธานหลักสูตรอีกหน้าที่หนึ่งจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 86.70 ในขณะที่ระดับความรู้ความเข้าใจเกณฑ์ AUN-QA อยู่ในระดับมาก ครอบคลุมทั้ง 8 ด้าน โดยเกณฑ์ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.16$) ขณะที่ด้านผลผลิตและผลลัพธ์มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.85$) ทัศนคติของบุคลากรต่อการกระบวนการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านการติดตามการจัดทำรายงานประเมินตนเอง ($\bar{x} = 4.21$) การทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล เช่น ประสบการณ์ทำงานและความรับผิดชอบในหลักสูตร ไม่ส่งผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจและทัศนคติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA กับทัศนคติของบุคลากรต่อการเตรียมความพร้อม พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติของบุคลากรต่อการเตรียมความพร้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($r = .462^{**} - .902^{**}$) โดยเฉพาะด้านแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่มีค่าสัมประสิทธิ์สูงสุด ($r = .805^{**}$) ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า การพัฒนาหลักสูตรควรประยุกต์ใช้แนวคิดวงจร PDCA (Plan-Do-Check-Act) ในทุกขั้นตอนของการบริหารหลักสูตร เพื่อสร้างการปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง และเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมองค์กรด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

คำสำคัญ: การเตรียมความพร้อม, คุณภาพหลักสูตร, AUN-QA

Research Title	Preparation for Enhancing the Curriculum Quality toward AUN-QA at the Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon
Author	Knokorn Aruntaweerungrote and rungusa Khamroisaen
Institute	Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon
Year	2024

Abstract

The purpose of this research was; (1) to examine the effects of individual differences on the level of understanding of the AUN-QA framework and the attitudes of personnel toward the preparation process for curriculum quality enhancement; (2) to investigate the relationship between the level of understanding of the AUN-QA framework and the attitudes of personnel toward the preparation process for upgrading curriculum quality to meet the AUN-QA standards; (3) to study the attitudes of personnel toward the preparation process for curriculum quality enhancement in accordance with the AUN-QA framework; and (4) to develop guidelines for internal quality assurance practices at the program level of the Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon. A questionnaire was employed to collect data from 60 participants, consisting of administrators, program chairs, and full-time lecturers, of which 45 questionnaires were returned, representing 75% response rate. The data were analyzed using descriptive statistics (percentage, mean, and standard deviation) and inferential statistics, including analysis of variance (ANOVA) and correlation coefficient analysis.

The findings revealed that most respondents had more than 21 years of work experience (31.10%) and were actively engaged in curriculum quality assurance, with 33 serving as program chairs and 6 additionally holding the position of program directors (86.70%). The overall level of understanding of the AUN-QA framework was rated high across all eight criteria, with the teaching and learning approach obtaining the highest mean score ($\bar{x} = 4.16$), while outputs and outcomes received the lowest ($\bar{x} = 3.85$). Personnel's attitudes toward the preparation process were also found to be high, particularly in monitoring the development of self-assessment reports ($\bar{x} = 4.21$). Hypothesis testing indicated that personal factors, such as work experience and curriculum responsibilities, did not significantly affect understanding

or attitudes ($p > 0.05$). Correlation analysis revealed a significant positive relationship between understanding of the AUN-QA framework and attitudes toward the preparation process at the 0.01 level ($r = .462^{**}-.902^{**}$), with the strongest correlation found in the teaching and learning approach ($r = .805^{**}$). The study suggests that curriculum development should adopt the PDCA (Plan–Do–Check–Act) cycle throughout all stages of program management to ensure continuous quality improvement and foster a sustainable quality assurance culture within the organization.

Keywords: Preparation, Curriculum Quality, AUN-QA

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ด้วยดี ได้รับความกรุณาสนับสนุนจากงบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ดร.ณัฐวุฒิ ว่องทรัพย์ทวีรองศาสตราจารย์ ดร.กรรณิการ์ ม่วงชู และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรัญญา แก้วเชือกหนัง ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน ที่กรุณาให้คำแนะนำคำปรึกษา และข้อเสนอแนะอันมีคุณค่าในทุกด้าน จนทำให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่าน ที่ให้ความกรุณาสละเวลาอันมีค่าในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลสำคัญที่ช่วยให้ผู้วิจัยได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่าน ที่ให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ และให้กำลังใจตลอดกระบวนการวิจัย หากงานวิจัยฉบับนี้มีข้อบกพร่องประการใด ผู้วิจัยขอน้อมรับคำแนะนำเพื่อนำไปปรับปรุงในโอกาสต่อไป และหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจศึกษาต่อไปในอนาคต

กนกอร อรุณทวีรุ่งโรจน์
รุ่งอุษา คำร้อยแสน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ฅ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.4 วิธีดำเนินการวิจัย	4
1.5 สมมติฐานงานวิจัย	5
1.6 กรอบแนวความคิดในการวิจัย	5
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดการประกันคุณภาพการศึกษา	9
2.2 แนวคิดการประเมินหลักสูตร	14
2.3 เกณฑ์การประเมิน Asean University Network Quality Assurance (AUN-QA)	16
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ	20
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ	21
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	24
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 รูปแบบที่ใช้ในการวิจัย	29
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	29
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	30
3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	32
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	32
บทที่ 4 ผลการวิจัย	
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)	34
4.2 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย	53

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย	57
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	58
5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย	61
5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	61
บรรณานุกรม	62
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย	68
ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของแบบสอบถาม	73
ภาคผนวก ค ผลการทดสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	86
ภาคผนวก ง แบบสอบถามงานวิจัย	90
ประวัติย่อผู้วิจัย	101

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล	34
4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลในการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA	35
4.3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นด้านความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA Criteria 1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	36
4.4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นด้านความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA Criteria 2 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร	37
4.5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นด้านความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA Criteria 3 แนวทางการจัดการเรียนการสอน	38
4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นด้านความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA Criteria 4 การประเมินผู้เรียน	39
4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นด้านความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA Criteria 5 คุณภาพของบุคลากรสายวิชาการ	41
4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นด้านความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA Criteria 6 บริการสนับสนุนผู้เรียน	43
4.9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นด้านความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA Criteria 7 สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน	44
4.10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นด้านความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA Criteria 8 ผลผลิตและผลลัพธ์	46
4.11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นด้านความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA ในภาพรวม	47
4.12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA ด้านการวางแผนการประกันคุณภาพ	48
4.13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA ด้านการทำความเข้าใจในเกณฑ์การประเมิน	49
4.14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA ด้านการติดตามการจัดการรายงานประเมินตนเอง	50
4.15 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA ด้านการเตรียมประเมินหลักสูตร	51

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตร สู่เกณฑ์ AUN-QA ในภาพรวม	52
4.17 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA	53
4.18 แสดงผลการวิเคราะห์ความเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับทัศนคติของบุคลากร ที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA	54
4.19 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA กับทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA	55

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย	5
2 AUN-QA Assessment Model	16
3 AUN-QA Assessment Model at the Programme Level (Version 4.0)	17

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กฎกระทรวงมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งต้องมีระบบการประกันคุณภาพผลลัพธ์การเรียนรู้จริงของทุกหลักสูตรการศึกษา และต้องมีการติดตามประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ อีกทั้งเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2565 จะส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพกำลังคนของประเทศให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการศึกษาตลอดชีวิต (Lifelong Learning) การจัดการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างทันทั่วทั้งที่ และการให้เป็นอิสระแก่สถาบันอุดมศึกษา ในการบริหารจัดการศึกษามากยิ่งขึ้น โดยการประกันคุณภาพของหลักสูตรให้ทุกหลักสูตรกำหนดระบบการประกันคุณภาพของหลักสูตรตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด (สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม, 2565)

ระบบประกันคุณภาพการศึกษาเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN-QA) ในระดับหลักสูตร ได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อตอบสนองความจำเป็นในการพัฒนาและประกันคุณภาพการจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษาของกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน ซึ่งมีความหลากหลาย ให้เป็นมาตรฐานเดียวกันและมีการพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับคุณภาพของบัณฑิตให้ตอบสนองความคาดหวังของตลาดแรงงาน และสร้างโอกาสในการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและความร่วมมือในอาเซียน โดยอาศัยหลักการสำคัญคือผลักดันการจัดการศึกษาแบบเน้นผลลัพธ์ หรือ Outcome-Based Education (OBE) ส่งเสริมการปรับปรุงพัฒนาการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่องด้วยวงจรคุณภาพ Plan-Do-Check-Act (PDCA) และไม่กำหนดวิธีการหรือเครื่องมือในการทำงานให้หลักสูตร แต่กำหนดเพียงประเด็นสำคัญที่มีผลต่อคุณภาพของการจัดการศึกษาเท่านั้น ระบบที่ใช้ในปัจจุบันคือ AUN-QA (Version 4.0) ซึ่งกำหนดเกณฑ์ประกันคุณภาพไว้ 8 เกณฑ์ ครอบคลุมการจัดทำผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรให้ตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การจัดทำหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผู้เรียนโดยใช้ผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นหลัก การกำกับและพัฒนาคุณภาพของทรัพยากรในการผลิตบัณฑิต การติดตามและปรับปรุงคุณภาพกระบวนการ รวมถึงผลผลิตของการจัดการศึกษา (ASEAN University Network, 2020)

การนำเอาแนวคิดการจัดการศึกษาแบบเน้นผลลัพธ์ว่าเป็น การจัดการเรียนการสอนที่ตอบรับกระบวนการคิดที่เป็นวิทยาศาสตร์ชัดเจนในหลากหลายสาขาวิชา และเป็นที่ยอมรับกันทั่วโลก การนำเกณฑ์ AUN-QA ที่ยึดหลักการของ OBE มาใช้ จึงเป็นแนวทางหนึ่งที่ช่วยให้หลักสูตรสามารถพัฒนาตนเองตามแนวคิดนี้ได้เป็นอย่างดี รวมถึงสอดคล้องกับผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัยและคณะหน่วยงานที่จะต้องร่วมกันกำหนดเป้าหมายในการใช้เกณฑ์ AUN-QA เพื่อการพัฒนาคุณภาพของการบริหารจัดการศึกษาระดับหลักสูตรทั้งหมดให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล เพื่อกำหนดเป้าหมายและ การวางแผนการดำเนินงานให้หลักสูตรผ่านการรับรองคุณภาพหรือได้รับประกาศนียบัตรจากผู้ประเมินของอาเซียน จากดำเนินงานดังกล่าวนี้

ผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัยและคณะหน่วยงานจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมใน การดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรและกิจกรรมที่ดำเนินการเกี่ยวข้องของหลักสูตรภายในหน่วยงานของตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นขวัญและกำลังใจในขับเคลื่อนการมีส่วนร่วมต่อการสนับสนุนการดำเนินงานโดยการใช้เกณฑ์ AUN-QA ในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ภายในหน่วยงานของตนเอง ให้ประสบความสำเร็จและบรรลุตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ (กัญญดา อนุวงศ์ และอาจริ ศุภสุธิกุล, 2561)

การจะนำเกณฑ์ AUN-QA ไปใช้ให้ประสบความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรได้นั้น ควรมีปัจจัยและแนวทางตามมุมมองของผู้ประเมิน ผู้บริหาร และผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษา เช่น 1. การเตรียมตัวด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบและเกณฑ์ AUN-QA ของผู้ประเมินและผู้รับการประเมิน 2. ผู้ปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพ เนื่องจากเกณฑ์ AUN-QA การประเมินในระดับหลักสูตร ที่พัฒนาต่อยอดมากกว่าเกณฑ์เดิมที่เคยปฏิบัติ มีการตั้งเกณฑ์ที่กำหนดเองได้โดยคณะ/สาขา ผู้ปฏิบัติต้องหาทางพัฒนาตนเองและระบุได้ว่ามีเป้าหมายในการทำประกันคุณภาพการศึกษาเพื่ออะไร และจะต้องทำอะไรเพื่อให้บรรลุตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ ดังนั้นการทำการประกันคุณภาพจึงต้องเริ่มจากการที่ผู้ปฏิบัติงานต้องมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องและมีทัศนคติที่ดีต่อการประกันคุณภาพ มองการประกันคุณภาพเป็นส่วนหนึ่งของงานประจำ มิใช่ภาระงานที่เพิ่มขึ้นของผู้ปฏิบัติ 3. ผู้บริหาร เป็นปัจจัยหนึ่งของความสำเร็จที่สำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา สถาบัน/คณะ/สาขา ในการขับเคลื่อนการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ หากผู้บริหารเปิดใจยอมรับ ให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพการศึกษา และพัฒนาให้เกิดวัฒนธรรมคุณภาพจนฝังรากลึกลงในหน่วยงาน ย่อมจะส่งผลให้บุคลากรในหน่วยงานนั้น ๆ ยอมรับความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาด้วยเช่นเดียวกัน และมีการสร้างวัฒนธรรมคุณภาพในหน่วยงาน ให้ผู้บริหารต้องมีการผลักดันให้เกิดการร่วมมือของทุกคนในองค์กรทุกระดับ หากองค์กรใดผู้บริหารไม่ยอมรับหรือให้ความสำคัญไม่มากพอ อาจส่งผลให้บุคลากรไม่กล้าทำหน้าที่อย่างเต็มที่หรือมีส่วนร่วมน้อย ทำให้งานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาไม่ประสบความสำเร็จ (จารุวรรณ สอนงญาติ และคณะ, 2562) เช่นเดียวกับ (สายพิณ ทองพัด และจันศันย์ ฉิมงาม, 2563) ผู้ปฏิบัติงานสายวิชาการมีความพร้อมในการจัดทำ มคอ.3 ตามหลัก OBE ด้านความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง เนื่องจากการจัดทำ มคอ.3 ตามหลัก OBE ที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ให้มีความสอดคล้องกับเกณฑ์ AUN-QA ยังเป็นเรื่องใหม่ที่ผู้ปฏิบัติงานสายวิชาการ ต้องใช้ระยะเวลาในการเปิดใจ และทำความเข้าใจ จนนำไปสู่การลงมือปฏิบัติ

จากความสำคัญของการศึกษาที่เป็นเครื่องมือในการพัฒนาได้นั้น ต้องมีระบบการจัดการศึกษาที่มีมาตรฐานและมีคุณภาพ เพื่อเป็นหลักประกันว่าสถานศึกษามีการจัดการศึกษาได้มาตรฐานสามารถผลิตบัณฑิตได้อย่างมีศักยภาพ การจะได้มาซึ่งผลผลิตตามพันธกิจของสถานศึกษาเพื่อให้ได้มาตรฐานและคุณภาพตามเกณฑ์ของการประกันคุณภาพการศึกษานั้น คือ การบริหารจัดการของหน่วยงาน ประกอบด้วย ผู้บริหาร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตร ซึ่งเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในกระบวนการประกันคุณภาพตามมาตรฐานของ AUN-QA ทั้งนี้เพื่อให้หลักสูตรที่เริ่มใช้เกณฑ์ AUN-QA ในการประกันคุณภาพภายใน เกิดความเข้าใจหลักการและเนื้อหาเกณฑ์ AUN-QA (Version 4) ตลอดจนสามารถมองเห็นประเด็นการนำไปจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ

หลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ได้ ทั้งนี้ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ ของ สปอว. (IQA) ตั้งแต่ ปีการศึกษา 2557 จนถึงปัจจุบัน โดยมหาวิทยาลัยมีแนวทางการยกระดับการประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร และคณะบริหารธุรกิจ รวมถึงสำนักส่งเสริมวิชาการและงาน ทะเบียน มีการจัดกิจกรรมให้แก่อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร เพื่อเป็นแนวทางในการยกระดับ คุณภาพของหลักสูตร เช่น การพัฒนาและบริหารหลักสูตรตามแนวทาง Outcome-Based Education: (OBE) การอบรมเชิงปฏิบัติการการเตรียมความพร้อมสำหรับการตรวจประเมิน AUN-QA อย่างต่อเนื่อง และเพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนามหาวิทยาลัยฯ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 ถึง 2570) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ภายใต้วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ 2.4 ตัวชี้วัดที่ 2.4.3 ร้อยละหลักสูตรระดับปริญญาตรีที่ได้รับการประเมินคุณภาพตามมาตรฐาน AUN-QA หรือ มาตรฐานสากลอื่น (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร, 2567)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษา เรื่อง “การเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพ หลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” เพื่อให้ ทุกหลักสูตรสามารถนำการประกันคุณภาพเกณฑ์ AUN-QA สร้างความน่าเชื่อถือและรับรองว่า การศึกษาที่นักศึกษาจะได้รับมีคุณภาพตามมาตรฐานที่ยอมรับในระดับนานาชาติ

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยความแตกต่างระหว่างบุคคลกับระดับความรู้ความเข้าใจเกณฑ์ AUN-QA และทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมพร้อมในการยกระดับคุณภาพ หลักสูตร
- 1.2.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจเกณฑ์ AUN-QA กับทัศนคติของ บุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- 1.2.3 เพื่อศึกษาทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมพร้อมในการยกระดับคุณภาพ หลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- 1.2.4 เพื่อพัฒนาแนวทางการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับ หลักสูตรของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตร สู่เกณฑ์ AUN-QA คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แนวคิดการประกันคุณภาพการศึกษา แนวคิดการประเมินหลักสูตร เกณฑ์การ

ประเมิน AUN-QA (Asean University Network Quality Assurance) แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ และแนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหาร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ประจำหลักสูตร รวมประชากรทั้งสิ้นจำนวน 60 คน จาก 11 หลักสูตร ได้แก่

1. บัญชีบัณฑิต (ปรับปรุง พ.ศ. 2565)
2. บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ (ปรับปรุง พ.ศ. 2565)
3. บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน (ใหม่ พ.ศ. 2565)
4. บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด (ปรับปรุง พ.ศ. 2565)
5. บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมทางการเงินและการลงทุน (ปรับปรุง พ.ศ. 2565)
6. บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาระบบสารสนเทศและนวัตกรรมดิจิทัล (ปรับปรุง พ.ศ. 2566)
7. บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ (ใหม่ พ.ศ. 2566)
8. บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมธุรกิจบริการยั่งยืน (ใหม่ พ.ศ. 2566)
9. บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ (หลักสูตรนานาชาติ) (ปรับปรุง พ.ศ. 2566)
10. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (ปรับปรุง พ.ศ. 2564)
11. ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (ปรับปรุง พ.ศ. 2567)

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA และทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อม

4. ขอบเขตด้านพื้นที่

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.4 วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหาร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ประจำหลักสูตร รวมประชากรทั้งสิ้นจำนวน 60 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งศึกษา การเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตร สู่เกณฑ์ AUN-QA คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งครอบคลุมข้อมูลที่ต้องการศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล คือ ประสิทธิภาพการทำงาน และความรับผิดชอบในงานประกันคุณภาพหลักสูตร ซึ่งมีลักษณะคำถามเป็น แบบปลายเปิด (Closed-End Questionnaires) แบบเลือกตอบ (Checklist)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตร ดังนี้ การวางแผนการประกันคุณภาพ การทำความเข้าใจในเกณฑ์การประเมิน การติดตามการจัดทำรายงานประเมินตนเอง และการเตรียมประเมินหลักสูตร

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามปลายเปิดให้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

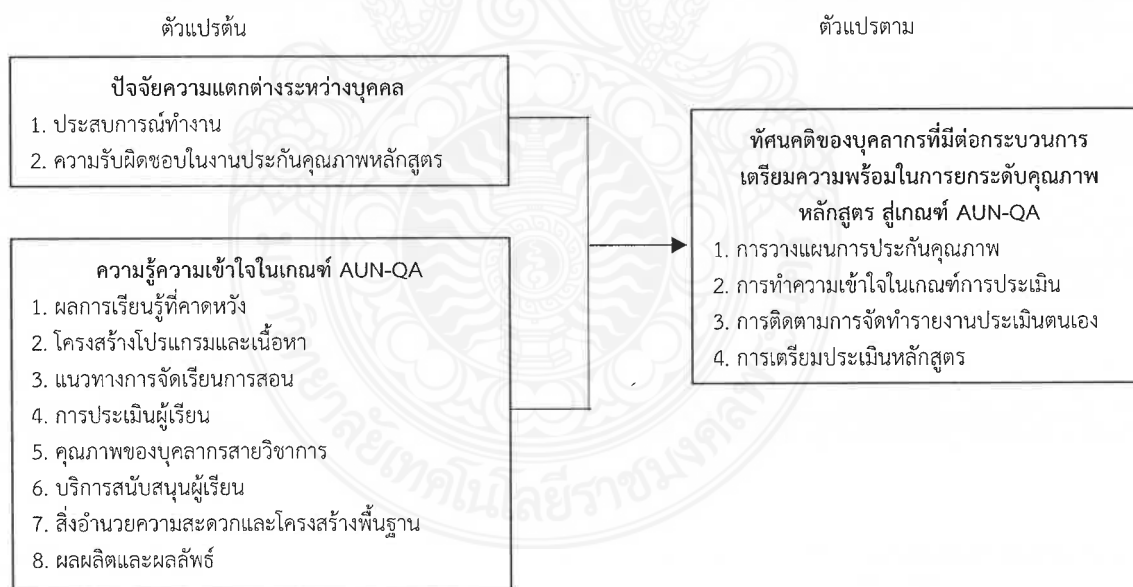
1.5 สมมติฐานงานวิจัย

1.5.1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA

1.5.2 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตร สู่เกณฑ์ AUN-QA

1.5.3 ระดับความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตร สู่เกณฑ์ AUN-QA

1.6 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.7.1 ผู้บริหาร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ประจำหลักสูตร มีความรู้ความเข้าใจ ในเกณฑ์ AUN-QA ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำไปพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพ สูงสุด
- 1.7.2 สามารถนำความรู้ที่ได้รับมาปรับใช้เป็นแนวทางการพัฒนาหลักสูตรของบริหารธุรกิจ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล

1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีภาระหน้าที่ ในการบริหาร และพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผลและการพัฒนาหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องอยู่ประจำหลักสูตร นั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษา โดยจะเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตร ในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้นหลักสูตรพหุวิทยาการหรือสหวิทยาการ ให้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตรได้อีก 1 หลักสูตร ในกรณีนี้ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรสามารถเข้าได้ไม่เกิน 2 คน

อาจารย์ประจำหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชา ของหลักสูตรที่สภาสถาบันอุดมศึกษาเห็นชอบหรืออนุมัติ มีหน้าที่สอนและค้นคว้าวิจัยในสาขาวิชา ดังกล่าว ทั้งนี้ สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรหลายหลักสูตรได้ในเวลาเดียวกัน

ความพร้อมด้านความรู้ความเข้าใจ หมายถึง สภาวะของผู้บริหาร อาจารย์ผู้รับผิดชอบ และอาจารย์ประจำหลักสูตร ที่ได้รับข้อมูล สู่การสร้างความคิดอย่างเป็นระบบ และดำเนินการจัดทำ รายละเอียดหลักสูตรตามหลัก OBE ให้สอดคล้องกับเกณฑ์ AUN-QA

เกณฑ์ AUN-QA หมายถึง ระบบการรับรองคุณภาพและมาตรฐานระดับหลักสูตร เพื่อยกระดับคุณภาพของบัณฑิตให้ตอบสนองความคาดหวังของตลาดแรงงาน และสร้างโอกาสในการ แลกเปลี่ยนนักศึกษาและความร่วมมือในอาเซียน โดยอาศัยหลักการสำคัญคือผลักดันการจัด การศึกษาแบบเน้นผลลัพธ์ (Outcome-Based Education : OBE) ประกอบด้วย 8 เกณฑ์ ดังนี้

1. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง หมายถึง บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตร เป็นผู้ที่มีสะท้อน คุณภาพของหลักสูตร และควรเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาและบริหารจัดการหลักสูตร โดยการ กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังนั้น ควรพิจารณาประเด็นต่าง ๆ อันได้แก่ การครอบคลุมทั้งความรู้ และทักษะทั่วไป รวมทั้ง ความรู้ และทักษะเฉพาะทางของสาขาวิชานั้น ๆ และพิจารณาคุณลักษณะ บัณฑิตที่พึงประสงค์ อันแสดงถึงอัตลักษณ์ของบัณฑิต มาพิจารณาให้ตรงกับความต้องการของ หลักสูตร

2. โครงสร้างโปรแกรมและเนื้อหา หมายถึง รายละเอียดของหลักสูตรควรมีความชัดเจนและ แสดงให้เห็นผลการเรียนรู้ที่คาดหวังจากหลักสูตร มีความทันสมัย และสมดุลระหว่างการพัฒนา ความรู้และทักษะทั่วไปและความรู้และทักษะเฉพาะทาง สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจ และได้มี การสื่อสารให้กับผู้ที่เกี่ยวข้อง รายวิชาในหลักสูตรมีส่วนร่วมชัดเจนในการทำให้บรรลุผลการเรียนรู้

ที่คาดหวัง รวมถึงมีการบูรณาการเนื้อหาและวิธีการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

3. แนวทางการจัดการเรียนการสอน หมายถึง อาจารย์ในหลักสูตรร่วมกันพิจารณากำหนดกลยุทธ์การเรียนการสอนให้ชัดเจนเพื่อมุ่งให้เกิดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ เพื่อนำไปสู่การบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง กลยุทธ์การเรียนการสอนควรมีหลากหลายตามลักษณะของรายวิชา ควรมุ่งเน้นที่ผู้เรียน เพื่อทำให้เกิดความตื่นตัว ความอยากเรียนรู้ มีความพร้อมที่จะเรียนและ รับความรู้ใหม่ ๆ และฝึกความเป็นผู้ใฝ่รู้ตลอดชีวิต (Lifelong learners)

4. การประเมินผู้เรียน หมายถึง การประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนควรสะท้อนถึงผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง หลักสูตรพึงพิจารณาความเหมาะสมของเกณฑ์และวิธีการประเมินของแต่ละรายวิชา ให้เหมาะสมกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และกลยุทธ์การเรียนการสอน ตลอดจนมีความชัดเจน โปร่งใส ยุติธรรม มีการกำหนดเกณฑ์และวิธีการประเมินที่ชัดเจน ความชัดเจนของการประเมินควรแสดงทั้งเกณฑ์การประเมิน วิธีการประเมิน และช่วงเวลาการประเมิน และมีการกำหนดล่วงหน้าก่อนการจัดการเรียนการสอน มีกระบวนการที่เหมาะสมให้ผู้เรียนสามารถถอดรื้อผลการประเมินได้ มีการกำหนดระยะเวลาการประเมินที่ชัดเจนและครอบคลุมระยะเวลาตลอดหลักสูตร

5. คุณภาพของบุคลากรสายวิชาการ หมายถึง ผู้สอนควรมีความรู้ความสามารถตรงกับหลักสูตรที่สอน มีความชำนาญในการสอนและถ่ายทอดความรู้และทักษะให้กับผู้เรียน มีจรรยาบรรณวิชาชีพ และมีการพัฒนาขีดความสามารถทั้งในสาขาวิชา และความสามารถด้านการสอนอย่างต่อเนื่อง รวมถึงหลักสูตรควรมีจำนวนบุคลากรด้านการสอนที่เพียงพอต่อการดำเนินการของหลักสูตร

6. บริการสนับสนุนผู้เรียน หมายถึง คุณภาพของหลักสูตรนั้น จำเป็นต้องอาศัยการสื่อสารระหว่างบุคลากรกับผู้เรียน อย่างไรก็ตามบุคลากรสายวิชาการอาจไม่สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยปราศจากบุคลากรสายสนับสนุน บุคลากรสายสนับสนุนในที่นี้ ได้แก่ บุคลากรห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ ด้าน IT และการให้บริการผู้เรียน

7. สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานเป็นสิ่งจำเป็นต่อการบริหารจัดการหลักสูตร โดยต้องสอดคล้องกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ รวมทั้งวิธีการสอนและการเรียนรู้ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ เช่น คอมพิวเตอร์ e-learning ห้องสมุด และอื่น ๆ จะต้องเพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียนและบุคลากร

8. ผลผลิตและผลลัพธ์ หมายถึง การประเมินคุณภาพของผลผลิตจะต้องพิจารณาถึงคุณภาพของบัณฑิตพึงเป็นไปตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวมถึงอัตราการสอบผ่าน อัตราการลาออกกลางคัน ระยะเวลาเฉลี่ยในการสำเร็จการศึกษา อัตราการได้งานของบัณฑิต ในขณะที่เดียวกันผลงานวิจัยของอาจารย์และผู้เรียน เป็นผลผลิตที่สำคัญของกระบวนการภายในหลักสูตรเช่นกัน โดยระดับของงานวิจัย รวมทั้งความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (บุคลากรผู้เรียน ศิษย์เก่า ผู้ใช้บัณฑิต) ข้อมูลดังกล่าวจะต้องนำมาวิเคราะห์และเปรียบเทียบ เพื่อให้เกิดการพัฒนาหลักสูตร แนวปฏิบัติด้านคุณภาพ และระบบการประกันคุณภาพต่อไป

ทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตร สู่เกณฑ์ AUN-QA

1. การวางแผนการประกันคุณภาพ (Plan) หมายถึง การกำหนดนโยบาย ภารกิจ และแผนการปฏิบัติราชการที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย การกำหนดแผนส่งเสริมการให้ความรู้แก่บุคลากร การกระตุ้นและสร้างทัศนคติที่ดีต่อกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา และการกำหนดเป้าหมายในการเลือกใช้ระบบประกันคุณภาพในระดับหลักสูตรด้วยเกณฑ์ AUN-QA เพื่อพัฒนาคุณภาพของการจัดการศึกษาให้ดีขึ้น

2. การทำความเข้าใจในเกณฑ์การประเมิน (Do) หมายถึง ผู้บริหารหลักสูตรหรืออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีความเข้าใจ และให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและสร้างความเข้าใจให้แก่บุคลากรเกี่ยวกับตามเกณฑ์ AUN-QA ให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกณฑ์ AUN-QA เพียงพอต่อการจัดทำรายงานประเมินตนเอง (SAR) ตามเกณฑ์นี้

3. การติดตามการจัดทำรายงานประเมินตนเอง (Check) หมายถึง การติดตามการจัดทำรายงานประเมินตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อเรียนรู้ร่วมกัน และพัฒนาปรับปรุง และมีการกำหนดระยะเวลา ทบทวนแนวทางการตรวจสอบไว้อย่างชัดเจน

4. การเตรียมประเมินหลักสูตร (Act) หมายถึง มีความพร้อมที่จะดำเนินการรับการประเมินประกันคุณภาพการศึกษาในระดับหลักสูตรด้วยเกณฑ์ AUN-QA การจัดทำและตรวจสอบรายงานประเมินตนเอง พร้อมเตรียมหลักฐานเพื่อรองรับประเมิน การเตรียมบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อเข้ารับการสัมภาษณ์ (ผู้บริหาร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ตัวแทนเจ้าหน้าที่ ตัวแทนนักศึกษา ตัวแทนศิษย์เก่าและตัวแทนผู้ใช้บัณฑิต) การติดตามนำผลการประเมินไปจัดทำแผนงานและนำไปใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงาน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษา เรื่อง “การเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” ผู้วิจัยได้ค้นคว้าและรวบรวมแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 แนวคิดการประกันคุณภาพการศึกษา
- 2.2 แนวคิดการประเมินหลักสูตร
- 2.3 เกณฑ์การประเมิน Asean University Network Quality Assurance (AUN-QA)
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดการประกันคุณภาพการศึกษา

2.1.1 ความหมายของการประกันคุณภาพ

การประกันคุณภาพการศึกษานั้น สถานศึกษาต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ เพื่อพัฒนา สถานศึกษาให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการศึกษากำหนดไว้ ซึ่งมีหน่วยงานทางการศึกษา นักวิชาการ และนักการศึกษา ได้นิยามความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษาไว้ ดังต่อไปนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2561) ได้ให้ความหมายว่า การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบ คุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษา โดยมีกลไกในการ ควบคุมตรวจสอบระบบการบริหารคุณภาพการศึกษาที่สถานศึกษาจัดขึ้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาและ สร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสาธารณชนว่าสถานศึกษานั้นสามารถจัดการศึกษา ได้อย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และบรรลุเป้าประสงค์ของหน่วยงานต้นสังกัดหรือ หน่วยงานที่กำกับดูแล

ณัฐพล ชุมวรฐายี (2545) กล่าวว่า กระบวนการพัฒนาการศึกษา เป็นการสร้างความมั่นใจ และเป็นหลักประกันต่อผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม ว่าสถานศึกษาสามารถจัดการศึกษา ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนที่จบการศึกษามีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และเป็นที่ยอมรับ ของสังคม

สุนทรีรา นิยะมะ (2554) กล่าวว่า การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง กระบวนการ ยกมาตรฐานของสถานศึกษาให้เข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับ ผู้เกี่ยวข้องว่าสถานศึกษาจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดผู้สำเร็จการศึกษามี ความรู้ความสามารถ มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนด และสังคมต้องการ คือ ดี เก่ง มีความสุข

วันชัย ศิริชนะ (2537) กล่าวว่า การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง กระบวนการหรือกลไก ที่เมื่อดำเนินการแล้วทำให้เกิดการดำรงไว้ซึ่งคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา ให้เกิดมาตรฐานอย่างต่อเนื่อง อันเป็นการรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์ของผู้เรียน ผู้ปกครอง นายจ้าง ตลอดจนสังคมโดยรวม

อุทุมพร จามรมาน (2544) กล่าวว่า การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกระบวนการที่จะยกมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาต่าง ๆ ที่ยังไม่เข้ามาตรฐาน ผลักดันให้ได้มาตรฐาน โดยมีความเชื่อว่า ถ้ากระบวนการประกันคุณภาพมีการวางระบบที่ดีแล้ว คุณภาพการศึกษาก็จะดีขึ้น

สรุปได้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อการควบคุมคุณภาพ การติดตาม การตรวจสอบคุณภาพ ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับข้อมูลคุณภาพการศึกษาที่เชื่อถือได้ เกิดความเชื่อมั่น และตัดสินใจในการเลือกใช้บริการที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน ส่งผลให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ โดยนำไปสู่การพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพอย่างแท้จริง

2.1.2 ความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา

จากความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา มีนักวิชาการ ได้กล่าวถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาไว้ดังนี้

วิจิตร ศรีสะอ้าน (2550) ได้กล่าวถึง ประเด็นของความสำคัญที่ทำให้สถานศึกษาต้องนำระบบประกันคุณภาพการศึกษาเข้ามาในสถานศึกษามี 2 ประการ คือ 1. การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นไปเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายของคำว่า development และ improvement และ 2. การประกันคุณภาพการศึกษาจะสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพการจัดการศึกษาได้ตามมาตรฐาน

จิตติมา วรรณศรี (2557) การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นเครื่องมือที่ใช้เพื่อส่งเสริมให้สถานศึกษามีการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง การประกันคุณภาพการศึกษาจึงมีความสำคัญดังนี้

ความสำคัญต่อสถานศึกษา

1. รับรู้ถึงสถานะปัจจุบัน และสภาพจริงของการดำเนินงานตามพันธกิจของสถานศึกษา
2. สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดมีข้อมูลสารสนเทศสำหรับการกำหนดนโยบายวางแผนและบริหารจัดการศึกษา
3. ส่งเสริมให้สถานศึกษาดำเนินงานเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง
4. ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องสามารถแข่งขันได้ในระดับมาตรฐาน

ความสำคัญต่อผู้เรียน ผู้ปกครองและชุมชน

1. ผู้เรียนได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด
2. สร้างความมั่นใจและความพึงพอใจแก่ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในคุณภาพของสถานศึกษา
3. ทราบผลการดำเนินงานจัดการศึกษา และความก้าวหน้าในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียน ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานศึกษา

มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา (2565) ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 139 ตอนที่ 20 ก. หน้า 7-8) ได้บัญญัติไว้ในหมวดที่ 2 มาตรฐานการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของสถาบันอุดมศึกษา ข้อ 12 (5) กำกับดูแลให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ไว้ในแต่ละหลักสูตรการศึกษา

กล่าวโดยสรุป การประกันคุณภาพการศึกษามีความสำคัญต่อสถานศึกษาอย่างยิ่ง สำหรับการกำหนดนโยบายวางแผนและบริหารจัดการศึกษา สร้างความมั่นใจและความพึงพอใจแก่ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในคุณภาพของสถานศึกษา และสามารถตัดสินใจเลือกใช้บริการที่มีคุณภาพมาตรฐาน

2.1.3 ความจำเป็นของการประกันคุณภาพการศึกษา

ภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการดังกล่าว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว ปัจจุบันมีปัจจัยภายนอกและภายในหลายประการที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการ ปัจจัยดังกล่าว คือ

1. คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตภายในประเทศที่มีแนวโน้มแตกต่างกันมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคมโดยรวมของประเทศในระยะยาว

2. ความท้าทายของโลกาภิวัตน์ต่อการอุดมศึกษา ทั้งในประเด็นการบริการการศึกษา ข้ามพรมแดนและการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิต การประกอบอาชีพของบัณฑิตในอนาคต อันเป็นผลจากการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งทั้งสองประเด็นต้องการการรับประกันของคุณภาพการศึกษา

3. สถาบันอุดมศึกษาที่มีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจให้แก่สังคมว่าสามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิต ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล การพัฒนาภาคการผลิตจริง ทั้งอุตสาหกรรมและบริการ การพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน

4. สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (Public information) ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนักศึกษา ผู้จ้างงาน ผู้ปกครอง รัฐบาล และประชาชนทั่วไป

5. สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วม (Participation) มีความโปร่งใส (Transparency) และมีความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ (Accountability) ตามหลักธรรมาภิบาล

6. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายใน รวมถึงให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอก โดยการประเมินผล การจัดการศึกษาของสถานศึกษา

7. คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศใช้มาตรฐานการอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2549 เพื่อเป็นกลไกกำกับมาตรฐานระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา

และระดับหน่วยงาน โดยทุกหน่วยงานระดับอุดมศึกษาจะได้ใช้เป็นกรอบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

8. กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2552 และคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2552 เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาและเพื่อการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา

9. กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 24 เมษายน 2554 เพื่อเป็นกลไกส่งเสริมและกำกับให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาให้มีมาตรฐานตามประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่ม

2.1.4 วัตถุประสงค์ของการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา

สถาบันอุดมศึกษารวมกับต้นสังกัดจำเป็นต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในโดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ให้สถาบันได้มีการพัฒนาไปสู่วิสัยทัศน์ และยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยระบบดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติ และเป็นไปตามกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว มาตรฐานระดับชาติและนานาชาติ

2. เพื่อตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานตั้งแต่ระดับหลักสูตร คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและสถาบันอุดมศึกษาในภาพรวม ตามระบบคุณภาพและกลไกที่สถาบันนั้น ๆ กำหนดขึ้น โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบคุณภาพต่าง ๆ ว่าเป็นไปตามเกณฑ์และได้มาตรฐาน

3. เพื่อให้หลักสูตร คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและสถาบันอุดมศึกษาทราบสถานภาพของตนเอง อันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพไปสู่เป้าหมาย (Targets) และเป้าประสงค์ (Goals) ที่ตั้งไว้ตามจุดเน้นของตนเอง

4. เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สะท้อนจุดแข็ง จุดที่ควรปรับปรุง ตลอดจนข้อเสนอแนะในการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อนำไปปรับปรุงผลการดำเนินการในแต่ละระดับอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับขีดความสามารถของสถาบัน

5. เพื่อให้ข้อมูลสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทำให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนด

6. เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

2.1.5 กระบวนการการประกันคุณภาพการศึกษา

Deming (1993) กล่าวว่า การจัดการอย่างมีคุณภาพเป็นกระบวนการที่ดำเนินการต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดผลผลิตและบริการที่มีคุณภาพขึ้น เรียกว่า วงจรคุณภาพ (PDCA) หรือวงจรเดมมิ่ง ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบ และการปรับปรุงแก้ไขดังนี้

Plan หมายถึง การกำหนดสาเหตุของปัญหา จากนั้นวางแผนเพื่อการเปลี่ยนแปลงหรือทดสอบ เพื่อการปรับปรุงให้ดีขึ้น

Do หมายถึง การปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ หรือทดลองปฏิบัติในส่วนย่อยเป็นการนำร่อง

Check หมายถึง การตรวจสอบผลลัพธ์เพื่อดูว่าบรรลุผลตามแผนหรือไม่ รวมถึงการวิเคราะห์ความผิดพลาดและบทเรียนที่ได้จากการปฏิบัติ

Act หมายถึง การยอมรับการเปลี่ยนแปลงหากบรรลุผลเป็นที่น่าพอใจ หรือหากผลการปฏิบัติไม่เป็นไปตามแผน ให้ทำซ้ำวงจรโดยใช้การเรียนรู้จากการกระทำในวงจรที่ได้ปฏิบัติไปแล้ว

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2558) กล่าวว่า เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาเกิดประโยชน์ จึงมีการใช้ระบบการพัฒนาคุณภาพ PDCA คือ การวางแผน (Plan) การดำเนินงาน และเก็บข้อมูล (Do) การประเมินคุณภาพ (Check) และการเสนอแนวทางปรับปรุง (Act) โดยมีรายละเอียดดังนี้

P = เริ่มกระบวนการวางแผนการประเมินตั้งแต่ต้นปีการศึกษา โดยนำผลการประเมินปีก่อนหน้ามาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนด้วย กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงระบบประกันคุณภาพหรือตัวบ่งชี้หรือเกณฑ์การประเมิน จะต้องมีการประกาศให้ทุกหน่วยงานในสถาบันได้รับทราบและถือปฏิบัติโดยทั่วกันก่อนเริ่มปีการศึกษา เพราะต้องเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนมิถุนายน

D = ดำเนินงานและเก็บข้อมูลบันทึกผลการดำเนินงานตั้งแต่ต้นปีการศึกษา คือ เดือนที่ 1 ถึงเดือนที่ 12 ของปีการศึกษา (เดือนมิถุนายน - เดือนพฤษภาคม ปีถัดไป)

C = ดำเนินการประเมินคุณภาพในระดับหน่วยงาน/สถาบัน (ระหว่างเดือนมิถุนายน ถึงสิงหาคมของปีการศึกษาถัดไป)

A = วางแผนปรับปรุงและดำเนินการปรับปรุงตามผลการประเมินโดยคณะกรรมการบริหารของสถาบัน นำข้อเสนอแนะและผลการประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในมาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน มาทำแผนปฏิบัติการประจำปี และเสนอตั้งงบประมาณปีถัดไปหรือจัดทำโครงการพัฒนา

วิธีการประกันคุณภาพภายใน กำหนดไว้ ดังนี้

- 1) สถาบันวางแผนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในประจำปีการศึกษาใหม่
- 2) สถาบันเก็บข้อมูลระยะ 12 เดือนตามตัวบ่งชี้ที่ได้ประกาศใช้บนระบบ CHE QA Online และให้มีการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในเป็นประจำทุกปีทั้งระดับหลักสูตร คณะวิชา และสถาบัน
- 3) หลักสูตรเตรียมการประเมินตนเองระดับหลักสูตรและจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับหลักสูตรผ่านระบบ CHE QA Online
- 4) คณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า นำผลการประเมินระดับหลักสูตร มาจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับคณะ
- 5) คณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าประเมินตนเองบนระบบ CHE QA Online และยืนยันผลการประเมินหลักสูตรที่ได้ประเมินไปแล้ว
- 6) สถาบันนำผลการประเมินระดับหลักสูตรผลการประเมินระดับคณะวิชามาจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับสถาบัน

7) สถาบันประเมินตนเองบนระบบ CHE QA Online และยืนยันผลการประเมินตนเองระดับหลักสูตร คณะวิชา พร้อมนำผลการประเมินเสนอสภาสถาบันเพื่อพิจารณาวางแผนพัฒนาสถาบันในปีการศึกษาถัดไป

8) ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษานำผลการประเมินและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในที่สถาบันแต่งตั้ง (รวมทั้งข้อเสนอแนะของสภาสถาบัน) มาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงานแผนปฏิบัติการประจำปี และแผนกลยุทธ์

9) ส่งรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน ผ่านระบบ CHE QA Online ภายใน 120 วัน นับจากสิ้นปีการศึกษา

สรุปได้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นกลไกสำคัญในการยกระดับมาตรฐานการจัดการศึกษา โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษาไทยที่นำแนวคิด PDCA มาใช้เป็นระบบหลักในการดำเนินงาน โดยเน้นการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

2.2 แนวคิดการประเมินหลักสูตร

2.2.1 ความหมายการประเมินหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรเป็นกิจกรรมในกระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่มีความสำคัญมาก ช่วยให้การพัฒนาหลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ครบวงจรการพัฒนาหลักสูตร โดยมีนักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายไว้ดังนี้

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2521) ได้ให้ความหมายว่า การประเมินหลักสูตรเป็นการพิจารณาเกี่ยวกับคุณค่าของหลักสูตรโดยใช้ผลจากการวัดในแง่มุมต่าง ๆ ของสิ่งที่ประเมินเพื่อนำมาพิจารณาร่วมกัน และสรุปว่าจะให้คุณค่าของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมานั้นว่าอย่างไร มีคุณภาพดีหรือไม่เพียงใด หรือได้ผลตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดหรือไม่ มีส่วนใดที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข

สุจิต เพียรชอบ (2523) ได้กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรไว้ว่าเป็นกระบวนการที่สำคัญ เพราะเป็นการหาคำตอบว่าหลักสูตรสัมฤทธิ์ผลตามที่ได้ตั้งจุดมุ่งหมายไว้หรือไม่ ผู้ประเมินหลักสูตรจึงต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ทั้งทางด้านหลักสูตรและด้านการประเมินผล ซึ่งจะต้องเน้นการประเมินทั้งโปรแกรมการศึกษา มิใช่แต่เพียงผลการเรียนปีสุดท้ายเท่านั้น แต่ควรประเมินผลการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนด้วย

มารุต พัฒนาผล (2561) สรุปความหมายการประเมินหลักสูตร คือ การตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรในลักษณะการตัดสินคุณค่าในประเด็นต่าง ๆ ว่ามีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดหรือไม่เพียงใด โดยใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์และนำผลการประเมินมาปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพมากขึ้น

กูด (Carter V.Good, 1945) ได้ให้ความหมายว่า การประเมินหลักสูตร คือการประเมินผลของกิจกรรมการเรียนภายในขอบข่ายของการสอน ที่เน้นเฉพาะจุดประสงค์ของการตัดสินใจในความถูกต้องของจุดมุ่งหมาย ความสัมพันธ์และความต่อเนื่องของเนื้อหาและผลสัมฤทธิ์ของวัตถุประสงค์ ซึ่งนำไปสู่การตัดสินใจในการวางแผน การจัดโครงการต่อเนื่อง และการหมุนเวียนของกิจกรรมโครงการต่าง ๆ ที่จะจัดให้มีขึ้น

จากความหมายของการประเมินหลักสูตร สามารถสรุปได้ว่า การประเมินหลักสูตรเป็นการพิจารณาคุณค่าของหลักสูตร โดยกระบวนการหาข้อมูล เก็บข้อมูล เพื่อนำมาพิจารณาและสรุปว่าหลักสูตรนั้นมีคุณค่าเพียงใด มีคุณภาพดีหรือไม่ หรือได้รับผลตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ หรือต้องปรับปรุงแก้ไขสิ่งใดบ้าง เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจสำหรับผู้ที่ใช้หลักสูตร

2.2.2 วัตถุประสงค์ของการประเมินหลักสูตร

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2537) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรโดยทั่ว ๆ ไป จะมีจุดมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อหาคุณค่าของหลักสูตรหรือการประเมินปัจจัยเบื้องต้น โดยตรวจสอบดูว่าหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมานั้น สามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งเป็นระยะของการพัฒนาหลักสูตรและการตรวจสอบหลักสูตร ตามลำดับ

2. เพื่อวัดผลว่าการวางเค้าโครงและรูปแบบระบบของหลักสูตร รวมทั้งวัสดุประกอบหลักสูตร และการบริหารและบริการหลักสูตร เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้องแล้วหรือไม่

3. การประเมินหลักสูตรจากผู้เรียนเอง หรือการประเมินผลผลิตเพื่อตรวจสอบดูว่าลักษณะที่พึงประสงค์เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่เพียงใด

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539) กล่าวว่า โดยทั่วไปการประเมินหลักสูตรใด ๆ ก็ตาม จะมีจุดมุ่งหมายสำคัญที่คล้ายคลึงกัน ดังนี้

1. เพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขสิ่งบกพร่องที่พบในองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตร

2. เพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขระบบบริหารหลักสูตรการนิเทศกำกับดูแล การจัดกระบวนการเรียน การสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. เพื่อช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหารว่าควรใช้หลักสูตรต่อไปอีก หรือควรยกเลิกการใช้หลักสูตรเพียงบางส่วน หรือยกเลิกทั้งหมด

4. เพื่อต้องการทราบคุณภาพของผู้เรียนซึ่งเป็นผลผลิตของหลักสูตรว่า มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามความมุ่งหวังของหลักสูตร หลังจากผ่านกระบวนการทางการศึกษามาแล้วหรือไม่อย่างไร

มารุต พัฒนาผล (2561) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรมีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อตรวจสอบคุณภาพของผู้เรียนตลอดจนผู้สำเร็จการศึกษา ว่าเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหรือไม่ แล้วนำผลการประเมินมาพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

จากจุดมุ่งหมายของการประเมินผลหลักสูตร สรุปได้ว่า ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับการประเมินจะเป็นตัวชี้วัดให้เห็นถึงคุณภาพการศึกษา ซึ่งจะมีผลกระทบต่อคุณภาพของประชากรในการพัฒนาสังคมในอนาคตต่อไป ดังนั้นการประเมินผลหลักสูตรจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ไม่น้อยไปกว่ากระบวนการในการจัดการศึกษาในด้านอื่น ๆ

2.3 เกณฑ์การประเมิน Asean University Network Quality Assurance (AUN-QA)

2.3.1 ที่มาของเกณฑ์ AUN-QA

เครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน เป็นความร่วมมือของสถาบันอุดมศึกษาระหว่างประเทศ สมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียน มีจุดมุ่งหมายในการจัดตั้ง เพื่อส่งเสริมความร่วมมือทางด้านการศึกษา อันเป็นกลไกสำคัญในการสร้างรากฐานให้กับสังคมและ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในภูมิภาค ก่อตั้งขึ้นเมื่อเดือนพฤศจิกายน ค.ศ 1995 (พ.ศ. 2538) รวม 13 สถาบัน ต่อมาได้ขยายความร่วมมือระหว่างอาเซียนเพิ่มมากขึ้น ทำให้สมาชิกเครือข่าย มหาวิทยาลัยอาเซียนเพิ่มจำนวนเป็น 26 สถาบัน จาก 10 ประเทศอาเซียน โดยสำนักงานเลขาธิการ เครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN Secretariat) ตั้งอยู่ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประเทศไทย ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาไทยที่เข้าเป็นสมาชิกมี 4 มหาวิทยาลัย คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยบูรพา และมหาวิทยาลัยมหิดล

AUN-QA ได้เปิดรับสมาชิกสมทบ (Associate Membership) ตั้งแต่ต้นปี พ.ศ. 2556 นับถึง ปัจจุบันมีสมาชิกสมทบทั้งสิ้น 27 มหาวิทยาลัย จาก 7 ประเทศอาเซียน เครือข่ายการประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network Quality Assurance : AUNQA) AUN-QA ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ.2541 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างกลไกการประกันคุณภาพและมาตรฐาน อุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยสมาชิกให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

2.3.2 ระบบการประกันคุณภาพของ AUN-QA

การประกันคุณภาพมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network Quality Assurance : AUNQA) ประกอบด้วย 3 มิติ คือ

1. Strategic เป็นการประกันคุณภาพระดับสถาบันการศึกษา
2. Systemic เป็นการประกันคุณภาพระบบการประกันคุณภาพภายใน
3. Tactical เป็นการประกันคุณภาพระดับโปรแกรมหรือระดับหลักสูตร

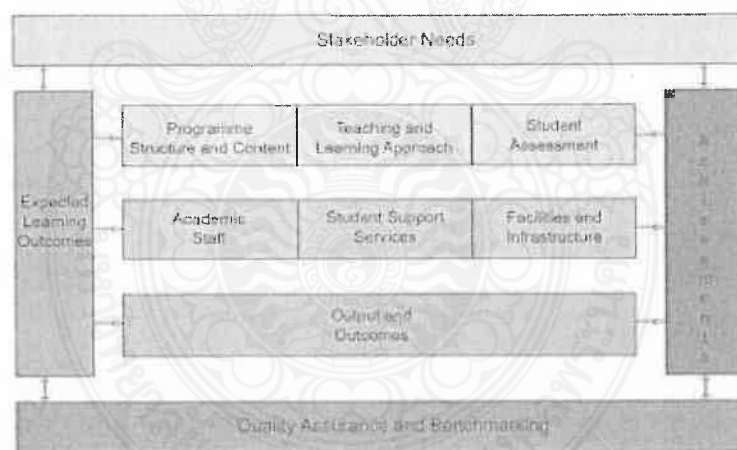
ภาพที่ 2 AUN-QA Assessment Model

ที่มา : GUIDE TO AUN-QA ASSESSMENT AT PROGRAMME LEVEL VERSION 4.0

รูปแบบการประกันคุณภาพระดับโปรแกรมหรือระดับหลักสูตร เน้นที่การจัดการเรียนการสอนโดยพิจารณาคุณภาพภายใน 3 มิติ คือ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต/ผลลัพธ์ โดยมีรูปแบบเริ่มจากผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่จะเกิดกับตัวผู้เรียน การแปลงผลการเรียนรู้ที่คาดหวังไปสู่โปรแกรมการศึกษาและวิธีที่จะทำให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ผ่านกลยุทธ์การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

เกณฑ์การประเมินคุณภาพระดับโปรแกรมหรือระดับหลักสูตรการศึกษา ประกอบด้วย เกณฑ์ AUN-QA (Version 4.0) จำนวน 8 เกณฑ์ และในแต่ละเกณฑ์ยังประกอบด้วยเกณฑ์การพิจารณาย่อย ๆ 53 ตัวบ่งชี้ เกณฑ์หลักในการประเมินคุณภาพ มีดังนี้

1. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Expected Learning Outcomes) จำนวน 5 ตัวบ่งชี้
2. โครงสร้างโปรแกรมและเนื้อหา (Programme Structure and Content) จำนวน 7 ตัวบ่งชี้
3. แนวทางการจัดการเรียนการสอน (Teaching and Learning Approach) จำนวน 6 ตัวบ่งชี้
4. การประเมินผู้เรียน (Student Assessment) จำนวน 7 ตัวบ่งชี้
5. คุณภาพของบุคลากรสายวิชาการ (Academic Staff Quality) จำนวน 8 ตัวบ่งชี้
6. บริการสนับสนุนผู้เรียน (Student Support Services) จำนวน 6 ตัวบ่งชี้
7. สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน (Facilities and Infrastructure) จำนวน 9 ตัวบ่งชี้
8. ผลผลิตและผลลัพธ์ (Output and Outcomes) จำนวน 5 ตัวบ่งชี้

ภาพที่ 3 AUN-QA Assessment Model at the Programme Level (Version 4.0)

ที่มา : GUIDE TO AUN-QA ASSESSMENT AT PROGRAMME LEVEL VERSION 4.0

ในส่วนของการประเมินการพัฒนาคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตรนั้น เป็นการประเมินเพื่อให้หลักสูตรรับรู้ถึงระดับคุณภาพของหลักสูตร และสามารถปรับปรุงพัฒนาการดำเนินการในหลักสูตรได้อย่างต่อเนื่อง การประเมินคุณภาพระดับโปรแกรมการศึกษาของ AUN-QA ใช้ระบบการประเมินจากคะแนนเต็ม ระดับ 1 – 7 ในลักษณะ Rating scale ดังต่อไปนี้

- ระดับที่ 1 ไม่ปรากฏการดำเนินการ
Absolutely Inadequate
- ระดับที่ 2 มีการวางแผนแต่ยังไม่ได้เริ่มดำเนินการ
Inadequate and Improvement is Necessary
- ระดับที่ 3 มีเอกสารแต่ไม่เชื่อมโยงกับการปฏิบัติหรือมีการดำเนินการแต่ยังไม่ครบถ้วน
Inadequate but Minor Improvement Will Make It Adequate
- ระดับที่ 4 มีเอกสารและหลักฐานการดำเนินการตามเกณฑ์
Adequate as Expected
- ระดับที่ 5 มีเอกสารและหลักฐานชัดเจนที่แสดงถึงการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพดีกว่าเกณฑ์
Better Than Adequate
- ระดับที่ 6 ตัวอย่างแนวปฏิบัติที่ดี
Example of Best Practices
- ระดับที่ 7 ดีเยี่ยมเป็นแนวปฏิบัติในระดับโลกหรือแนวปฏิบัติชั้นนำ
Excellent (Example of World-class or Leading Practices)

วัตถุประสงค์ของการรับรองคุณภาพและมาตรฐานระดับหลักสูตร AUN-QA

1. เพื่อการพัฒนาหลักสูตรให้เป็นมาตรฐานเดียวกันในกลุ่มประเทศอาเซียน
2. เพื่อเป็นมาตรฐานในการแลกเปลี่ยนผู้เรียนระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน
3. เพื่อมุ่งสู่การเพิ่มคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน อาจารย์และบุคลากร ของสถาบัน

อุดมศึกษา

4. เพื่อสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานด้านคุณภาพการศึกษาในเขตภูมิภาคอื่น เพื่อให้กรอบมาตรฐานคุณภาพระดับอุดมศึกษามีความสอดคล้องกัน

5. เพื่อยกระดับความเชี่ยวชาญในด้านการประกันคุณภาพของกลุ่มประเทศอาเซียน

หลักสำคัญของ AUN-QA คือการมุ่งเน้นให้เกิดการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้หรือ Outcome Based Learning คือ มุ่งเน้นการพิจารณาการออกแบบผลลัพธ์จากการเรียนรู้ และการออกแบบกระบวนการต่าง ๆ เพื่อมุ่งสู่ผลลัพธ์ดังกล่าวอย่างเป็นระบบ โดยระบบการดำเนินการของ AUN-QA ดำเนินการ โดยสรุป ดังนี้

1. เป้าหมายเป็นไปเพื่อการพัฒนา (มิใช่การประเมินเพียงให้ได้คะแนน)
 2. พิจารณาผลสำเร็จของหลักสูตรที่เห็นแนวโน้มดีขึ้นในช่วงอย่างน้อย 3-5 ปี (หรือจบแล้ว 3-5 รุ่น)
 3. การตรวจประเมินไม่มีเกณฑ์ในรูปแบบของตัวเลขขั้นต่ำ แต่เน้นการพิจารณาตามบริบท
 4. เน้นการวางแผนผลหลักสูตรที่มีความสอดคล้องกัน
 5. ประกอบด้วย 8 เกณฑ์หลัก คะแนนประเมินเต็ม 7 คะแนน โดยผ่านที่ 4 คะแนน
- ในปัจจุบันยังไม่มีหลักสูตรใดที่ได้รับคะแนนระดับ 7
6. หลักสูตรที่สมัครเข้าการประเมินนั้นได้ทั้งหลักสูตรที่ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน และหลักสูตรที่เปิดการเรียนการสอนด้วยภาษาไทยหรือภาษาอื่น ๆ ก็เพียงแต่ต้องดำเนินการประเมิน

ด้วยภาษาอังกฤษเท่านั้น ได้แก่ การเขียนรายงานการประเมินตนเองเป็นภาษาอังกฤษ และแปลเอกสารแนบที่จำเป็นภาษาอังกฤษ (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2567)

จากที่กล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า AUN-QA มุ่งเน้นให้หลักสูตรมีความสอดคล้องระหว่าง การออกแบบเป้าหมาย การเรียนรู้ของผู้เรียน การออกแบบกลยุทธ์การเรียนการสอน และการ ออกแบบการประเมินผลการเรียนรู้ หรือ อาจกล่าวได้ว่ามุ่งเน้นการดำเนินการอย่างเป็นระบบนั่นเอง หากหลักสูตรมีการพิจารณาข้อมูลต่าง ๆ และวางแผนการดำเนินการ ตลอดจนบริหารหลักสูตรอย่างเป็นระบบแล้ว หลักสูตรย่อมสามารถตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รอบด้าน ไม่เพียงแต่ผู้เรียนและผู้ใช้บัณฑิตเท่านั้น แต่ยังรวมถึงผู้สอน สถาบัน และหน่วยงานภายนอกต่าง ๆ อีกด้วย การดำเนินการอย่างเป็นระบบนี้เองยังก่อให้เกิดประโยชน์กับคณะที่ดำเนินการหลักสูตรนั้น ๆ อีกด้วย กล่าวคือ การดำเนินการบริหารหลักสูตรตามแนวทาง AUN-QA นั้นจะเป็นการส่งเสริม การพัฒนากระบวนการทำงานในด้านการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นหนึ่งในพันธกิจหลักของคณะ อีกด้วย

2.3.3 คุณลักษณะสำคัญของเกณฑ์การประเมิน AUN-QA

คุณลักษณะสำคัญของเกณฑ์การประเมิน AUN-QA (Overview of AUN-QA at Program Level Version 4.0) 5 ประการ ดังนี้

1) Principle-based QA model คือ ระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่กำหนดเพียง หลักการและแนวทางการดำเนินงานเท่านั้น ไม่ได้กำหนดวิธีการ ให้หลักสูตรสามารถคิดวิธีการด้วย ตนเอง ซึ่งเหมาะกับหลักสูตรที่พร้อมและสามารถดำเนินการบริหารจัดการได้ด้วยตนเอง

2) Design based on outcome-based education framework (OBE) คือ กระบวนการ ออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง Learning Outcome/หรือกระบวนการจัดการเรียน การสอนแบบมุ่งเน้น “ผลลัพธ์” โดยสามารถพิจารณาขยายความหลักการดังกล่าวได้ อาทิ (การวัดผล ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้เรียนจะมีวิธีการวัดผลอย่างไร ในอันดับแรกผู้รับผิดชอบหลักสูตร จะต้องพิจารณาระบุให้ชัดเจน และสามารถวัดได้โดยพิจารณาการดำเนินการ อันจะนำผู้เรียนบรรลุ ผลลัพธ์หรือผลการเรียนรู้ที่คาดหวังไว้)

3) PDCA approach to quality คือ วงจรการบริหารงานคุณภาพ ย่อมาจาก 4 คำ ได้แก่ Plan (วางแผน), Do (ปฏิบัติ), Check (ตรวจสอบ) และ Act (การดำเนินการให้เหมาะสม) ซึ่งวงจร PDCA สามารถประยุกต์ใช้ได้ในทุกระดับ

4) Designed for continuous improvement to good/best practice คือ เจตนารมณ์ ของ AUN-QA ที่ต้องการให้มีการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดแนวปฏิบัติที่ดี

5) Focus on stakeholders' needs: คือ การดำเนินการต้องสามารถตอบสนองความ ต้องการผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ Stakeholders ได้อย่างไรบ้าง โดยเกณฑ์ AUN-QA Version 4.0 จะเน้น External Stakeholders จะต้องถูกนำมาพิจารณาด้วย เป็นต้น

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ

2.4.1 ความหมายของความรู้ ความเข้าใจ

ไพศาล หวังพานิช (2526) ให้ความหมายของความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถของบุคคล ในการนำความรู้ความเข้าใจใช้ในการจับใจความ อธิบายเปรียบเทียบสิ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน และสามารถแปลความหมาย ตีความ หรือขยายความได้

บุญชม ศรีสะอาด (2527) ให้ความหมายว่า ความรู้ คือ ความสามารถของสมองในการจดจำ เรื่องต่าง ๆ การวัดว่าบุคคลนั้นมีความสามารถในการจำมากน้อยเพียงใด สามารถวัดได้จากการระลึกออก ของบุคคลนั้น

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542) ให้ความหมายว่า คือ ความสามารถเชิงปฏิบัติ และทักษะความเข้าใจ หรือสารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์ สิ่งที่ได้รับมาจากการได้ยิน ได้ฟัง การคิดหรือการปฏิบัติในองค์ความรู้ในแต่ละสาขา เช่น ความรู้จากการเรียน ความรู้จากงานเขียน

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2542) ให้ความหมายว่า ความรู้ เป็นพฤติกรรมขั้นต้นที่เรียนรู้เพียงแต่ เกิดความจำได้ โดยอาจจะเป็นการนึกได้หรือโดยการมองเห็น ได้ยิน จำได้ ความรู้ในขั้นนี้ได้แก่ ความรู้ เกี่ยวกับคำจำกัดความ ความหมาย ข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ โครงสร้างและวิธีแก้ปัญหา ส่วนความ เข้าใจอาจแสดงออกมาในรูปของทักษะด้านการแปล ซึ่งหมายถึง ความสามารถในการเขียนบรรยาย เกี่ยวกับข่าวสารนั้น ๆ โดยใช้คำพูดของตนเอง และการให้ความหมายที่แสดงออกมาในรูปของความ คิดเห็นและข้อสรุป รวมถึงความสามารถในการคาดคะเนหรือการคาดหมายว่าจะเกิดอะไรขึ้น

เกษม วัฒนชัย (2544) ให้ความหมายว่า หมายถึงการรวบรวมความคิดของมนุษย์ จัดให้เป็นหมวดหมู่และประมวลสาระที่สอดคล้องกัน โดยนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า ความรู้และความเข้าใจ เป็นกระบวนการรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ และสามารถรวบรวมหรือแยกแยะในประเด็นต่าง ๆ ได้อย่างละเอียด สามารถลำดับ ขั้นตอนได้อย่างชัดเจน และสามารถถ่ายทอดเป็นคำพูดและลายลักษณ์อักษรได้

2.4.2 ระดับความรู้ความเข้าใจ

บลูม (Bloom 1980, อ้างถึงใน แสงจันทร์ โสภากาล, 2550 : 15-16) ได้นิยามว่า ระดับ ความรู้ ความเข้าใจ ของแต่ละบุคคล จะมีระดับมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เกี่ยวข้องและแนวทาง ในการลำดับความสำคัญ ซึ่งแบ่งระดับความรู้ความสามารถทางด้านสติปัญญา (Cognitive domain) ออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

1. ความรู้ (Knowledge) เป็นขั้นแรกของพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความสามารถในการจดจำ ที่เกิดจากการนึกได้ มองเห็น ได้ยิน หรือได้ฟัง ประกอบด้วย คำจำกัดความ ความหมาย ข้อเท็จจริง ทฤษฎี กฎ โครงสร้าง วิธีการแก้ปัญหา มาตรฐาน เป็นต้น อาจกล่าวได้ว่า ความรู้นี้เป็นเรื่องราวของ การจำได้หรือระลึกได้ โดยไม่จำเป็นต้องใช้ความคิดที่ซับซ้อนและไม่ต้องใช้สมองมากนัก และเป็น ขั้นตอนที่นำไปสู่พฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความเข้าใจ การนำความรู้ไปใช้ในการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผล เพิ่มมากขึ้น

2. ความเข้าใจ (Comprehensive) เป็นพฤติกรรมขั้นต่อมาจากความรู้ ซึ่งใช้ความสามารถทางสมองและทักษะในขั้นสูงในการสื่อความหมาย โดยใช้การพูด การเขียน ภาษา หรือการใช้สัญลักษณ์ ซึ่งมักเกิดขึ้นหลังจากที่บุคคลได้รับทราบข่าวสารต่าง ๆ แล้ว โดยการฟัง การมองเห็น การอ่าน หรือการเขียน ความเข้าใจนี้อาจแสดงออกในรูปของการใช้ทักษะหรือการแปลความหมายต่าง ๆ เช่น การบรรยายข่าวสารโดยใช้คำพูดของตนเอง หรือการแปลความหมายจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่ง โดยคงความหมายเดิมไว้

3. การนำความรู้ไปใช้ (Application) ความสามารถนี้เป็นพฤติกรรมขั้นที่สาม ซึ่งจะต้องอาศัยความสามารถหรือทักษะทางด้านความเข้าใจดังกล่าว แล้วนำความรู้ไปใช้ กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือการแก้ปัญหานั่นเอง

4. การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถในการช่วยแยกภาพรวมออกเป็นส่วน ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนขึ้น โดยแบ่งเป็น 3 ชั้น ได้แก่ 1) ความสามารถในการแยกแยะองค์ประกอบของปัญหาออกเป็นส่วน ๆ 2) ความสามารถในการเห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบ และ 3) ความสามารถในการมองเห็นหลักของการผสมผสานปัญหาที่มีองค์ประกอบย่อยมากมาย

5. การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการนำส่วนประกอบย่อยหลาย ๆ ส่วนมารวมกันเป็นกรอบโครงสร้างที่ชัดเจน โดยการนำเอาประสบการณ์ในอดีตรวมกับประสบการณ์ในปัจจุบัน และนำมาสร้างเป็นกรอบที่มีระเบียบแบบแผน เป็นพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ หรือความคิดริเริ่ม จึงต้องมีความเข้าใจในการนำความรู้มาประกอบในการวิเคราะห์

6. การประเมินผล (Evaluation) เป็นความสามารถในการประเมินผลที่เกี่ยวข้องกับการให้ค่าต่อความรู้หรือข้อเท็จจริงต่าง ๆ ซึ่งต้องใช้เกณฑ์หรือมาตรฐานเป็นส่วนประกอบในการประเมินผล ซึ่งอยู่ในทุกขั้นตอนของความสามารถหรือทักษะต่าง ๆ

กล่าวโดยสรุป ระดับความรู้ความเข้าใจ เป็นการเข้าใจถึงเรื่องราว ข้อเท็จจริงรายละเอียดต่าง ๆ ที่เคยพบเจอ และความสามารถในการนำความรู้ที่เก็บรวบรวมมาวิเคราะห์ได้อย่างมีเหตุผล รวมถึงการนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเข้าใจของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

2.5.1 ความหมายของทัศนคติ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2546) ได้ให้ความหมายของ ทัศนคติ ว่าเป็นคำสมาสระหว่างคำว่า ทัศนะ ซึ่งหมายถึงความเห็น กับคำว่า คติ ที่แปลว่า แบบอย่างหรือลักษณะ เมื่อรวมกันจึงมีความหมายว่า ลักษณะของความเห็น ซึ่งหมายถึง ความรู้สึกส่วนตัวที่เห็นด้วยต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2550) ได้ให้ความหมายว่า ทัศนคติ หรืออาจใช้คำว่า เจตคติ ทัศนคติเป็นนามธรรม และเป็นส่วนที่ทำให้เกิดการแสดงออกด้านปฏิบัติ แต่ทัศนคติไม่ใช่แรงจูงใจหรือแรงขับ แต่เป็นสภาพแห่งความพร้อมที่จะโต้ตอบ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงแนวทางการตอบสนองของบุคคลต่อสิ่งเร้า

วิภาดา คุปตานนท์ (2551) ได้ให้ความหมายของ ทศนคติ คือความรู้สึกภายในของบุคคล ที่ใช้ประเมินหรือตัดสินสิ่งต่าง ๆ ความรู้สึกดังกล่าว เกี่ยวกับความชอบหรือไม่ชอบ (Favorable or unfavorable feeling) ต่อคน (People) วัตถุสิ่งของ (Objects) เหตุการณ์ (Events) และ สถานการณ์ต่างๆ (Surrounding situations) เมื่อบุคคลชอบสิ่งหนึ่งสิ่งใด ถือว่าบุคคลมีทศนคติ เป็นบวกต่อสิ่งนั้น (Positive Attitude) ในทางตรงข้าม เมื่อบุคคลไม่ชอบสิ่งหนึ่งสิ่งใด ถือว่าบุคคลนั้น มีทศนคติเป็นลบต่อสิ่งนั้นๆ (Negative Attitude)

Roger (อ้างถึงใน สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2533 : 122) ได้กล่าวถึง ทศนคติ ว่าบุคคลนั้นคิด และรู้สึกอย่างไรกับคนรอบข้าง วัตถุ หรือสิ่งแวดล้อม ตลอดจนสถานการณ์ต่าง ๆ โดยทศนคตินั้น มีรากฐานมาจากความเชื่อที่อาจส่งผลถึงพฤติกรรมในอนาคตได้ ทศนคติจึงเป็นเพียงความพร้อมที่จะ ตอบสนองต่อสิ่งเร้า และเป็นมิติของการประเมินเพื่อแสดงว่าชอบหรือไม่ชอบต่อประเด็นหนึ่ง ๆ ซึ่ง ถือเป็นการสื่อสารภายในบุคคล (Interpersonal Communication) ที่เป็นผลกระทบมาจากการรับ สารอันจะมีผลต่อพฤติกรรมต่อไป

ลูทซ์ (Lutz, 1991) ให้ความหมาย ทศนคติ ไว้ว่าเป็นการแสดงความรู้สึกที่อยู่ภายในจิตใจ ของบุคคลในรูปแบบของความชื่นชอบ หรือไม่ชื่นชอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยทศนคติจะเกิดจากการ เรียนรู้ผ่านข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ หรือเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ที่เคยมีมา ทั้งนี้ทศนคติจะเป็นการทำนาย แนวโน้มของการเกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ได้ เพราะทศนคติจะมีความสอดคล้องกับพฤติกรรมเสมอ รวมถึงทศนคติที่เกิดขึ้นนั้นจะต้องมีความคงที่สม่ำเสมอ และไม่เปลี่ยนแปลงในช่วงระยะเวลาหนึ่ง

Good (อ้างถึงใน จิตฐิพร ศิริตานนท์, 2543 : 35) ได้อธิบาย ทศนคติ ว่าเป็นความพร้อมที่จะ แสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่จะเป็นการสนับสนุน หรือต่อต้านสถานการณ์บางอย่าง บุคคล บางคน หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นสิ่งที่เกิดจากการสะสมประสบการณ์ในอดีตที่จัดเรียงเป็นระบบ โดยจะ สะท้อนออกมาเมื่อปัจเจกบุคคลเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ ๆ

Fishbein & Ajzen (อ้างถึงใน อรจิรา เนตรอารีย์, 2543 : 35) อธิบายว่า ทศนคติ เป็นความคิดเห็นซึ่งมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ เป็นส่วนที่พร้อมที่จะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ ภายนอก ทศนคติเป็นความรู้สึกและความเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งของ บุคคล สถานการณ์ สถาบัน และข้อเสนอใด ๆ ในทางที่ยอมรับหรือปฏิเสธซึ่งมีผลทำให้บุคคลพร้อมที่จะแสดงปฏิกิริยาตอบสนอง ด้วยพฤติกรรมตามแนวคิดนั้น เป็นความรู้สึกในด้านบวกหรือลบของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นผลมาจากการ ประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมโดยตรง

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า ทศนคติ หมายถึง ทิศทาง และปริมาณของ ความชอบ หรือไม่ชอบ และการยอมรับ หรือการปฏิเสธต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของคนเรา รวมถึงความคิด ความเข้าใจ ความคิดเห็น และความรู้สึก รวมถึงท่าทีของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังนั้นทศนคติจึงมีอิทธิพล ต่อการแสดงออกของบุคคลนั้น ซึ่งอาจแสดงออกในทางเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้

2.5.2 องค์ประกอบของทศนคติ

Katz (อ้างถึงใน กุลภรณ์ เทพพัตรา, 2548) แยกองค์ประกอบของทศนคติ ออกเป็น

- 1) องค์ประกอบด้านความรู้ ความนึกคิด (Cognitive component) เป็นส่วนที่เป็นความเชื่อ ของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ทัวไปทั้งสิ่งที่ชอบและไม่ชอบ

2) องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective component) เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่างๆ ซึ่งผลแตกต่างกันไปตามบุคลิกภาพของบุคคล เป็นลักษณะที่ค่านิยมของแต่ละบุคคลเป็นตัววัดความคิดอีกทอดหนึ่ง

3) องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavior component) เป็นการแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากองค์ประกอบด้านความรู้ ความคิด และความรู้สึก ทศนคติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเฉพาะบุคคลและจะแตกต่างกันตามปัจจัยแวดล้อมที่แตกต่างกันของบุคคลนั้น บุคคลสามารถแสดงทัศนคติออกได้ 3 ประเภท ด้วยกัน คือ

1) ทัศนคติเชิงบวก คือ ทัศนคติที่ชักนำให้บุคคลแสดงออก มีความรู้สึกหรืออารมณ์จากสภาพจิตใจได้ตอบในด้านดีต่อบุคคลหรือเรื่องราวใดเรื่องราวหนึ่ง รวมถึงหน่วยงาน องค์การ สถาบัน และการดำเนินกิจการขององค์การและอื่น ๆ

2) ทัศนคติเชิงลบ คือ ทัศนคติที่สร้างความรู้สึกเป็นไปในทางเสื่อมเสีย ไม่ได้รับความเชื่อถือหรือไว้วางใจ อาจมีความเคลือบแคลงระแวงสงสัย รวมทั้งเกลียดชังต่อบุคคลใด เรื่องราวใด เรื่องราวหนึ่ง หรือปัญหาใดปัญหาหนึ่ง หรือหน่วยงานองค์การ สถาบัน และการดำเนินกิจการขององค์การ

3) ทัศนคติที่บุคคลไม่แสดงความคิดเห็น ในเรื่องราวหรือปัญหาใดปัญหาหนึ่งหรือต่อบุคคล หน่วยงาน สถาบัน องค์การ และอื่น ๆ โดยสิ้นเชิง

อนึ่ง บุคคลอาจมีทัศนคติทั้ง 3 ประการนี้เพียงประเภทเดียวหรือหลายประเภทรวมกันก็ได้ ขึ้นอยู่กับความมั่นคงในเรื่องความเชื่อ ความรู้สึก ความคิด หรือค่านิยมที่มีต่อบุคคล สิ่งของ การกระทำ หรือสถานการณ์ เป็นต้น ส่วนทัศนคติจะทำหน้าที่ เป็นกลไกที่สำคัญ 4 ประการ คือ เพื่อการปรับตัว (Adjustment) ทัศนคติสามารถเป็นกลไกที่จะสะท้อนให้เห็นถึงเป้าหมายที่พึงประสงค์และที่ไม่พึงประสงค์ของบุคคล เพื่อการป้องกันตัว (Ego defense) โดยปกติบุคคลมักมีแนวโน้มที่จะไม่ยอมรับความจริงในสิ่งที่ขัดแย้งกับความนึกคิดของตน (Self-image) เพื่อการแสดง ความหมายของค่านิยม (Value expression) ทัศนคติเป็นส่วนหนึ่งของค่านิยมต่างๆ โดยสามารถสะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมในลักษณะที่เจาะจงมากยิ่งขึ้น และเพื่อใช้เป็นตัวจัดระเบียบความรู้ (Knowledge) ทัศนคติจะเป็นมาตรฐานที่ตัวบุคคลสามารถใช้ประเมินและทำความเข้าใจกับสภาพแวดล้อมที่มีอยู่รอบ ๆ ตัว มีผลทำให้บุคคลสามารถรู้และเข้าใจถึงระบบและระเบียบของสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวได้ โดยไม่ได้มีการเรียงลำดับตามความสำคัญว่าการพิจารณาสร้างทัศนคติต่อสิ่งดังกล่าวจะเกี่ยวข้องกับปัจจัยใดมากที่สุด

2.5.3 การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ (Attitude Change)

Herbert C. Kelman (อ้างถึงใน พรทิพย์ บุญนิพัทธ์, 2531 : 50-54) ได้อธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ โดยมีความเชื่อว่าทัศนคติอย่างเดียวกัน อาจเกิดในตัวบุคคลด้วยวิธีที่ต่างกัน จากความคิดนี้ Herbert ได้แบ่งกระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ออกเป็น 3 ประการ คือ 1) การยินยอม (Compliance) จะเกิดได้เมื่อการยอมกระทำตามนี้ เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ซึ่งจะมีพลังผลักดันให้บุคคลยอมกระทำตามมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับจำนวน หรือความรุนแรงของรางวัลและการลงโทษ 2) การเลียนแบบ (Identification) เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ซึ่งพลังผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนี้จะมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับความน่าไว้วางใจของสิ่งเร้าที่มีต่อบุคคลนั้น การเลียนแบบจึงขึ้นอยู่กับพลัง (Power) ของผู้ส่งสาร ทัศนคติของบุคคลจะเปลี่ยนไปมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับสิ่งเร้าที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง 3) ความต้องการที่อยากจะเปลี่ยน (Internalization)

เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้น เมื่อบุคคลยอมรับสิ่งที่มีอิทธิพลเหนือกว่า ซึ่งตรงกับความต้องการภายใน ค่านิยมของเขา พฤติกรรมที่เปลี่ยนไปในลักษณะนี้ จะสอดคล้องกับค่านิยมที่บุคคลมีอยู่เดิม ความพึงพอใจ ที่ได้จะขึ้นอยู่กับเนื้อหารายละเอียดของพฤติกรรมนั้น ๆ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ถ้าความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมถูกกระทบไม่ว่าจะในระดับใดก็ตาม จะมีผลต่อการเปลี่ยนทัศนคติทั้งสิ้น นอกจากนี้ ทัศนคติของบุคคลเมื่อเกิดขึ้นแล้วแม้จะคงทน แต่ก็จะสามารถเปลี่ยนได้โดยตัวบุคคล สถานการณ์ ข่าวสาร การชวนเชื่อ และสิ่งต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดการยอมรับในสิ่งใหม่ แต่จะต้อง มีความสัมพันธ์กับค่านิยมของบุคคลนั้น นอกจากนี้ อาจเกิดจากการยอมรับโดยการบังคับ เช่น กฎหมาย ข้อบังคับ ดังนั้น ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม จึงมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลซึ่งกันและกัน กล่าวคือ ความรู้มีผลต่อทัศนคติ ทัศนคติมีผลต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคล ในขณะที่เดียวกันการแสดง พฤติกรรมของบุคคลก็มีผลต่อความรู้ความเข้าใจของบุคคลด้วย

2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กนกกาญจน์ ศรีสุรินทร์ และคณะ (2559) ได้ศึกษา ปัจจัยส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการ ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะวิชา มหาวิทยาลัยราชธานี พบว่า ระดับการปฏิบัติตาม ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน จำนวน 12 ด้าน ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.21 โดยมีปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก อันดับที่ 1 เท่ากับ 3.52 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยราชธานีได้มีการพัฒนาระบบประกันคุณภาพ ภายในมาอย่างต่อเนื่อง มีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจน จึงทำให้ทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัยต้องมีการดำเนินการให้สอดคล้องกับนโยบายและระบบของมหาวิทยาลัย และถือว่างานประกันคุณภาพ เป็นหน้าที่ของบุคลากรทุกระดับที่ต้องปฏิบัติ รวมทั้งมีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรได้รับการอบรม ด้านการประกันคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

มนต์ธินิ ดุลย์เกร์ (2560) ได้ศึกษา ความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร ใหม่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี นครราชสีมา พบว่า การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ คะแนนทดสอบ ก่อน – หลังการอบรมในภาพรวม พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยคะแนนทดสอบหลังการอบรมจะมากกว่าคะแนนทดสอบก่อนการอบรม แสดงให้เห็นว่าการอบรม ให้ความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ทำให้บุคลากรที่เข้ารับการอบรมมีความรู้ในภาพรวม เพิ่มขึ้น

กัญญดา อนุวงศ์ และคณะ (2561) ได้ศึกษา ความคิดเห็นและการปฏิบัติของคณาจารย์ ในการใช้ระบบประกันคุณภาพการศึกษาเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน AUN-QA ระดับหลักสูตร ในประเทศไทย พบว่า ในภาพรวมอาจารย์ส่วนใหญ่เชื่อว่าความเข้าใจของอาจารย์ในหลักการ จัดการศึกษาแบบเน้นผลลัพธ์ (OBE) และความสามารถในการนำหลักการนี้ ไปใช้พัฒนาหลักสูตร จัดการเรียน การสอน และประเมินผู้เรียน เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการนำ AUN-QA ไปใช้ให้ประสบความสำเร็จ ส่วนปัจจัยที่มีความสำคัญรองลงไปคือ ความเข้าใจและการสนับสนุนอย่างจริงจังของผู้บริหาร มหาวิทยาลัย/คณะเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาและระบบ AUN-QA และความเข้าใจของ คณาจารย์เกี่ยวกับหลักการ สาระ และเป้าหมายของระบบ AUN-QA โดยสรุปในภาพรวมอาจารย์ ที่สังกัดในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่มีการประกาศใช้ระบบ AUN-QA ในการประกันคุณภาพการศึกษา

ระดับหลักสูตร มีความคิดเห็นและการปฏิบัติที่น่าจะก่อผลในเชิงพัฒนาต่อคุณภาพการจัดการศึกษาของหลักสูตรต่าง ๆ ในอนาคต และผู้บริหารระดับต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยให้การสนับสนุน รวมทั้งมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร แต่การดำเนินการเพื่อสร้างความเข้าใจในหลักการและวิธีการของการจัดการศึกษาแบบเน้นผลลัพธ์ สาระของ AUN-QA และบทบาทหน้าที่ของทุกภาคส่วนในมหาวิทยาลัยยังมีความจำเป็นต่อการนำเกณฑ์ AUN-QA ไปใช้ให้ประสบความสำเร็จ

กัญญา อนุวงศ์ และอาจริ ศุภสุธิกุล (2561) ได้ศึกษา แนวคิดและเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนในระดับหลักสูตร กล่าวว่า ระบบและเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน AUN-QA เป็นระบบการประกันคุณภาพที่ไม่ได้กำหนดวิธีการในการดำเนินการให้แก่หลักสูตร แต่มีสาระของเกณฑ์ที่ระบุแนวทางของการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามหลักการของการจัดการศึกษาโดยใช้ผลการเรียนรู้เป็นฐาน (OBE) และมุ่งผลักดันการใช้วงจรคุณภาพ (PDCA cycle) ในการดำเนินการจัดการศึกษาให้เป็นระบบและมีการปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ผู้ที่สนใจนำระบบ AUN-QA ไปใช้ประโยชน์ จึงต้องศึกษาและทำความเข้าใจหลักการและวิธีการจัดการศึกษา โดยใช้ผลการเรียนรู้เป็นฐานและการใช้ประโยชน์ ซึ่งวงจร PDCA นอกเหนือจากการทำความเข้าใจสาระของเกณฑ์ AUN-QA เพื่อให้สามารถออกแบบระบบ กลไก และ/หรือวิธีการจัดการศึกษาที่เฉพาะและเหมาะสมกับหลักสูตรของตนเอง โดยมีเป้าหมายหลักคือการดูแลและพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของแต่ละหลักสูตร และสามารถตอบสนองความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่าง ๆ ที่สำคัญในสาขาวิชาหรือสาขาอาชีพนั้น ๆ ซึ่งจัดเป็นความสำเร็จที่แท้จริงของการนำระบบ AUN-QA มาใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษา

ธนภูมิ อติเวทิน (2561) ได้ศึกษา ความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติเกี่ยวกับตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตรของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า บุคลากรสายสนับสนุนวิชาการที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ตัวบ่งชี้ตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มีทัศนคติต่อการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพในภาพรวม ด้านการดำเนินงาน ด้านการติดตามผล และด้านการปรับปรุง ผลการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับตัวบ่งชี้ตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรอยู่ในระดับน้อย มีทัศนคติต่อการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพในภาพรวม ด้านการดำเนินงาน ด้านการติดตามผล และด้านการปรับปรุงผลการดำเนินงานน้อยกว่าบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับตัวบ่งชี้ตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรในระดับปานกลางและระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจุบัน มหาวิทยาลัยฯ จะกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพและวงจรคุณภาพ ทั้งในกลุ่มของบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนวิชาการโดยผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การสัมมนา ฝึกอบรม รวมถึงการประชุมเชิงปฏิบัติการ

สมภพ มุฮัมหมัด (2561) ได้ศึกษา การรับรู้และการมีส่วนร่วมของบุคลากรสายสนับสนุนต่อการประกันคุณภาพการศึกษา กรณีศึกษา สำนักงานอธิการบดี สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พบว่า สถาบันควรจัดการฝึกอบรม ประชุม สัมมนา ทั้งภายนอกและภายใน ให้กับบุคลากรทุกหน่วยงานและทุกระดับ ให้มีความรู้ความเข้าใจอย่างต่อเนื่อง และส่งเสริมให้บุคลากรตระหนักถึง

ความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา AUN-QA สถาบันควรมีกระบวนการวิธีการยกระดับความสำคัญให้กับบุคลากร เพื่อยกระดับการมีส่วนร่วมในพันธกิจและภารกิจของสถาบันเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้บุคลากรเป็นผู้ขับเคลื่อนสถาบันไปยังทิศทางเดียวกัน สถาบันเน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถาบันการวางแผน การปฏิบัติ การตรวจสอบและ การปรับปรุงแก้ไข ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรให้มากขึ้น จะส่งผลให้มีการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป สถาบันกำหนดวิธีการสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรสร้างนวัตกรรมประกันคุณภาพ AUN-QA ในการทำงาน เช่น การประกาศชมเชย เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจแก่บุคลากร ที่มีการพัฒนาการดำเนินงานของตนเอง

วลิตพร จิโนทา (2562) ได้ศึกษา การเตรียมความพร้อมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในรอบใหม่ (พ.ศ. 2557-2561) ระดับหลักสูตรและระดับคณะ ภาควิชา หน่วยงาน/คณะ ที่จัดการเรียนการสอน ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ด้านประกันคุณภาพการศึกษาเป็นรายข้อทั้งหมด 13 ข้อ ผู้บริหารหน่วยงานแต่งตั้งหน้าที่การประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรและระดับคณะอย่างชัดเจนและตรงตามหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงาน สูงสุดเป็นลำดับแรก คิดเป็นร้อยละ 98.8 และเมื่อพิจารณาในด้านทัศนะของบุคลากรต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรและระดับคณะ บุคลากรมีทัศนะเชิงบวกในทุกขั้นตอนของวงจร PDCA แต่ให้ความสำคัญกับการประเมินและปรับปรุง (Act) มากที่สุด ซึ่งอาจบ่งชี้ว่าบุคลากรได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการนำผลการประเมินไปใช้เพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

นพภัค จิตมั่นคงธรรม (2562) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนโยบายประกันคุณภาพการศึกษาไปปฏิบัติ : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างมหาวิทยาลัย 9 แห่ง พบว่า ผู้บริหารของทุกมหาวิทยาลัยเห็นความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นอย่างมาก โดยที่ผู้บริหารเป็นกำลังหลักที่สำคัญในการผลักดันและสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ปฏิบัติงานได้ ซึ่งผู้บริหารเป็นผู้มอบนโยบาย จึงทำให้การดำเนินงานประกันคุณภาพสามารถบรรลุเป้าหมายและผ่านเกณฑ์การประเมิน รวมถึงการให้ความรู้แก่ผู้ปฏิบัติงานด้านประกันคุณภาพอย่างสม่ำเสมอ ทำให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความเข้าใจและรับรู้ถึงเป้าหมายเป็นอย่างดี ปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ และร่วมใจกันให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ จึงถือได้ว่าบุคลากรคือปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนการดำเนินงานให้บรรลุผลสำเร็จ

บรรณกร แซ่ลิ้ม (2564) ได้ศึกษา การรับรู้ ความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติ การมีส่วนร่วม การบริหาร และการดำเนินงานประกันคุณภาพของคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่าบุคลากรของคณะมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพตามวงจรคุณภาพ (PDCA) โดยรวมอยู่ในระดับมาก คือ ด้านการวางแผน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 ด้านการตรวจสอบและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 ด้านการนำผลประเมินมาปรับปรุง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 ด้านการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 ตามลำดับ สำหรับการรับรู้ พบว่า ด้านคุณภาพข้อมูลข่าวสาร มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.65 อยู่ในระดับมาก ความรู้ความเข้าใจ พบว่า ด้านความรู้ความเข้าใจในการประเมินผลตามเกณฑ์ประกันคุณภาพมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.57 อยู่ในระดับมาก ทัศนคติในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 อยู่ในระดับมาก การมีส่วนร่วมในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 อยู่ในระดับปานกลาง และการบริหารในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 อยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้บริหารและ

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้กำหนดนโยบายและกิจกรรมพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความรู้ความเข้าใจว่าการประกันคุณภาพเป็นเครื่องมือที่ใช้พัฒนากระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพ มุ่งเน้นผลลัพธ์ที่เป็นเป้าหมายองค์กรมิใช่เพื่อเป็นการตอบโจทย์ตามเกณฑ์การประกันคุณภาพเท่านั้น โดยสนับสนุนให้บุคลากรเข้ารับการอบรม เพื่อให้ทันกับการปรับเปลี่ยนเกณฑ์การประกันคุณภาพ และนำความรู้ที่ได้รับมาปรับใช้ในการพัฒนาคุณภาพให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ศิวะพร ภูพันธ์ และคณะ (2564) ได้ศึกษา แนวทางการพัฒนาการนำผลการประเมินการรับรอง และการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ในการยกระดับคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา พบว่า การนำผลการประเมินคุณภาพภายใน (ระดับหลักสูตร) ไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($M = 4.03$, $SD = 0.59$) และแนวทางในการพัฒนาโดยการนำผลการประเมิน ไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา มี 7 แนวทาง คือ (1) การวางระบบกำกับ ติดตาม และประเมินผลการพัฒนาคุณภาพตามมาตรฐานของมหาวิทยาลัย (2) การสร้างวัฒนธรรมคุณภาพ (3) การสร้างความรู้ ความเข้าใจในระบบการประเมินคุณภาพการศึกษา (4) การเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา (5) การสื่อสารผลการประเมินไปยังผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง (6) การพัฒนากลไกทางวิชาการ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานการประเมินคุณภาพการศึกษา และ (7) การพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานการประเมินคุณภาพการศึกษา ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาต้นสังกัด ควรมีกระบวนการ ดังนี้ (1) ควรมีบทบาทในการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ในระบบการประเมินคุณภาพการศึกษา ให้แก่ผู้บริหารและบุคลากรของส่วนงาน โดยการจัดอบรมให้ความรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับระบบการประเมินคุณภาพที่สถาบันอุดมศึกษาเลือกใช้อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดเป็นวัฒนธรรมคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและ (2) ควรสื่อสารผลการประเมินทั้งผลการประเมินคุณภาพภายในและผลการประเมินคุณภาพภายนอก ไปยังผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งในระดับหลักสูตร คณะ/สถาบัน เพื่อให้ข้อมูลป้อนกลับ และนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ทันต่อสถานการณ์

สุรเดช หวังทอง และคณะ (2565) ได้ศึกษา การศึกษาการประเมินผลการเรียนรู้และหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในภาพรวมของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการ) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พบว่า องค์ประกอบการประเมินผลการเรียนรู้และหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA องค์ประกอบดังกล่าวสามารถที่จะร่วมกันพยากรณ์ความพึงพอใจของนักศึกษา ได้ร้อยละ 72.8 โดยจะมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ผลลัพธ์การดำเนินงานเท่ากับ 0.26611 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($R = 0.853$) แสดงว่าการประเมินผลการเรียนรู้และหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในภาพรวมของนักศึกษาในระดับสูง ดังนั้นทางหลักสูตรจึงควรมุ่งเน้นการพัฒนาหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของทางมหาวิทยาลัยที่มีมติเห็นชอบให้มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชยังคงใช้เกณฑ์ AUN-QA ในการประเมินหลักสูตรในการประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 2/2564 เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2564

ปณิดา ดำรงสุสกุล และคณะ (2568) ได้ศึกษา การสำรวจสภาพที่คาดหวังและสภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า ในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร มีความคาดหวังต่อการดำเนินงานในระยะหลังการประเมินมากที่สุด ($M = 4.58, SD=0.57$) ในส่วนของกลุ่มอาจารย์ประจำหลักสูตร เมื่อพิจารณารายด้าน มีความคาดหวังในด้านการรับรู้ผลการประเมินและการมีส่วนร่วม ($M = 4.58, SD = 0.58$) และด้านการนำผลการประเมินไปวางแผนพัฒนาหลักสูตร ($M = 4.58, SD=0.56$) มากที่สุด ทั้งนี้การที่คณะทราบความคาดหวังของแต่ละกลุ่มจะทำให้เกิดการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น เพื่อนำไปสู่การวางแผนพัฒนาหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการของแต่ละกลุ่มได้ และอาจส่งผลให้มีความเข้าใจเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาที่ตรงกันมากขึ้น

พรเพ็ญ จันทรา และกาญจนา ทองติบ (2568) ได้ศึกษา แนวทางการพัฒนาคุณภาพหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พบว่า ผู้บริหาร และตัวแทนหลักสูตร ให้ข้อมูลเชิงลึกและให้ความคิดเห็นในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระดับหลักสูตรควรดำเนินการให้ครอบคลุมทุกด้านของการเรียนการสอนตั้งแต่การกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ การพัฒนาวิธีการสอน การวัดและประเมินผล การพัฒนาอาจารย์ การสนับสนุนทรัพยากรการเรียนรู้ และการประกันคุณภาพ โดยนำวงจรการบริหารคุณภาพ PDCA เพื่อช่วยให้กระบวนการเป็นระบบและสามารถปรับปรุงได้อย่างต่อเนื่อง ดังนี้ 1) การกำหนดแนวทางพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับเกณฑ์ (Plan) ตั้งแต่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร รวมถึงการวางแผนสำหรับช่องทางการสื่อสารข้อมูล ในการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และแนวทางในการดำเนินงานไปยังผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 2) การนำแผนไปสู่การปฏิบัติสำหรับการจัดการเรียนการสอน (Do) โดยการจัดให้มีการวัดและประเมินผลผู้เรียนโดยใช้วิธีที่หลากหลาย การจัดหาทรัพยากรและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เหมาะสม การปรับปรุงหลักสูตรย่อยเพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัย ตอบสนองต่อความต้องการของสถานประกอบการ 3) การประเมินผลและติดตามคุณภาพการจัดการเรียนการสอน การบริหารหลักสูตร การจัดสรรทรัพยากร และการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มที่เกี่ยวข้อง (Check) โดยใช้เครื่องมือที่เป็นมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ เช่น แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวมถึงการกำหนดคู่เทียบโดยพิจารณาคู่เทียบที่มีผลสัมฤทธิ์ที่สูงกว่าหลักสูตร เพื่อเรียนรู้วิธีการดำเนินการ และนำผลมาพัฒนาปรับปรุง และประยุกต์ใช้กับหลักสูตรในประเด็นที่กำหนด และ 4) นำผลการประเมินติดตามคุณภาพ และผลการเทียบเคียงกับหน่วยงานที่มีผลสัมฤทธิ์ที่สูงกว่า มาวิเคราะห์ เพื่อปรับปรุงกระบวนการให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนด และประยุกต์ใช้กับหลักสูตร (Act)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีวิธีดำเนินการวิจัย โดยมีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

3.1 รูปแบบที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อศึกษา การเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และทำการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องตามกรอบแนวคิดที่กำหนด

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ นักวิจัยได้กำหนดประชากรในการวิจัย คือ ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ประจำหลักสูตร รวมประชากรทั้งสิ้นจำนวน 60 คน จาก 11 หลักสูตร ได้แก่

1. บัญชีบัณฑิต (ปรับปรุง พ.ศ. 2565)
2. บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ (ปรับปรุง พ.ศ. 2565)
3. บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน (ใหม่ พ.ศ. 2565)
4. บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด (ปรับปรุง พ.ศ. 2565)
5. บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมทางการเงินและการลงทุน (ปรับปรุง พ.ศ. 2565)
6. บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาระบบสารสนเทศและนวัตกรรมดิจิทัล (ปรับปรุง พ.ศ. 2566)
7. บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ (ใหม่ พ.ศ. 2566)
8. บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมธุรกิจบริการยั่งยืน (ใหม่ พ.ศ. 2566)
9. บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ (หลักสูตรนานาชาติ) (ปรับปรุง พ.ศ. 2566)
10. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (ปรับปรุง พ.ศ. 2564)
11. ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (ปรับปรุง พ.ศ. 2567)

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล คือ ประสบการณ์ทำงาน และความรับผิดชอบในงานประกันคุณภาพหลักสูตร ซึ่งมีลักษณะคำถามเป็นแบบปลายเปิด (Closed-End Questionnaires) แบบเลือกตอบ (Checklist)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA ประกอบด้วย Criteria 1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง, Criteria 2 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร, Criteria 3 แนวทางการจัดการเรียนการสอน, Criteria 4 การประเมินผู้เรียน, Criteria 5 คุณภาพของบุคลากรสายวิชาการ, Criteria 6 บริการสนับสนุนผู้เรียน, Criteria 7 สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน และ Criteria 8 ผลผลิตและผลลัพธ์ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วน (Rating Scale) รวมข้อคำถามทั้งสิ้น จำนวน 53 ข้อ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามใส่เครื่องหมายลงในช่องทางขวามือให้สอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียว เท่านั้น ซึ่งแต่ละช่องมีความหมาย ระดับความคิดเห็น ดังนี้

ระดับความเห็น 5 หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจในระดับมากที่สุด

ระดับความเห็น 4 หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก

ระดับความเห็น 3 หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง

ระดับความเห็น 2 หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจในระดับน้อย

ระดับความเห็น 1 หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA ประกอบด้วย การวางแผนการประกันคุณภาพ การทำความเข้าใจในเกณฑ์การประเมิน การติดตามการจัดทำรายงานประเมินตนเอง และการเตรียมประเมินหลักสูตร มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วน (Rating Scale) รวมข้อคำถามทั้งสิ้น จำนวน 19 ข้อ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามใส่เครื่องหมาย ลงในช่องทางขวามือให้สอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียว เท่านั้น ซึ่งแต่ละช่องมีความหมาย ระดับความคิดเห็น ดังนี้

ระดับความเห็น 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ระดับความเห็น 4 หมายถึง เห็นด้วยค่อนข้างมาก

ระดับความเห็น 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ระดับความเห็น 2 หมายถึง เห็นด้วยค่อนข้างน้อย

ระดับความเห็น 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามปลายเปิดให้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3.3.2 การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย กรอบแนวคิดการวิจัย สำนวนภาษาที่สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาการวิจัย โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence – IOC) ของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

โดยใช้สูตร	$IOC = \sum R / N$		
เมื่อ	IOC	หมายถึง	ค่าดัชนีความสอดคล้อง
	$\sum R$	หมายถึง	ผลรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	หมายถึง	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ
โดยกำหนดให้			
	+1	หมายถึง	เห็นด้วย
	0	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
	-1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย

ทั้งนี้ผู้วิจัยเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) จากผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน มาใช้เป็นข้อคำถาม ซึ่งได้ตรวจสอบแบบสอบถามแล้ว เห็นว่าแบบสอบถามทุกข้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเที่ยงตรง ครอบคลุมเนื้อหาในแต่ละด้าน และครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย และนำแบบสอบถามตรวจสอบเพื่อหาค่า Validity โดยค่า IOC ในแต่ละข้อคำถาม ต้องไม่ต่ำกว่า 0.5 ซึ่งผลการหาค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 และนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3.3.3 การทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว ตรวจสอบค่า (Reliability) โดยการทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มบุคลากรที่มีความใกล้เคียงกับกลุ่มประชากร เพื่อนำมาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach (1970) จากข้อคำถามความคิดเห็นด้านความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA จำนวน 53 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .961 และข้อคำถามทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA จำนวน 19 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .977 ซึ่งคำนวณด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติ โดยใช้สูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ	α	คือ	ค่าความเชื่อมั่น
	k	คือ	จำนวนข้อ
	$\sum S_i^2$	คือ	ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	S_t^2	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนรวม

3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1 ทำหนังสือขออนุญาตแจกแบบสอบถาม เพื่อเก็บข้อมูลการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตร สู่เกณฑ์ AUN-QA คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

3.4.2 แจกและเก็บรวบรวมแบบสอบถาม จำนวน 60 ชุด มีผู้ตอบกลับ จำนวน 45 ชุด คิดเป็นร้อยละ 75 และตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ และการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

3.5.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้วิธีการแจกแจงความถี่ (Frequency) และการหาค่าร้อยละ (Percentage)

3.5.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลคำถาม ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA และส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตร โดยประมาณค่ามาตรวัด (Rating Scale) 5 ระดับ ใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และวิเคราะห์ข้อมูลตามช่วงคะแนนที่กำหนด

3.5.2 การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเกี่ยวกับความแตกต่างใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม ขึ้นไป โดยใช้สถิติ F-Test ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ของปัจจัยส่วนบุคคล ระดับความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA และทัศนคติของบุคลากร ที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA

3.5.3 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation Analysis) เป็นการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA กับทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA ว่าเป็นไปในทิศทางใด และมีความสัมพันธ์มากน้อยเพียงใด โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าอยู่ระหว่าง $-1 \leq r \leq 1$ ความหมายของค่า r คือ เครื่องหมายบวกและลบ ดังนี้

- ค่า $r+$ หมายถึง ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน
 - ค่า $r-$ หมายถึง ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้าม
- สำหรับขนาดของความสัมพันธ์ดูจากค่า r ที่เป็นตัวเลข ดังนี้
- ค่า r ที่มีค่าสูง (ค่าเข้าใกล้ 1) หมายถึง มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และมีความสัมพันธ์กันมาก
 - ค่า r ที่มีค่าต่ำ (ค่าเข้าใกล้ -1) หมายถึง มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม และมีความสัมพันธ์กันน้อย
 - ค่า r ที่มีค่าเป็นศูนย์ หมายถึง ไม่มีความสัมพันธ์กัน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับการวิจัยเรื่อง “การเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” ซึ่งวิเคราะห์ประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ในการนำเสนอผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
P	แทน	ความน่าจะเป็นของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน
F	แทน	ค่าการแจกแจงเอฟ
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
SS	แทน	ผลรวมของข้อมูลยกกำลังสอง
DF	แทน	ค่าชั้นแห่งความเป็นอิสระของกลุ่มตัวอย่าง
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
Sig.	แทน	ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .01
Cri1	แทน	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
Cri2	แทน	โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร
Cri3	แทน	แนวทางการจัดการเรียนการสอน
Cri4	แทน	การประเมินผู้เรียน
Cri5	แทน	คุณภาพของบุคลากรสายวิชาการ
Cri6	แทน	บริการสนับสนุนผู้เรียน
Cri7	แทน	สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน
Cri8	แทน	ผลผลิตและผลลัพธ์
Plan	แทน	การวางแผนการประกันคุณภาพ
Do	แทน	การทำความเข้าใจในเกณฑ์การประเมิน
Check	แทน	การติดตามการจัดทำรายงานประเมินตนเอง
Act	แทน	การเตรียมประเมินหลักสูตร

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 75 จากจำนวนที่ตั้งไว้ 60 คน ซึ่งนำมาสู่ผลการวิเคราะห์เชิงพรรณนา ดังต่อไปนี้

4.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้จะกล่าวถึงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยอธิบายถึงปัจจัยด้าน ประสบการณ์ทำงาน และความรับผิดชอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร ซึ่งใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ดังแสดงในตารางที่ 4.1 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. ประสบการณ์ทำงาน		
น้อยกว่า 5 ปี	1	2.20
5 – 10 ปี	7	15.60
11 – 15 ปี	13	28.90
16 – 20 ปี	10	22.20
21 ปี ขึ้นไป	14	31.10
2. ความรับผิดชอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร		
ผู้บริหาร	2	4.40
อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	39	86.70
อาจารย์ประจำหลักสูตร	4	8.90
รวม	45	100.00

จากตารางที่ 4.1 เมื่อพิจารณาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประสบการณ์ทำงาน พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 21 ปีขึ้นไปมีจำนวนมากที่สุด คือ 14 คน คิดเป็นร้อยละ 31.10 รองลงมาคือผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 11-15 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 28.90, 16-20 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 22.20, 5-10 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 15.60 และน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.20 ตามลำดับ ในส่วนของ ความรับผิดชอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร พบว่า อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีจำนวนมากที่สุด คือ 39 คน (อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร 33 คน และเป็นประธานหลักสูตร 6 คน) คิดเป็นร้อยละ 86.70 รองลงมาคือ อาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8.90 และผู้บริหาร จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.40 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลในการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA

ปัจจัยส่วนบุคคลในการเตรียมความพร้อม ในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA	จำนวน	ร้อยละ
3. ท่านทราบหรือไม่ว่าต้องมีการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาทุกปีการศึกษา		
ทราบ	45	100.00
ไม่ทราบ	0	0
4. ท่านทราบหรือไม่ว่า คณะมีนโยบายให้ประเมินหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA		
ทราบ	44	97.80
ไม่ทราบ	1	2.20
5. ท่านทราบหรือไม่ว่าคณะหรือมหาวิทยาลัยมีการจัดอบรมเกี่ยวกับเกณฑ์ AUN-QA		
ทราบ	43	95.60
ไม่ทราบ	2	4.40
6. ท่านเคยเข้าร่วมการอบรมเกี่ยวกับเกณฑ์ AUN-QA หรือไม่		
เคย	37	82.20
ไม่เคย	8	17.80
7. ท่านเคยจัดทำรายงาน มคอ.7 หรือไม่		
เคย	36	80.00
ไม่เคย	9	20.00
8. ท่านทราบความแตกต่างระหว่าง มคอ.7 เดิม กับเกณฑ์ AUN-QA หรือไม่		
ทราบ	32	71.10
ไม่ทราบ	13	28.90
รวม	45	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ 3) ทราบว่าต้องมีการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาทุกปีการศึกษา ร้อยละ 100.00 4) มหาวิทยาลัย/คณะ มีนโยบายให้ประเมินหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ร้อยละ 97.80 5) ทราบว่าคณะหรือมหาวิทยาลัยมีการจัดอบรมเกี่ยวกับเกณฑ์ AUN-QA ร้อยละ 95.60 6) เคยเข้าร่วมการอบรมเกี่ยวกับเกณฑ์ AUN-QA ร้อยละ 82.20 7) เคยจัดทำรายงาน มคอ.7 ร้อยละ 80 8) ทราบความแตกต่างระหว่าง มคอ.7 เดิม กับเกณฑ์ AUN-QA ร้อยละ 71.10

4.1.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นด้านความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นด้านความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA ได้แก่ 1. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง 2. โครงสร้างโปรแกรมและเนื้อหา 3. วิธีการจัดการเรียนการสอน 4. การประเมินผู้เรียน 5. คุณภาพของบุคลากรสายวิชาการ 6. การบริการและการช่วยเหลือผู้เรียน 7. สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน และ 8. ผลผลิตและผลลัพธ์ ซึ่งได้นำเสนอโดยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยแสดง ระดับความเห็นเฉลี่ยของแต่ละรายการ ซึ่งสามารถแปลความหมายต่างๆ ได้ ดังแสดงในตารางที่ 4.3 – 4.16

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นด้านความรู้ความเข้าใจ ในเกณฑ์ AUN-QA Criteria 1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA	($\bar{X}$)	(S.D)	ระดับ	ลำดับ
Criteria 1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง				
1.1 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีการแสดงผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่เหมาะสมเป็นไปตามการกำหนดของอนุกรมวิธานการเรียนรู้ (learning taxonomy) ที่ต้องสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัย และสื่อสารผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรไปยังกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระดับใด	4.04	.796	มาก	4
1.2 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรแสดงผลการเรียนรู้ของรายวิชาทั้งหมด อย่างเหมาะสม โดยต้องสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ของหลักสูตร ในระดับใด	4.02	.839	มาก	5
1.3 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรแสดงผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ประกอบด้วย ผลการเรียนรู้ทั่วไป (การเขียนและการสื่อสาร, การแก้ปัญหา, เทคโนโลยีสารสนเทศ) และผลการเรียนรู้เฉพาะทาง (ความรู้และทักษะของสาขาวิชา) ในระดับใด	4.07	.780	มาก	2
1.4 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรแสดงความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยเฉพาะผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอก ที่ถูกรวบรวมและสะท้อนให้เห็นในผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในระดับใด	4.20	.842	มาก	1
1.5 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรแสดงวิธีการประเมินการบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของผู้เรียนเมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับใด	4.07	.780	มาก	3
รวม	4.08	.700	มาก	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ประจำหลักสูตร มีระดับความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA Criteria 1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 1.4 หลักสูตรควรแสดงความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยเฉพาะผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอก ที่ถูกรวบรวมและสะท้อนให้เห็นในผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เป็นข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเข้าใจสูงที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 ในขณะเดียวกัน ข้อ 1.2 หลักสูตรควรแสดงผลการเรียนรู้ของรายวิชาทั้งหมดอย่างเหมาะสม โดยต้องสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ของหลักสูตร เป็นข้อที่มีระดับความเข้าใจน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นด้านความรู้ความเข้าใจ
ในเกณฑ์ AUN-QA Criteria 2 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร

ความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA	($\bar{X}$)	(S.D)	ระดับ	ลำดับ
Criteria 2 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร				
2.1 ท่านมีความเข้าใจว่าข้อกำหนดในหลักสูตรของท่าน และรายวิชาทั้งหมดต้องมีความครบถ้วน ทันสมัย พร้อม ใช้งาน และมีการสื่อสารไปยังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม ในระดับใด	4.29	.727	มาก	1
2.2 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านต้องมีการ ออกแบบโครงสร้างหลักสูตร ให้มีความสอดคล้องหรือ นำไปสู่การบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในระดับใด	4.20	.726	มาก	2
2.3 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีการ ออกแบบโครงสร้างหลักสูตรที่มาจากความต้องการของ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่รวบรวมมา โดยเฉพาะผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียภายนอกในระดับใด	4.20	.786	มาก	3
2.4 ท่านมีความเข้าใจว่าแต่ละรายวิชาในหลักสูตรของ ท่านมีส่วนร่วมในการผลักดันผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ให้บรรลุได้อย่างชัดเจนในระดับใด	4.02	.866	มาก	4
2.5 ท่านมีความเข้าใจว่าโครงสร้างหลักสูตรของท่านต้อง แสดงรายวิชาอย่างสมเหตุสมผล การลำดับรายวิชา (basic → intermediate → specialized courses) และ รายวิชาบูรณาการในระดับใด	4.00	.798	มาก	7
2.6 ท่านมีความเข้าใจว่าโครงสร้างหลักสูตรของท่าน ให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนตามความถนัดหรือสนใจ ในการศึกษาวิชาเอก และ/หรือวิชาโท ที่เป็นความ เชี่ยวชาญพิเศษในระดับใด	4.00	.739	มาก	6
2.7 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรแสดงการ ทบทวนโครงสร้างหลักสูตรเป็นระยะ ๆ อย่างเป็นระบบ มีการเก็บข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยเฉพาะผู้ใช้บัณฑิต สถานประกอบการ และภาคการ ทำงาน มีการวิเคราะห์ข้อมูลและนำผลมาปรับปรุง หลักสูตรให้เนื้อหาในหลักสูตรมีความทันสมัยและ สอดคล้องกับภาคการทำงานในระดับใด	4.02	.866	มาก	5
รวม	4.10	.649	มาก	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ประจำหลักสูตร มีระดับความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA Criteria 2 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 2.1ข้อกำหนดในหลักสูตรและรายวิชาทั้งหมดต้องมีความครบถ้วน ทันสมัย พร้อมใช้งาน และมีการสื่อสารไปยังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม เป็นข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเข้าใจสูงที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 ในขณะเดียวกัน ข้อ 2.5 โครงสร้างหลักสูตรต้องแสดงรายวิชาอย่างสมเหตุสมผล การลำดับรายวิชา (basic→intermediate→specialized courses) และรายวิชาบูรณาการ เป็นข้อที่มีระดับความเข้าใจน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นด้านความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA Criteria 3 แนวทางการจัดการเรียนการสอน

ความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA	($\bar{X}$)	(S.D)	ระดับ	ลำดับ
Criteria 3 แนวทางการจัดการเรียนการสอน				
3.1 ท่านมีความเข้าใจว่ามหาวิทยาลัยมีการกำหนดปรัชญาการศึกษาที่ชัดเจน มีการสื่อสารและทำความเข้าใจไปยังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม และหลักสูตรนำปรัชญาการศึกษาดังกล่าวไปใช้ในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับใด	3.98	.723	มาก	6
3.2 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ในการตัดสินใจในกระบวนการเรียนรู้ เช่น การแสดงความคิดเห็น การออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน การกำหนดกระบวนการวัดและประเมินผลในระดับใด	4.07	.751	มาก	5
3.3 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านต้องมีกิจกรรมการเรียนการสอนในทุกรายวิชาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (active learning) ในระดับใด	4.22	.795	มาก	3
3.4 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ การเรียนรู้วิธีการเรียนรู้ และปลูกฝังให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต (เช่น ทักษะการประมวลผลข้อมูล, ทักษะการทดลองหาความคิดและวิธีปฏิบัติใหม่ ๆ) ในระดับใด	4.27	.751	มาก	1
3.5 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริม ให้ผู้เรียนเกิดความคิดใหม่ ๆ ความคิดสร้างสรรค์ การสร้างนวัตกรรม และแนวคิดของการเป็นผู้ประกอบการ ให้คำนึงถึงความเหมาะสมตามบริบทของรายวิชา โดยพิจารณาจากผลการเรียนรู้ในระดับใด	4.18	.716	มาก	4
3.6 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนในทุกรายวิชาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มั่นใจว่าตอบโจทย์ความต้องการของภาคการทำงาน และสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในระดับใด	4.24	.712	มาก	2
รวม	4.16	.633	มาก	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ประจำหลักสูตรมีระดับความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA Criteria 3 แนวทางการจัดการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 3.4 หลักสูตรควรมีกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ การเรียนรู้วิธีการเรียนรู้ และปลูกฝังให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต (เช่น ทักษะการประมวลผลข้อมูล, ทักษะการทดลองหาความคิดและวิธีปฏิบัติใหม่) เป็นข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเข้าใจสูงที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 ในขณะเดียวกัน ข้อ 3.1 มหาวิทยาลัยมีการกำหนดปรัชญาการศึกษาที่ชัดเจน มีการสื่อสารและทำความเข้าใจไปยังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม และหลักสูตรนำปรัชญาการศึกษาดังกล่าวไปใช้ในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นข้อที่มีระดับความเข้าใจน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นด้านความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA Criteria 4 การประเมินผู้เรียน

ความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA	($\bar{X}$)	(S.D)	ระดับ	ลำดับ
Criteria 4 การประเมินผู้เรียน				
4.1 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีวิธีการประเมินผู้เรียนที่หลากหลาย โดยสอดคล้องกับการบรรลุผลสำเร็จของผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และวัตถุประสงค์การเรียนการสอนของรายวิชาในระดับใด	4.22	.704	มาก	1
4.2 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรกำหนดนโยบายการประเมินผู้เรียน การออกฤทธิ์ผลการประเมินถูกแสดงไว้อย่างชัดเจน มีการสื่อสารไปยังผู้เรียน และนำไปใช้อย่างสม่ำเสมอในระดับใด	4.13	.817	มาก	3
4.3 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีกระบวนการประเมินผู้เรียนที่มีมาตรฐานและกระบวนการที่แสดงความก้าวหน้าและการสำเร็จการศึกษาของผู้เรียนไว้อย่างชัดเจน มีการสื่อสารไปยังผู้เรียน และดำเนินการอย่างเท่าเทียมกับผู้เรียนทุกคน ไม่มีการเลือกปฏิบัติในระดับใด	4.22	.765	มาก	2
4.4 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านต้องมีวิธีการประเมินผู้เรียนที่แสดงให้เห็นถึงเกณฑ์การให้คะแนน (rubrics) การเฉลยคำตอบ (marking schemes) เวลาในการประเมิน (timelines) และกฎระเบียบในการประเมิน (regulations) โดยวิธีการประเมินเหล่านี้ต้องมีความเที่ยงตรง คงเส้นคงวา และยุติธรรม ตามความเหมาะสมของผลการเรียนรู้ในระดับใด	4.11	.745	มาก	4

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA	($\bar{X}$)	(S.D)	ระดับ	ลำดับ
Criteria 4 การประเมินผู้เรียน				
4.5 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีวิธีการประเมินผู้เรียนที่แสดงถึงการบรรลุผลสำเร็จของผลการเรียนรู้ที่คาดหวังระดับหลักสูตร และผลการเรียนรู้ระดับรายวิชาในระดับใด	3.98	.753	มาก	6
4.6 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีกระบวนการให้ข้อมูลสะท้อนกลับ จากผลการวัดและประเมินในทุกรายวิชา แก่ผู้เรียนทราบในช่วงเวลาที่เหมาะสม ซึ่งผู้เรียนสามารถนำข้อเสนอแนะไปพัฒนาตนเองให้บรรลุผลการเรียนรู้ได้ ในระดับใด	3.98	.783	มาก	7
4.7 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีกระบวนการทบทวนและปรับปรุงวิธีการประเมินและกระบวนการประเมินผู้เรียนที่วางไว้อย่างต่อเนื่อง ให้สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตรและรายวิชา และความต้องการของภาคการทำงานในระดับใด	4.00	.738	มาก	5
รวม	4.09	.668	มาก	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ประจำหลักสูตรมีระดับความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA Criteria 4 การประเมินผู้เรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 4.1 หลักสูตรควรมีวิธีการประเมินผู้เรียนที่หลากหลาย โดยสอดคล้องกับการบรรลุผลสำเร็จของผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และวัตถุประสงค์การเรียนการสอนของรายวิชา เป็นข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเข้าใจสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 ในขณะเดียวกัน ข้อ 4.6 หลักสูตรควรมีกระบวนการให้ข้อมูลสะท้อนกลับ จากผลการวัดและประเมินในทุกรายวิชา แก่ผู้เรียนทราบในช่วงเวลาที่เหมาะสม ซึ่งผู้เรียนสามารถนำข้อเสนอแนะไปพัฒนาตนเองให้บรรลุผลการเรียนรู้ได้ เป็นข้อที่มีระดับความเข้าใจน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นด้านความรู้ความเข้าใจ
ในเกณฑ์ AUN-QA Criteria 5 คุณภาพของบุคลากรสายวิชาการ

ความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA	($\bar{X}$)	(S.D)	ระดับ	ลำดับ
Criteria 5 คุณภาพของบุคลากรสายวิชาการ				
5.1 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีแผน อัตรากำลังอาจารย์ (รวมถึงการ สืบทอดตำแหน่ง การ เลื่อนตำแหน่ง การหมุนเวียนกำลังคน การเลิกจ้าง และ เกษียณอายุ) ที่ต้องมีการดำเนินการตามแผน เพื่อให้มั่นใจ ในคุณภาพและปริมาณอาจารย์เพียงพอต่อความต้องการ ในการจัดการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการ วิชาการในระดับใด	4.16	.825	มาก	2
5.2 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรแสดงภาระ งานของอาจารย์ โดยมีการวัด วิเคราะห์ และติดตาม ข้อมูลภาระงาน (Workload) เพื่อนำไปสู่การปรับปรุง คุณภาพของการจัดการเรียนการสอน การวิจัย และการ บริการวิชาการในระดับใด	4.02	.892	มาก	4
5.3 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรแสดง สมรรถนะของอาจารย์ เช่น การออกแบบหลักสูตรและ วิธีการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ การให้คำปรึกษางานวิจัยที่มีประสิทธิภาพ การดูแล แนะนำผู้เรียน การกำกับติดตามความก้าวหน้าของ นักศึกษา ให้เป็นไปตามแผนการศึกษาในระดับใด	4.04	.852	มาก	3
5.4 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรจัดสรร ภาระงานที่เหมาะสมกับคุณสมบัติ ประสบการณ์ ความ ถนัดของอาจารย์ และมีการติดตามภาระงาน ในระดับใด	3.98	.941	มาก	6
5.5 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรเลื่อน ตำแหน่งอาจารย์ที่อยู่บนฐานของคุณธรรม โดยพิจารณา จากผลงานด้านการเรียนการสอน การวิจัย และการ บริการวิชาการ ในระดับใด	3.91	.900	มาก	7
5.6 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีการระบุ และสื่อสารให้ชัดเจน เป็นลายลักษณ์อักษรให้อาจารย์เข้าใจ ถึงสิทธิ สิทธิประโยชน์ บทบาทและความสัมพันธ์ ความ รับผิดชอบ และค่านึงถึงจริยธรรมทางวิชาชีพและความ อิสระทางวิชาการในระดับใด	3.98	.917	มาก	5

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA	($\bar{X}$)	(S.D)	ระดับ	ลำดับ
5.7 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีการระบุความต้องการที่จะได้รับการฝึกอบรมและพัฒนาของอาจารย์อย่างเป็นระบบ และมีการจัดกิจกรรมการฝึกอบรมและการพัฒนาที่เหมาะสมกับหลักสูตรในระดับใด	4.16	.767	มาก	1
5.8 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีกระบวนการบริหารผลงานของอาจารย์ รวมถึงการให้รางวัล การยกย่อง และการได้รับการยอมรับ โดยต้องมาจากการประเมินคุณภาพการเรียนการสอนและการวิจัยของอาจารย์ในระดับใด	3.89	.982	มาก	8
รวม	4.02	.791	มาก	

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ประจำหลักสูตร มีระดับความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA Criteria 5 คุณภาพของบุคลากรสายวิชาการอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.02 เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ข้อ 5.7 “หลักสูตรควรมีการระบุความต้องการในการฝึกอบรมและพัฒนาของอาจารย์อย่างเป็นระบบ และจัดกิจกรรมการฝึกอบรมหรือพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบทของหลักสูตร” เป็นข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเข้าใจสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 ในขณะเดียวกัน ข้อ 5.8 “การมีกระบวนการบริหารผลงานของอาจารย์ การให้รางวัล การยกย่อง และการยอมรับ โดยพิจารณาจากผลการประเมินด้านการสอนและการวิจัย” เป็นข้อที่มีระดับความเข้าใจน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นด้านความรู้ความเข้าใจ
ในเกณฑ์ AUN-QA Criteria 6 บริการสนับสนุนผู้เรียน

ความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA	($\bar{X}$)	(S.D)	ระดับ	ลำดับ
Criteria 6 บริการสนับสนุนผู้เรียน				
6.1 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านต้องมียุทธศาสตร์รับนักศึกษา เกณฑ์การรับสมัครคัดเลือก และกระบวนการรับนักศึกษา กำหนดไว้ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร มีการสื่อสารข้อมูลที่ปัจจุบันไปยังกลุ่มผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย ในระดับใด	4.02	.783	มาก	2
6.2 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านต้องมีแผนระยะสั้น และระยะยาวในการให้บริการสนับสนุนแก่อาจารย์และผู้เรียน เพื่อให้มั่นใจว่าการให้บริการเพียงพอและนำไปสู่คุณภาพของการให้บริการเพื่อการจัดการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ ในระดับใด	3.96	.999	มาก	3
6.3 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านมีระบบในการติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียน ผลการเรียนรู้ และภาระงานของผู้เรียน มีการบันทึกและติดตามอย่างเป็นระบบ มีการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียน เพื่อนำไปพัฒนาผู้เรียนและเมื่อพบปัญหา มีการแก้ไขช่วยเหลือผู้เรียนตามความเหมาะสม ในระดับใด	4.07	.809	มาก	1
6.4 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านแสดงกิจกรรมเสริมหลักสูตร การร่วมประกวดแข่งขัน และบริการสนับสนุนต่าง ๆ ที่จัดให้ผู้เรียน เพื่อเพิ่มการเรียนรู้ และเพิ่มศักยภาพในการทำงานของผู้เรียนในระดับใด	3.89	.885	มาก	5
6.5 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีบุคลากรให้บริการสนับสนุนผู้เรียน (ตามข้อ 6.1-6.4) ต้องมีการระบุมรรณณะเพื่อใช้ในการสรรหาและการปฏิบัติงาน และสมรรถนะเหล่านั้นต้องได้รับการประเมินเพื่อให้มั่นใจว่าเป็นสมรรถนะตามความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีการกำหนดบทบาทและความสัมพันธ์ของบุคลากรกลุ่มนี้ไว้เป็นอย่างดี เพื่อให้มั่นใจว่าการบริการเป็นไปอย่างราบรื่นในระดับใด	3.82	.806	มาก	6
6.6 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีระบบการประเมินบริการสนับสนุนผู้เรียน มีการเทียบเคียงเพื่อพัฒนาการดำเนินการในระดับใด	3.93	.915	มาก	4
รวม	3.95	.778	มาก	

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ประจำหลักสูตร มีระดับความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA Criteria 6 บริการสนับสนุนผู้เรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 6.3 หลักสูตรมีระบบในการติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียน ผลการเรียนรู้ และการะงานของผู้เรียน มีการบันทึกและติดตามอย่างเป็นระบบมีการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียน เพื่อนำไปพัฒนาผู้เรียนและเมื่อพบปัญหา มีการแก้ไขช่วยเหลือผู้เรียนตามความเหมาะสม เป็นข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเข้าใจสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ในขณะเดียวกัน ข้อ 6.5 หลักสูตรควรมีบุคลากรให้บริการสนับสนุนผู้เรียน (ตามข้อ 6.1-6.4) ต้องมีการระดมสมองเพื่อใช้ในการสรรหาและการปฏิบัติงาน และสมรรถนะเหล่านั้นต้องได้รับการประเมินเพื่อให้มั่นใจว่าเป็นสมรรถนะตามความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีการกำหนดบทบาทและความสัมพันธ์ของบุคลากรกลุ่มนี้ไว้เป็นอย่างดี เพื่อให้มั่นใจว่าการบริการเป็นไปอย่างราบรื่น เป็นข้อที่มีระดับความเข้าใจน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นด้านความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA Criteria 7 สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน

ความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA	($\bar{X}$)	(S.D)	ระดับ	ลำดับ
Criteria 7 สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน				
7.1 ท่านมีความเข้าใจว่าคณะ/หลักสูตรของท่านควรมีระบบกลไกในการดำเนินการเพื่อให้มีทรัพยากรทางกายภาพสนับสนุนการดำเนินงานของหลักสูตร เช่น ห้องเรียน ห้องสัมมนา ห้องกิจกรรม เครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนระบบ IT ที่เกี่ยวข้องให้มีความเพียงพอพร้อมใช้ และมีความทันสมัย ในระดับใด	3.93	.889	มาก	4
7.2 ท่านมีความเข้าใจว่าคณะ/หลักสูตรของท่านควรมีห้องปฏิบัติการและเครื่องมือปฏิบัติการ ให้มีความเพียงพอ พร้อมใช้ มีความทันสมัย และใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในระดับใด	4.02	.917	มาก	1
7.3 ท่านมีความเข้าใจว่าคณะ/หลักสูตรของท่านควรมีการจัดเตรียมห้องสมุดดิจิทัลเพื่อให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างไร ให้มีความเพียงพอ พร้อมใช้ ทันสมัย เหมาะสมสอดคล้องกับภาคการทำงานและการบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ในระดับใด	3.93	.751	มาก	2
7.4 ท่านมีความเข้าใจว่าคณะ/หลักสูตรของท่านควรมีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเชิง Software ที่ตอบสนองความต้องการของบุคลากรและผู้เรียน ในระดับใด	3.93	.863	มาก	3

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA	($\bar{X}$)	(S.D)	ระดับ	ลำดับ
7.5 ท่านมีความเข้าใจว่ามหาวิทยาลัยมีโครงสร้างพื้นฐานด้านคอมพิวเตอร์ (Hardware) และระบบเครือข่าย IT (รวมถึง Cyber Security) ที่สามารถเข้าถึงได้ ในพื้นที่ของคณะ/มหาวิทยาลัย ได้อย่างเต็มที่สำหรับการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ ในระดับใด	3.69	.996	มาก	9
7.6 ท่านมีความเข้าใจว่าคณะควรมีข้อกำหนด/มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพ และความปลอดภัย และมีการดำเนินการให้เป็นไปตามข้อกำหนด/มาตรฐานการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่าง ๆ และการเข้าถึงสำหรับผู้ที่มีความต้องการพิเศษ ในระดับใด	3.80	.842	มาก	8
7.7 ท่านมีความเข้าใจว่ามหาวิทยาลัยควรจัดให้มีสภาพแวดล้อมทั้งทางกายภาพ สังคม และจิตวิทยา อย่างเหมาะสมกับผู้เรียนทั้งต่อการเรียนรู้ การวิจัย และมีคุณภาพชีวิตที่ดี ในระดับใด	3.80	.815	มาก	7
7.8 ท่านมีความเข้าใจว่ามหาวิทยาลัย/คณะ/หลักสูตร ควรมีการกำหนดสมรรถนะของบุคลากรสนับสนุนการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับสิ่งอำนวยความสะดวก (ตามข้อ 7.1 - 7.7) และประเมินเพื่อให้มั่นใจว่าบุคลากรจะมีสมรรถนะตามความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระดับใด	3.91	.900	มาก	5
7.9 ท่านมีความเข้าใจว่ามหาวิทยาลัย/คณะ/หลักสูตร ควรมีการประเมินคุณภาพของสิ่งอำนวยความสะดวก (ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ เทคโนโลยีสารสนเทศ และบริการผู้เรียน) และดำเนินการปรับปรุงประสิทธิภาพในระดับใด	3.84	.903	มาก	6
รวม	3.87	.737	มาก	

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ประจำหลักสูตร มีระดับความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA Criteria 7 สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 7.2 คณะ/หลักสูตรควรมีห้องปฏิบัติการและเครื่องมือปฏิบัติการให้มีความเพียงพอ พร้อมใช้ มีความทันสมัย และใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเข้าใจสูงที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 และข้อ 7.5 มหาวิทยาลัยมีโครงสร้างพื้นฐานด้านคอมพิวเตอร์ (Hardware) และระบบเครือข่าย IT (รวมถึง Cyber Security) ที่สามารถเข้าถึงได้ในพื้นที่ของคณะ/มหาวิทยาลัย ได้อย่างเต็มที่สำหรับการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ เป็นข้อที่มีระดับความเข้าใจน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นด้านความรู้ความเข้าใจ
ในเกณฑ์ AUN-QA Criteria 8 ผลผลิตและผลลัพธ์

ความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA	($\bar{X}$)	(S.D)	ระดับ	ลำดับ
Criteria 8 ผลผลิตและผลลัพธ์				
8.1 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีระบบ กลไกในการเก็บรวบรวม ติดตามและวิเคราะห์ข้อมูลอัตรา สำเร็จการศึกษา อัตราการออกกลางคัน และเวลา เฉลี่ยในการสำเร็จการศึกษา ตามแผนการศึกษา มีการนำ ข้อมูลไปวิเคราะห์ และมีการเทียบเคียงเพื่อการปรับปรุง (ย้อนหลัง 5ปี) ในระดับใด	3.91	.793	มาก	1
8.2 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีระบบ กลไกในการเก็บรวบรวม ติดตามและวิเคราะห์ข้อมูล ภาวะการปฏิบัติงาน การประกอบอาชีพอิสระ การเป็น ผู้ประกอบการ และการศึกษาต่อ มีการนำข้อมูลไป วิเคราะห์ และมีการเทียบเคียง เพื่อการปรับปรุง (ย้อนหลัง 5ปี) ในระดับใด	3.78	.822	มาก	4
8.3 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีระบบ กลไกในการเก็บรวบรวม ติดตามและวิเคราะห์ข้อมูล ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของอาจารย์และผู้เรียน มีการนำข้อมูลไปวิเคราะห์ และมีการเทียบเคียงเพื่อการ ปรับปรุง (ย้อนหลัง 5ปี) ในระดับใด	3.84	.767	มาก	3
8.4 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านการเก็บ รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบรรลุผลการ เรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร มีการนำข้อมูลไปวิเคราะห์ และมีการเทียบเคียงเพื่อการปรับปรุง (ย้อนหลัง 5ปี) ใน ระดับใด	3.89	.859	มาก	2
8.5 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรกำหนด กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย(เฉพาะกลุ่มที่มีส่วนสำคัญในการ นำไปพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน) ที่จะเก็บรวบรวม ระดับความพึงพอใจ มีการนำข้อมูลไปวิเคราะห์ และมีการ เทียบเคียงเพื่อการปรับปรุง (ย้อนหลัง 5ปี) ในระดับใด	3.82	.806	มาก	5
รวม	3.85	.736	มาก	

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ประจำหลักสูตร มีระดับความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA Criteria 8 ผลผลิตและผลลัพธ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 8.1 หลักสูตรควรมีระบบกลไกในการเก็บรวบรวม ติดตามและวิเคราะห์ข้อมูลอัตราการสำเร็จการศึกษา อัตราการออกกลางคัน และเวลาเฉลี่ยในการสำเร็จการศึกษา ตามแผนการศึกษา มีการนำข้อมูลไปวิเคราะห์ และมีการเทียบเคียงเพื่อการปรับปรุง (ย้อนหลัง 5 ปี) เป็นข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเข้าใจสูงที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ในขณะเดียวกัน ข้อ 8.5 หลักสูตรควรกำหนดกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (เฉพาะกลุ่มที่มีส่วนสำคัญในการนำไปพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน) ที่จะเก็บรวบรวมระดับความพึงพอใจ มีการนำข้อมูลไปวิเคราะห์ และมีการเทียบเคียงเพื่อการปรับปรุง (ย้อนหลัง 5 ปี) เป็นข้อที่มีระดับความเข้าใจน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นด้านความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA ในภาพรวม

ความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA	($\bar{X}$)	(S.D)	ระดับ	ลำดับ
1. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Cri1)	4.08	.700	มาก	4
2. โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร (Cri2)	4.10	.649	มาก	2
3. แนวทางการจัดการเรียนการสอน (Cri3)	4.16	.633	มาก	1
4. การประเมินผู้เรียน (Cri4)	4.09	.668	มาก	3
5. คุณภาพของบุคลากรสายวิชาการ (Cri5)	4.02	.791	มาก	5
6. บริการสนับสนุนผู้เรียน (Cri6)	3.93	.778	มาก	6
7. สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน (Cri7)	3.87	.737	มาก	7
8. ผลผลิตและผลลัพธ์ (Cri8)	3.85	.738	มาก	8
รวม	4.01	.635	มาก	

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ประจำหลักสูตรมีความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า วิธีการจัดการเรียนการสอน (Cri3) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 โครงสร้างโปรแกรมและเนื้อหา (Cri2) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 การประเมินผู้เรียน (Cri4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Cri1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 คุณภาพของบุคลากรสายวิชาการ (Cri5) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 การบริการและการช่วยเหลือผู้เรียน (Cri6) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน (Cri7) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 และผลผลิตและผลลัพธ์ (Cri8) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA ด้านการวางแผนการประกันคุณภาพ

ทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA	($\bar{X}$)	(S.D)	ระดับ	ลำดับ
1. การวางแผนการประกันคุณภาพ				
1. คณะมีการกำหนดนโยบาย ภารกิจ และแผนการปฏิบัติราชการที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ ของมหาวิทยาลัย	4.09	.763	มาก	2
2. คณะมีการกำหนดแผนส่งเสริมการให้ความรู้แก่บุคลากรด้านประกันคุณภาพการศึกษา	4.07	.889	มาก	5
3. คณะมีการกระตุ้นและสร้างทัศนคติที่ดีต่อกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา	4.07	.863	มาก	4
4. ผู้บริหารให้ความสำคัญและสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร	4.13	.815	มาก	1
5. คณะมีการจัดงบประมาณด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ให้มีความสอดคล้องกับพันธกิจ	3.93	.863	มาก	6
6. มหาวิทยาลัย/คณะ มีการกำหนดเป้าหมายในการเลือกใช้ระบบประกันคุณภาพในระดับหลักสูตรด้วยเกณฑ์ AUN-QA เพื่อพัฒนาคุณภาพของการจัดการศึกษาให้ดีขึ้น	4.09	.821	มาก	3
รวม	4.06	.752	มาก	

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ประจำหลักสูตร มีทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA ด้านการวางแผนการประกันคุณภาพ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 4 ผู้บริหารให้ความสำคัญและสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร เป็นข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสูงที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ในขณะเดียวกัน ข้อ 5 คณะมีการจัดงบประมาณด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ให้มีความสอดคล้องกับพันธกิจ เป็นข้อที่มีความคิดเห็นน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA ด้านการทำความเข้าใจในเกณฑ์การประเมิน

ทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA	($\bar{X}$)	(S.D)	ระดับ	ลำดับ
2. การทำความเข้าใจในเกณฑ์การประเมิน				
1. ผู้บริหารหลักสูตรหรืออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีความเข้าใจ และให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับหลักสูตร	4.04	.878	มาก	2
2. คณะมีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและสร้างความเข้าใจให้แก่บุคลากรเกี่ยวกับระบบ ประกันคุณภาพในระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA อย่างเหมาะสมและเพียงพอ	4.00	.769	มาก	3
3. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกณฑ์ AUN-QA เพียงพอต่อการจัดทำรายงานประเมินตนเอง (SAR) ตามเกณฑ์นี้	3.82	.834	มาก	4
4. ท่านยินดีให้ความร่วมมือในการดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับหลักสูตรด้วยเกณฑ์ AUN-QA	4.11	.885	มาก	1
รวม	3.99	.777	มาก	

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ประจำหลักสูตร มีทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA ด้านการทำความเข้าใจในเกณฑ์การประเมิน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 4 มีความยินดีให้ความร่วมมือในการดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับหลักสูตรด้วยเกณฑ์ AUN-QA เป็นข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นสูงที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ในขณะเดียวกัน ข้อ 3 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกณฑ์ AUN-QA เพียงพอต่อการจัดทำรายงานประเมินตนเอง (SAR) ตามเกณฑ์นี้เป็นข้อที่มีความคิดเห็นน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA ด้านการติดตามการจัดทำรายงานประเมินตนเอง

ทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA	($\bar{X}$)	(S.D)	ระดับ	ลำดับ
3. การติดตามการจัดทำรายงานประเมินตนเอง				
1. คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นผู้ติดตามและตรวจสอบแผนการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ	4.18	.834	มาก	3
2. คณะมีการกำหนดระยะเวลา และแนวทางการตรวจสอบ ทบทวน การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาไว้อย่างชัดเจน	4.24	.802	มาก	1
3. คณะมีการติดตามการจัดทำรายงานประเมินตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อเรียนรู้ร่วมกัน และพัฒนาปรับปรุง	4.20	.786	มาก	2
รวม	4.21	.776	มาก	

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ประจำหลักสูตรมีทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA ด้านการติดตามการจัดทำรายงานประเมินตนเอง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 2 คณะมีการกำหนดระยะเวลา และแนวทางการตรวจสอบ ทบทวน การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาไว้อย่างชัดเจน เป็นข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ในขณะเดียวกัน ข้อ 1 คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นผู้ติดตามและตรวจสอบแผนการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ เป็นข้อที่มีความคิดเห็นน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA ด้านการเตรียมประเมินหลักสูตร

ทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA	($\bar{X}$)	(S.D)	ระดับ	ลำดับ
4. การเตรียมประเมินหลักสูตร				
1. คณะ/หลักสูตร มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน โดยมี คุณวุฒิตรงตามสาขาวิชาที่ประเมิน	4.29	.815	มาก	2
2. หลักสูตรมีการจัดทำและตรวจสอบรายงานประเมินตนเอง พร้อมเตรียมหลักฐานเพื่อรองรับประเมิน	4.31	.793	มาก	1
3. หลักสูตรมีการเตรียมบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อเข้ารับการสัมภาษณ์ (ผู้บริหาร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ตัวแทนเจ้าหน้าที่ ตัวแทนนักศึกษา ตัวแทนศิษย์เก่าและตัวแทนผู้ใช้บัณฑิต)	4.22	.795	มาก	3
4. หลักสูตรมีการติดตามนำผลการประเมินไปจัดทำแผนงาน และนำไปใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงาน	4.18	.867	มาก	4
5. คณะ/ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีการนำผลการประเมินเผยแพร่ผ่านระบบ CHE QA Online	4.09	.874	มาก	6
6. คณะ/หลักสูตร มีความพร้อมที่จะดำเนินการรับการประเมินประกันคุณภาพการศึกษาในระดับหลักสูตรด้วยเกณฑ์ AUN-QA	4.11	.859	มาก	5
รวม	4.20	.776	มาก	

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ประจำหลักสูตรมีทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA ด้านการเตรียมประเมินหลักสูตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 2 หลักสูตรมีการจัดทำและตรวจสอบรายงานประเมินตนเอง พร้อมเตรียมหลักฐานเพื่อรองรับประเมิน เป็นข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสูงที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 ในขณะเดียวกัน ข้อ 5 คณะ/ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีการนำผลการประเมินเผยแพร่ผ่านระบบ CHE QA Online เป็นข้อที่มีความคิดเห็นน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตร สู่เกณฑ์ AUN-QA ในภาพรวม

ความคิดเห็น	($\bar{X}$)	(S.D)	ระดับความคิดเห็น
ทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตร สู่เกณฑ์ AUN-QA			
1. การวางแผนการประกันคุณภาพ (Plan)	4.06	.752	ค่อนข้างมาก
2. การทำความเข้าใจในเกณฑ์การประเมิน (Do)	3.99	.777	ค่อนข้างมาก
3. การติดตามการจัดทำรายงานประเมินตนเอง (Check)	4.21	.776	ค่อนข้างมาก
4. การเตรียมประเมินหลักสูตร (Act)	4.20	.764	ค่อนข้างมาก
รวม	4.12	.728	ค่อนข้างมาก

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ประจำหลักสูตรมีทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 เมื่อพิจารณาเป็นด้านพบว่า ด้านการติดตามการจัดทำรายงานประเมินตนเอง (Check) เป็นข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 ในขณะเดียวกัน การทำความเข้าใจในเกณฑ์การประเมิน (Do) เป็นข้อที่มีความคิดเห็นน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 ตามลำดับ

4.2 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

เป็นการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง (Sample) โดยใช้สถิติในการทดสอบสมมติฐานการวิจัยดังต่อไปนี้

4.2.1 ผลการวิเคราะห์การทดสอบความแตกต่างใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม ขึ้นไป โดยใช้สถิติ F-Test ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA

H_0 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA

H_1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA

ตารางที่ 4.17 แสดงผลการวิเคราะห์แปรปรวนระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA

ปัจจัยส่วนบุคคล	แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	P
ประสบการณ์ทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	4	.929	.232	.552	.698
	ภายในกลุ่ม	40	16.818	.420		
	รวม	44	17.747			
ความรับผิดชอบในหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	3	2.767	.922	2.525	.071
	ภายในกลุ่ม	41	14.980	.635		
	รวม	44	17.747			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (Analysis of Variance) ในการทดสอบ พบว่า ค่า Significance (P) ประสบการณ์ทำงาน มีค่าเท่ากับ .698 และความรับผิดชอบในหลักสูตร มีค่าเท่ากับ .071 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตร สู่เกณฑ์ AUN-QA

H_0 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตร สู่เกณฑ์ AUN-QA

H_1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตร สู่เกณฑ์ AUN-QA

ตารางที่ 4.18 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับทัศนคติของบุคลากร ที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA

ปัจจัยส่วนบุคคล	แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	P
ประสบการณ์ทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	4	2.223	.556	1.053	.392
	ภายในกลุ่ม	40	21.121	.528		
	รวม	44	23.345			
ความรับผิดชอบในหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	3	2.282	.761	1.480	.234
	ภายในกลุ่ม	41	21.063	.514		
	รวม	44	23.345			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตร สู่เกณฑ์ AUN-QA โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (Analysis of Variance) ในการทดสอบ พบว่า ค่า Significance (P) ประสบการณ์ทำงาน มีค่าเท่ากับ .392 และความรับผิดชอบในหลักสูตร มีค่าเท่ากับ .234 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตร สู่เกณฑ์ AUN-QA อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.2.2 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation's Analysis) ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา เพื่อทดสอบสมมติฐาน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 3 ระดับความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตร สู่เกณฑ์ AUN-QA

H_0 ระดับความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA ที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตร สู่เกณฑ์ AUN-QA

H_1 ระดับความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตร สู่เกณฑ์ AUN-QA

ตารางที่ 4.19 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA กับทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA

ตัวแปร	Cri1	Cri2	Cri3	Cri4	Cri5	Cri6	Cri7	Cri8	PDCA
Cri1	1	.766**	.703**	.630**	.462**	.536**	.582**	.607**	.754**
Cri2		1	.902**	.819**	.661**	.737**	.709**	.735**	.783**
Cri3			1	.885**	.734**	.835**	.806**	.839**	.805**
Cri4				1	.838**	.847**	.766**	.850**	.743**
Cri5					1	.844**	.714**	.743**	.666**
Cri6						1	.892**	.886**	.781**
Cri7							1	.890**	.794**
Cri8								1	.800**
PDCA									1

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA กับทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA พบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA (Cri1 – Cri8) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วงระหว่าง ($r = .462^{**} - .902^{**}$) แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความรู้ความเข้าใจในด้านใดด้านหนึ่งของ AUN-QA มักมีความรู้ความเข้าใจในด้านอื่น ๆ ควบคู่กันไปด้วย สะท้อนถึงความเข้าใจในภาพรวมของเกณฑ์ AUN-QA ในระดับสูง นอกจากนี้ ยังพบว่า ด้านแนวทางการจัดการเรียนการสอน (Cri3) มีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA ($r = .805^{**}$) แสดงให้เห็นว่า ความรู้ความเข้าใจในแนวทางการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษา มีผลต่อการตระหนักรู้และให้ความสำคัญต่อกระบวนการเตรียมความพร้อม นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 และยอมรับสมมติฐานรอง H_1

หมายความว่า ระดับความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตร สู่เกณฑ์ AUN-QA อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยความแตกต่างระหว่างบุคคลกับระดับความรู้ความเข้าใจเกณฑ์ AUN-QA และทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อการกระบวนการเตรียมพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตร เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจเกณฑ์ AUN-QA กับทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อการกระบวนการเตรียมพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตร สู่เกณฑ์ AUN-QA เพื่อศึกษาทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อการกระบวนการเตรียมพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA และเพื่อพัฒนาแนวทางการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประชากรที่ใช้การวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวนที่ตั้งไว้ 60 คน ได้รับการตอบกลับจริงจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 75 และได้รวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สรุปได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 21 ปี ขึ้นไป จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 31.10 และมีความรับผิดชอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร พบว่า เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรจำนวน 33 คน รวมถึงเป็นประธานหลักสูตรอีกหน้าที่หนึ่ง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 86.70

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับความคิดเห็นด้านความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 8 เกณฑ์ ดังนี้ เกณฑ์ที่ 1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.08 เกณฑ์ที่ 2 โครงสร้างโปรแกรมและเนื้อหา ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.10 เกณฑ์ที่ 3 วิธีการจัดการเรียนการสอน ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.16 เกณฑ์ที่ 4 การประเมินผู้เรียน ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.09 เกณฑ์ที่ 5 คุณภาพของบุคลากรสายวิชาการ ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.02 เกณฑ์ที่ 6 การบริการและการช่วยเหลือผู้เรียน ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.95 เกณฑ์ที่ 7 สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.87 และเกณฑ์ที่ 8 ผลผลิตและผลลัพธ์ ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.85

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้ง 4 ด้าน ดังนี้ ด้านการวางแผนการประกันคุณภาพ ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.06 ด้านการทำความเข้าใจในเกณฑ์การประเมิน ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.99 ด้านการติดตามการจัดทำรายงานประเมินตนเอง ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.21 ด้านการเตรียมประเมินหลักสูตร ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.20

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย การเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตร สู่เกณฑ์ AUN-QA คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากการทดสอบสมมติฐานที่ 1 “ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA” โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (Analysis of Variance) จากตารางที่ 17 พบว่า ค่า Significance (P) ประสพการณ์ทำงาน มีค่าเท่ากับ .698 และความรับผิดชอบในหลักสูตร มีค่าเท่ากับ .071 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่า ระดับความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความแตกต่างของลักษณะส่วนบุคคล เช่น ประสพการณ์ทำงานหรือบทบาทความรับผิดชอบในหลักสูตรโดยตรง เนื่องจากเป็นเกณฑ์การประเมินใหม่ รวมถึงคณะและมหาวิทยาลัยได้มีการให้บุคลากรเข้าร่วมฝึกอบรมและฝึกปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตร จึงทำให้ระดับความรู้ความเข้าใจในเรื่องเกณฑ์ AUN-QA ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอก ที่ส่งผลโดยตรงต่อการรับรู้มากกว่าปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัญญาดา อนวงค์ และคณะ (2561) พบว่า ผู้บริหารในระดับมหาวิทยาลัย ระดับคณะ และระดับหลักสูตร หรืออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 77.30, 87.80 และ 96.30 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า การใช้ระบบ AUN-QA ทำให้ตนเองสามารถจัดการเรียน การสอนที่มุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้และใช้หลักการ PDCA ในการจัดการศึกษาได้มากขึ้น และยังสอดคล้องกับ มณมรกด บัวแดง (2566) พบว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร เกิดขึ้นจากการร่วมมือของทุกภาคส่วน รวมทั้งให้การสนับสนุนในด้านทักษะของบุคลากรสำหรับความรู้ความเข้าใจเรื่องเกณฑ์ AUN-QA ที่ทันสมัยเป็นปัจจุบัน และพัฒนาต่อยอดหลักสูตรในการจัดการเรียนการสอนเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของหลักสูตร

2. จากการทดสอบสมมติฐานที่ 2 “ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตร สู่เกณฑ์ AUN-QA” โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (Analysis of Variance) จากตารางที่ 18 พบว่า ค่า Significance (P) ประสพการณ์ทำงาน มีค่าเท่ากับ .392 และความรับผิดชอบในหลักสูตร มีค่าเท่ากับ .234 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตร สู่เกณฑ์ AUN-QA อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่า ทัศนคติของบุคลากรไม่ได้ขึ้นอยู่กับความแตกต่างของลักษณะส่วนบุคคล ถึงแม้ว่าบุคลากรจะมีประสบการณ์มากหรือน้อย หรือมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรโดยตรงหรือไม่ก็ตาม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีทัศนคติที่คล้ายคลึงกันต่อกระบวนการนี้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า คณะมีการจัดอบรมหรือสร้างความเข้าใจในระดับที่เท่าเทียมกัน ส่งผลให้บุคลากรมีทัศนคติในแนวทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัญญดา อนุวงศ์ และคณะ (2561) มีความเชื่อว่าระบบ AUN-QA มีความเหมาะสมต่อการใช้งานกับหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและวิธีการของการจัดการศึกษาแบบเน้นผลลัพธ์ AUN-QA ยังก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่น่าจะส่งผลในเชิงบวกต่อคุณภาพการจัดการศึกษาในอนาคต และยังสอดคล้องกับ ชยภร ศิริโยธา (2566) พบว่า ประธานหลักสูตรหรืออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร เป็นบุคคลสำคัญในการขับเคลื่อนการประกันคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์ (AUN-QA) ให้เกิดผลประสบความสำเร็จ ตามนโยบายของมหาวิทยาลัยและคณะกำหนด ซึ่งต้องนำหลักการวงจร Plan-Do-Check-Act (PDCA) มาเป็นเครื่องมือในการวางแผนการพัฒนาคุณภาพของหลักสูตรในแต่ละปีการศึกษา

3. จากการทดสอบสมมติฐานที่ 3 “ระดับความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA” โดยใช้สถิติการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation's Analysis) จากตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA กับทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA พบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA (Cri1 – Cri8) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วงระหว่าง ($r = .462^{**} - .902^{**}$) แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความรู้ความเข้าใจในด้านใดด้านหนึ่งของ AUN-QA มักมีความรู้ความเข้าใจในด้านอื่น ๆ ควบคู่กันไปด้วย สะท้อนถึงความเข้าใจในภาพรวมของเกณฑ์ AUN-QA ในระดับสูง นอกจากนี้ ยังพบว่า ด้านแนวทางการจัดการเรียนการสอน (Cri3) มีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อม

ในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA ($r = .805^{**}$) แสดงให้เห็นว่า ความรู้ความเข้าใจในแนวทางการจัดการเรียนการสอน ของนักศึกษา มีผลต่อการตระหนักรู้และให้ความสำคัญต่อกระบวนการเตรียมความพร้อม นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 และยอมรับสมมติฐานรอง H_1 หมายความว่า ระดับความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของปนิดา ดำรงสุสกุล และคณะ (2568) ที่พบว่า อาจารย์ประจำหลักสูตรมีการรับรู้ผลการประเมินและการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานในระดับสูง ($M = 4.00$, $SD = 0.77$) การที่คณะสามารถรับรู้และเข้าใจความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ช่วยให้สามารถนำข้อมูลไปใช้วิเคราะห์และวางแผนเพื่อพัฒนาหลักสูตรและการประเมินคุณภาพในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังสอดคล้องกับบรรณกร แซ่ลิ้ม. (2563) พบว่า ความรู้ความเข้าใจมีความสำคัญต่อการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานเมื่อบุคลากรได้รับความรู้ที่เพียงพอ และมีทัศนคติในเชิงบวกจะทำให้เกิดการพัฒนาคุณภาพงานอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

4. จากการศึกษา เพื่อให้เป็นการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร นั้น ต้องมีการสร้างความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA ทั้ง 8 ด้าน และนำไปสู่กระบวนการเตรียมความพร้อมในการประเมินตามเกณฑ์ที่เข้าใจถูกต้องตรงกัน สอดคล้องกับ พรเพ็ญ จันทรา และกาญจนา ทองดีบ (2568) พบว่า การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระดับหลักสูตรควรดำเนินการให้ครอบคลุมทั้ง 8 ด้าน โดยนำแนวทางวงจรการบริหารคุณภาพ PDCA มาปรับใช้กับหลักสูตร ตั้งแต่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การบริหารหลักสูตรตามแผนที่กำหนดไว้ การเลือกใช้เครื่องมือในการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นำมาซึ่งเกิดกระบวนการที่เป็นระบบและสามารถปรับปรุงได้อย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ ศิวะพร ภูพันธ์ และคณะ (2566) พบว่า การนำผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ในระดับหลักสูตร ไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา พบว่า การใช้ในเชิงความคิด มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด แสดงว่า ประธานหลักสูตรและอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ในฐานะผู้ปฏิบัติงาน มีการรับรู้ในภาพรวมว่าผู้บริหารในฐานะผู้นำองค์กร มีการนำผลการประเมินไปใช้ในเชิงสัญลักษณ์

5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการศึกษา การเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ควรมีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) อย่างต่อเนื่อง โดยเน้นการลงมือปฏิบัติจริง ที่เน้นการสร้างความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA เพื่อให้บุคลากรทุกระดับมีความเข้าใจในกระบวนการและขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรตามเกณฑ์อย่างถูกต้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

2. เนื่องจากเป็นเกณฑ์การประเมินใหม่ จึงควรมีผู้เชี่ยวชาญด้าน AUN-QA ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาและให้คำแนะนำแก่หลักสูตรต่าง ๆ เพื่อช่วยให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างราบรื่น

3. ควรนำแนวคิดวงจรการบริหารคุณภาพ PDCA (Plan-Do-Check-Act) มาปรับใช้กับการบริหารหลักสูตร ตั้งแต่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ไปจนถึงการวิเคราะห์ผลลัพธ์การเรียนรู้ เพื่อให้เกิดกระบวนการที่เป็นระบบและสามารถปรับปรุงได้อย่างต่อเนื่อง

5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ควบคู่ไปกับข้อมูลเชิงปริมาณกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการทำงานจริง เพื่อค้นหาปัจจัยความสำเร็จและอุปสรรคที่แท้จริงของการนำเกณฑ์ AUN-QA มาใช้ในทางปฏิบัติ

2. ควรศึกษาเปรียบเทียบผลการดำเนินการเตรียมความพร้อมสำหรับ AUN-QA กับคณะอื่น ๆ ในมหาวิทยาลัยเดียวกัน หรือต่างมหาวิทยาลัย เพื่อหาแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practices) และนำมาปรับใช้ในการพัฒนาหลักสูตรของคณะต่อไป

บรรณานุกรม

- กฎกระทรวงมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565. (31 มีนาคม 2565).
ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ 139 ตอนที่ 20 ก หน้า 12-19.
- กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561. (23 กุมภาพันธ์ 2561). ราชกิจจานุเบกษา.
เล่ม 135 ตอนที่ 11 ก หน้า 3-5.
- กนกกาญจน์ ศรีสุรินทร์, ศุภชัย จันทรงาม และวิมลมาศ รัตนะ. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อ
ความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะวิชา มหาวิทยาลัยราชธานี.
วารสารสืบเนื่องการประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 3 ประจำปี 2559.
836-844.
- กัญญาดา อนุวงศ์, อาจรี ศุภสุธิกุล, และวัยวุฒิ อยู่โนสิล. (2563). มโนทัศน์ที่ (อาจจะ)
คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN-QA)
ระดับหลักสูตร. วารสารวิจัยและพัฒนาหลักสูตร, 10(2). 14-23.
- กัญญาดา อนุวงศ์, อาจรี ศุภสุธิกุล, วัยวุฒิ อยู่โนสิล, และกรัณท์รัตน์ สุนทรพันธ์. (2561).
ความคิดเห็นและการปฏิบัติของคณาจารย์ในการใช้ระบบประกันคุณภาพการศึกษาเครือข่าย
มหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN-QA) ระดับหลักสูตรในประเทศไทย. วารสารศรีนครินทรวิโรฒ
วิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 10(20), 1-16.
- กัญญาดา อนุวงศ์ และอาจรี ศุภสุธิกุล. (2561). แนวคิดและเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาเครือข่าย
มหาวิทยาลัยอาเซียนในระดับหลักสูตร. วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา, 12(1). 9-18.
- จรัสศรี โนมี่, วรวิมล เจริญรูป, สุวิสา ทะยะธง, ยุพา ยะใจมั่น, และกรวิกา อรินใจ. (2556).
ความรู้และทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อระบบประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลล้านนาเชียงราย. วารสารการวิจัยกาสะลองคำ, 7(1): 83-94.
- จารุวรรณ สอนองญาติ, กัญญาดา อนุวงศ์, สุทัศน์ เหมทานนท์, และพรฤดี นิธิรัตน์. (2562).
การใช้ระบบประกันคุณภาพการศึกษาเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN-QA)
ระดับหลักสูตร ในวิทยาลัยพยาบาล. The Journal of Baromarajonani College of
Nusing, Nakhonratchasima, 25(2), 247-260.
- จิตติมา วรณศรี. (2557). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. รัตนสุวรรณการพิมพ์.
- ชยกร ศิริโยธา. (2566). การนำระบบเครือข่ายการประกันคุณภาพมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN-QA)
มาใช้ในการประเมินคุณภาพ การศึกษาระดับหลักสูตร กรณีศึกษา: คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. วารสารวิชาการ ปชมท, 12(3), 98-109.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ณัฐพล ชุมวรฐายี. (2545). *บันไดสู่การประกันคุณภาพการศึกษา การบริหารจัดการคุณภาพในโรงเรียนเพื่อการประเมินภายนอก*. บัณฑิตวิทยาลัย.
- เกลิงพร เต้าตะโร, สุธาสินี บุญญาพิทักษ์, และวัลลยา ธรรมอภิบาล อินทนน. (2561). การประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับมัธยมศึกษา สาขาวิชาการวัดและประเมินทางการศึกษา (4 ปี) โดยประยุกต์ใช้เกณฑ์การประกันคุณภาพระดับหลักสูตร (AUN QA). *วารสารอัล-นूर บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยฟาฏอนี*, 13(24), 149-164.
- ธนภูมิ อติเวทิน. (2561). ความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติเกี่ยวกับตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. *วารสารวิชาการ Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์และศิลปะ*, 11(1), 1,652-1,666.
- นพภัค จิตมั่นคงธรรม. (2562). *การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนโยบายประกันคุณภาพการศึกษาไปปฏิบัติ : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ*. [วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, ไม่ได้ตีพิมพ์]. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. สืบค้นจาก <https://repository.nida.ac.th/server/api/core/bitstreams/42116286-3a99-4a79-b267-d41dc14bf3e3/content>
- นิกล ศิริราช. (2564). การสร้างทัศนคติเชิงบวกในการทำงานตามหลักพระพุทธศาสนา. *วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์*, 10(2), 387-396.
- บรรณกร แซ่ลิ่ม. (2563). การรับรู้ ความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติ การมีส่วนร่วม การบริหาร และการดำเนินงานประกันคุณภาพของคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. *วารสารวิชาการ ปชมท*, 10(1), 36 – 46.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). *การพัฒนาหลักสูตร*. สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 10)*. สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- ปณิดา ดำรงสุสกุล, ณรงค์ศักดิ์ รอบคอบ, ธีระยุทธ รัชชะ และจิระวัฒน์ ดันสกุล. (2568). การสำรวจสภาพที่คาดหวังและสภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี*, 36(1), 194-205.
- ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561. (17 สิงหาคม 2561). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 135 ตอนพิเศษ 199 ง หน้า 19 – 21.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พงศ์ศิริ อนันต์. (2561). ความเข้าใจของบุคลากรต่อเกณฑ์ AUN-QA กับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัย. *วารสารการอุดมศึกษาไทย*, 12(2), 45-60.
- พรเพ็ญ จันทรา และกาญจนา ทองดีบ. (2568). แนวทางการพัฒนาคุณภาพหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย. *การประชุมวิชาการวิจัยระดับชาติ สำหรับบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา ครั้งที่ 17* (1-10). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562. (1 พฤษภาคม 2562). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 136 ตอนที่ 57 ก. หน้า 49-53.
- พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562. (1 พฤษภาคม 2562). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 136 ตอนที่ 57 ก. หน้า 54-78.
- พิมพภรณ์ พึ่งบุญพานิชย์. (2559). การพัฒนาการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อความเป็นเลิศของสาขาวิชาการบัญชี สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย. *วารสารมหาวิทยาลัยคริสเตียน*, 22(1): 33-45.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). การวัดผลการศึกษา. *ไทยวัฒนาพานิช*.
- มณมรกด บัวแดง. (2566). ประสิทธิภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของคณะรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา. *วารสาร Mahidol R2R e-Journal*, 10(3), 158-172.
- มนต์ธิณี ดุลย์เกร์. (2560). *ความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรใหม่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน นครราชสีมา*. [รายงานวิจัย, ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน. สืบค้นจาก <https://rmuti.ac.th/news/attach/721d0b0232717ccfa663943b4e4fcf46-20170828-1-1541-7433..pdf>
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. (2567). *แผนพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568*. กรุงเทพมหานคร.
- มารุต พัฒนา. (2561). *การประเมินหลักสูตรเพื่อการเรียนรู้และพัฒนา*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). จรัลสนิทวงศ์การพิมพ์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. นานมีบุ๊คพับลิเคชันส์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วรุตม์ อิงคถาวรวงศ์ และไพโรจน์ ภัทรนรากุล. (2561). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำระบบประกันคุณภาพภายในไปปฏิบัติ : กรณีศึกษา หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในประเทศไทย. *วารสารการบริหารปกครอง*, 7(2), 1-31.
- วลิตพร จิโนทา. (2562). การเตรียมความพร้อมการประกันคุณภาพการศึกษารอบใหม่ (พ.ศ. 2557-2561) ระดับหลักสูตรและระดับคณะ กรณีศึกษา หน่วยงาน/คณะ ที่จัดการเรียนการสอน ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, ไม่ได้ตีพิมพ์]. ลำปาง: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วันชัย ศิริชนะ. (2537). การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. [วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, ไม่ได้ตีพิมพ์] จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจิตร ศรีสอาน. (2550). “ทิศทางการบริหารการศึกษาไทยในอนาคต” ในทิศทางการบริหารการศึกษาไทยในอนาคต. บรรยายพิเศษในโครงการสัมมนาวิชาการ บริหารสัมพันธ์ ครั้งที่ 29, กรุงเทพฯ.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2521). การพัฒนาหลักสูตรและการสอน. รุ่งเรืองธรรม.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2537). กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการสอน: ภาคปฏิบัติ. สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2554). การพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: อาร์ แอนด์ ปรีนธ์.
- วิภาดา คุปตานนท์. (2551). การจัดการและพฤติกรรมองค์การเทคนิคการจัดการสมัยใหม่. มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ศิวะพร ภูพันธ์, บุญรัตน์ แผลงสร, จอมทัพ ขวัญราช, และวิชุดา กิจธรรม. (2566). แนวทางการพัฒนาการนำผลการประเมิน การรับรอง และการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ในการยกระดับคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา. *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 29(2), 210-226.
- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. (ม.ป.ป). *คู่มือการปฏิบัติงาน แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา AUN-QA Version 4*. จาก
- สมภพ มุฮัมหมัด. (2561). การรับรู้และการมีส่วนร่วมของบุคลากรสายสนับสนุนต่อการประกันคุณภาพการศึกษา กรณีศึกษา สำนักงานอธิการบดี สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. [รายงานการวิจัย, ไม่ได้ตีพิมพ์]. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. สืบค้นจาก
- สายพิน ทองพัฑ และจันศนีย์ ฉิมงาม. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมในการจัดทำ มคอ.3 ตามหลัก Outcome-Based Education (OBE). *วารสารการพัฒนางานประจำสู่งานวิจัย*, 7(1), 15-25.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2560). *คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557*. (พิมพ์ครั้งที่ 3) สำนัก.
- สำนักงานเลขาธิการที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย. (2558). *รายงานการประชุมสามัญ ทปอ. ครั้งที่ 2/2558 วันที่ 26 เมษายน 2558 ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ จังหวัดกรุงเทพฯ. ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย*.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา . (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2567*. พริกหวาน กราฟฟิค. สำนัก.
- สิทธิชัย แสงอาทิตย์. (2563). ประสพการณ์การใช้เกณฑ์การประเมินเพื่อรับรองหลักสูตรตาม แนวทาง ABET และ AUN-QA. *การประชุมวิชาการวิศวกรรมโยธาแห่งชาติ ครั้งที่ 25*. (2089-2097). <https://www.thaince.org/ncce25/download/proceeding.pdf>
- สุจิริต เพียรชอบ. (2523). *หลักสูตรลักษณะแนวโน้มและการพัฒนา*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
- สุมนทิรา นิยะมะ และภาณี อนันต์นาวิ. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี. *วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา*, 9(1), 59-73.
- สุรเชษฐ์ บุญรักษ์ และวัชรภรณ์ บุญรักษ์. (2561). การศึกษาสภาพการรับรู้ ความเข้าใจ การปฏิบัติงานและจิตพิสัยต่อการมีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง*, 7(2): 167-179.
- สุรเดช หวังทอง, ณัฐปภัสร์ จุ้ยเจริญ, และจิราภรณ์ สุธรรมสภา. (2566). การศึกษาการประเมินผล การเรียนรู้และหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในภาพรวมของ นักศึกษาภาพรวมของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการ) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์การเรียนรู้ทางไกลเชิง นวัตกรรม*, 13(2), 30-42.
- สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. (2533). *การสื่อสารกับสังคม*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อวยพร เรืองศรี. (2024). การวิเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพภายใน ตามเกณฑ์ AUN-QA ระดับ หลักสูตร ปีการศึกษา 2564 มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์. *Science, Technology, and Social Sciences Procedia*, 2024(2), NCR2R23, (1-10).

บรรณานุกรม (ต่อ)

อุทุมพร จามรมาน. (2544). *วิธีทำการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา (รวมตัวอย่างดัชนี เกณฑ์ และรายงานประเมินตัวเอง)*. พันนี้พับบลิชซิง.

ASEAN University Network. (2020). *Guide to AUN-QA Assessment at Programme Level Version 4.0*.

https://www.aunsec.org/application/files/2816/7290/3752/Guide_to_AUN-QA_Assessment_at_Programme_Level_Version_4.0_4.pdf

Bloom, B. S., et al. (1956). *Toxonomy of Educational Objectives: Cognitive and Affective Domains*. New York: David Mckay.

Cronbach, L. J. (1970). *Essentials of Psychological Testing*. New York: Harper & Row.

Deming, W. E. (1993). *PDCA Cycle a Quality Approach*. Cambridge: MA MIT.

Fishbein, M., & Ajzen, I. (1975). *Belief, attitude, intention and behavior: An introduction to theory and research*. New York: Wiley.

Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. 3rd ed. New York: McGraw Hill.

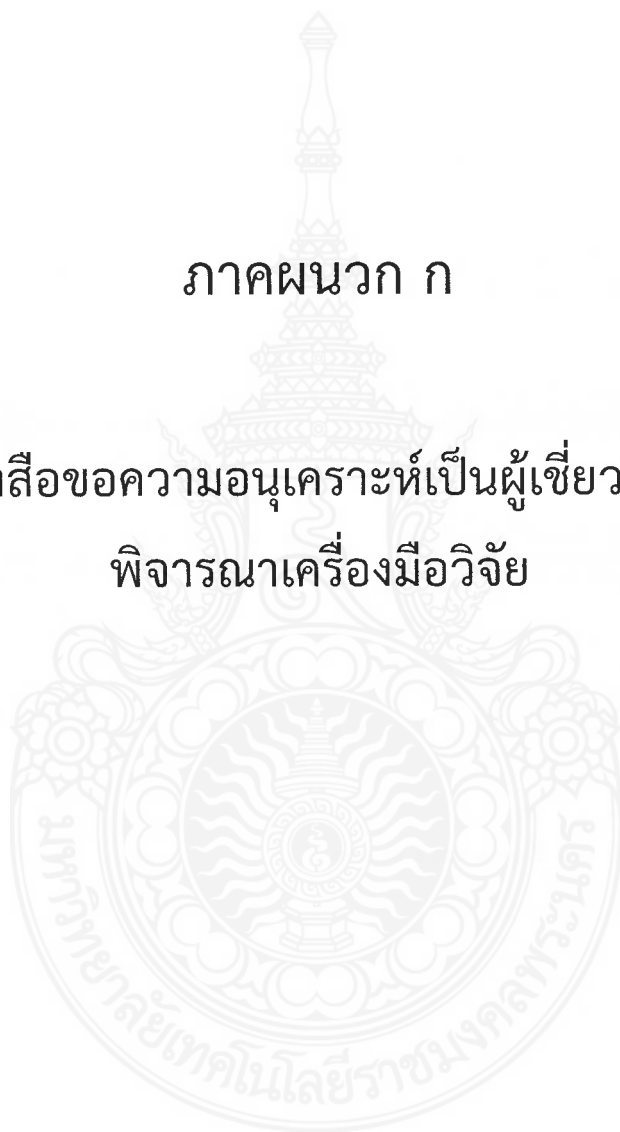
Katz, E.; and Lazarsfeld, P.F. (1955). *Personal Influence: The Part Played by People in the Flow of Mass Communication*. Glencoe, IL: Free Press.

Kelman, Herbert C. (1967). *Attitude change in compliance, identification and internalization: Three process of attitude change*. New York, NY: John Wiley & Sons.

Lutz, R. (1991). *The Role of Attitude Theory in Marketing*. In H. A. Kassarian, *Perspectives in Consumer Behaviour*. New Jersey: Prentice Hall.

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ
พิจารณาเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

1. ดร. ณัฐภูมิ ว่องทรัพย์ทวี
ผู้อำนวยการสำนัก สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์
2. รองศาสตราจารย์ ดร.กรรณิการ์ ม่วงชู
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรัญญา แก้วเชือกหนัง
คณะบริหารธุรกิจ

ที่ อว ๐๖๕๖.๐๕/๓๓๕๕

คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๘๖ ถนนพิษณุโลก แขวงสวนจิตรดา
เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ณัฐฉา ว่องทรัพย์ทวี

ตามที่ นางสาวกนกอร อรุณทวีรุ่งโรจน์ สังกัดคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้รับอนุมัติจัดสรรงบประมาณให้ดำเนินโครงการวิจัยการพัฒนางานประจำสู่งานวิจัย (Routine to Research) ที่ได้รับการจัดสรรผ่านงบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ เรื่อง “การเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” นั้น

ในการนี้ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในประเด็นที่ศึกษาเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือการวิจัย พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัตนาธิ ไม้ลัก)
คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

งานประกันคุณภาพการศึกษา
โทร ๐-๒๖๖๕-๓๕๕๕ ต่อ ๒๒๐๑

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โทร.๐๒-๖๖๕๓๕๕๕ ต่อ ๒๒๐๑

ที่ อว ๐๖๕๖.๐๕/๓๓๕๒

วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.กรรณิการ์ ม่วงชู

ตามที่ นางสาวกนกอร อรุณทวีรุ่งโรจน์ สังกัดคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้รับอนุมัติจัดสรรงบประมาณให้ดำเนินโครงการวิจัยการพัฒนางานประจำสู่งานวิจัย (Routine to Research) ที่ได้รับการจัดสรรผ่านงบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ เรื่อง “การเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” นั้น

ในการนี้ คณะบริหารธุรกิจ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในประเด็นที่ศึกษานี้เป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือการวิจัย พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัตนา นัยถัก)

คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานประกันคุณภาพการศึกษา ฝ่ายวางแผน คณะบริหารธุรกิจ โทร ๒๒๐๑

ที่ งปค. ๑๐๕/ ๒๕๖๗

วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรัญญา แก้วเชือกหนึ่ง

ตามที่ นางสาวกนกอร อรุณทวีรุ่งโรจน์ สังกัดคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้รับอนุมัติจัดสรรงบประมาณให้ดำเนินโครงการวิจัยการพัฒนางานประจำสู่งานวิจัย (Routine to Research) ที่ได้รับการจัดสรรผ่านงบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ เรื่อง “การเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรผู้แทน AUN-QA คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” นั้น

ในการนี้ คณะบริหารธุรกิจ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในประเด็นที่ศึกษานี้เป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือการวิจัย พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

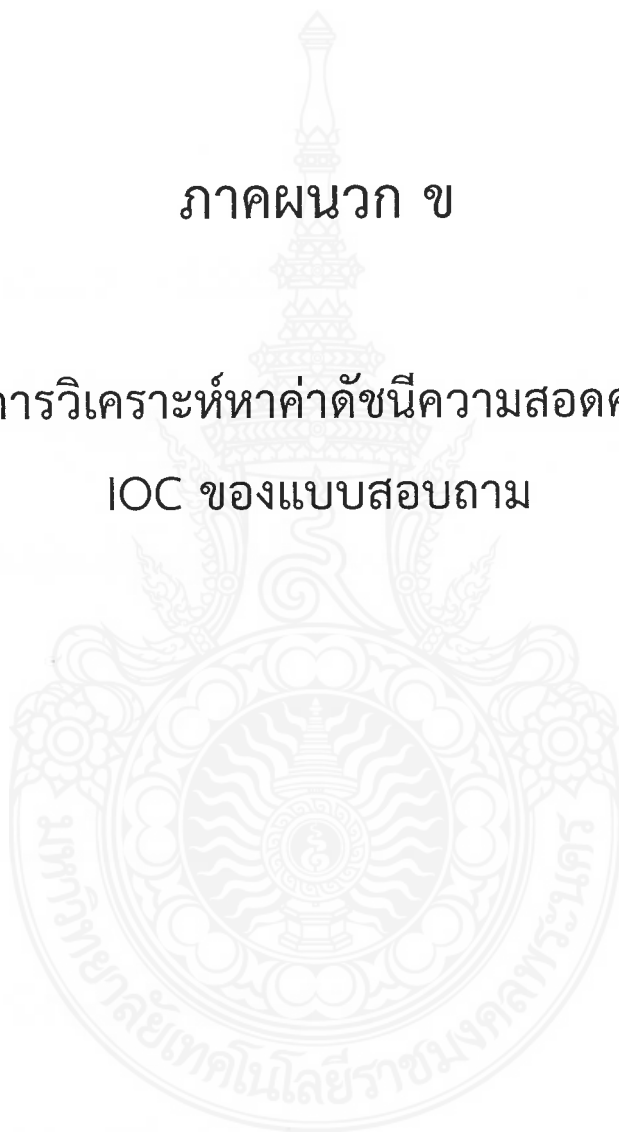
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัตนา ลิ้มสัก)

คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

ภาคผนวก ข

ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง

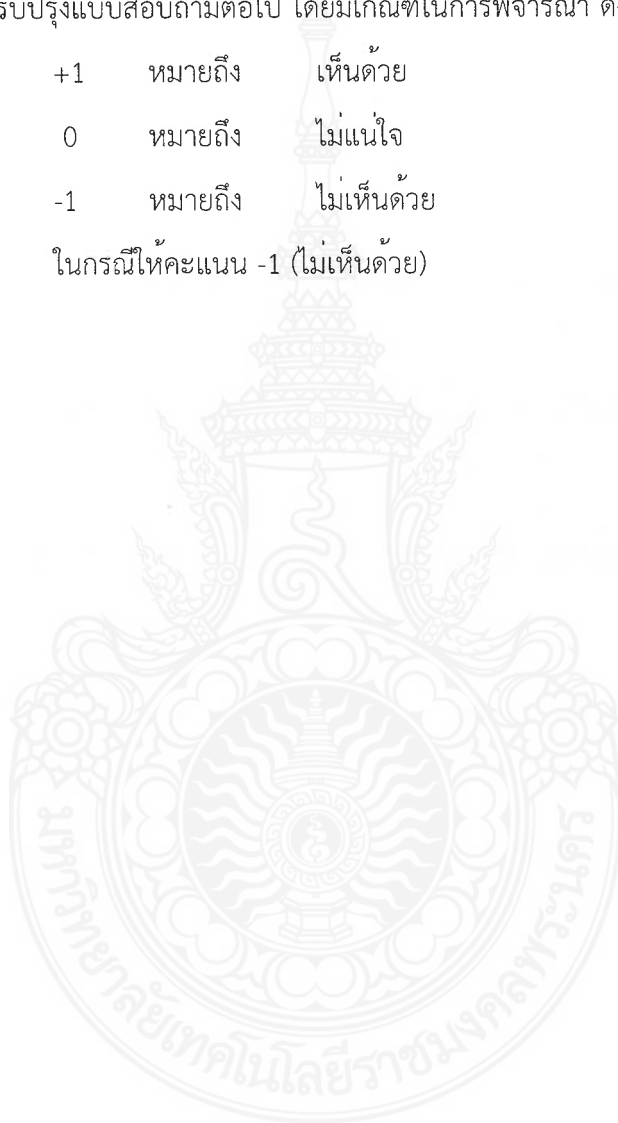
IOC ของแบบสอบถาม

แบบประเมินคุณภาพของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบสอบถามเพื่อหาค่า IOC

คำชี้แจง ขอความอนุเคราะห์ท่านผู้เชี่ยวชาญพิจารณาข้อความโดยใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่อง
คะแนนการพิจารณาของท่าน พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไป
พิจารณาปรับปรุงแบบสอบถามต่อไป โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

+1	หมายถึง	เห็นด้วย
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
-1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
- ในกรณีให้คะแนน -1 (ไม่เห็นด้วย)

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องที่ท่านเห็นว่าเป็นจริงมากที่สุด

รายการ	ค่าความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ แต่ละท่าน			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
1. ประสบการณ์ทำงาน ☐ น้อยกว่า 5 ปี ☐ 5 – 10 ปี ☐ 11 – 15 ปี ☐ 5 – 10 ปี ☐ 21 ปีขึ้นไป	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2. ความรับผิดชอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร ☐ ผู้บริหาร ☐ ประธานหลักสูตร ☐ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ☐ อาจารย์ประจำหลักสูตร	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3. ท่านทราบหรือไม่ว่าต้องมีการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาทุกปีการศึกษา ☐ ทราบ ☐ ไม่ทราบ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4. ท่านทราบหรือไม่ว่า มหาวิทยาลัย/คณะ มีนโยบายให้ประเมินหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA ☐ ทราบ ☐ ไม่ทราบ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5. ท่านทราบหรือไม่ว่า มหาวิทยาลัย/คณะ มีการจัดอบรมเกี่ยวกับเกณฑ์ AUN-QA ☐ ทราบ ☐ ไม่ทราบ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
6. ท่านเคยเข้าร่วมการอบรมเกี่ยวกับเกณฑ์ AUN-QA หรือไม่ ☐ เคย ☐ ไม่เคย	1	1	1	1.00	ใช้ได้
7. ท่านเคยจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง (SAR) มคอ.7 หรือไม่ ☐ เคย ☐ ไม่เคย	1	1	1	1.00	ใช้ได้
8. ท่านทราบความแตกต่างระหว่าง SAR (มคอ.7) เดิม กับ SAR ตามเกณฑ์ AUN-QA หรือไม่ ☐ ทราบ ☐ ไม่ทราบ	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องที่ท่านเห็นว่าเป็นจริงมากที่สุด

ระดับความเห็น 5 หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจในระดับมากที่สุด

ระดับความเห็น 4 หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก

ระดับความเห็น 3 หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง

ระดับความเห็น 2 หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจในระดับน้อย

ระดับความเห็น 1 หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจในระดับน้อยที่สุด

รายการ	ค่าความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ แต่ละท่าน			ค่า IOC	แปรผล
	1	2	3		
ความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA					
Criteria 1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Expected Learning Outcomes)					
1.1 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีการแสดงผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่เหมาะสมเป็นไปตามการกำหนดของอนุกรมวิธานการเรียนรู้ (learning taxonomy) ที่ต้องสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัย/คณะ และสะท้อนความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มในระดับใด	0	1	1	0.67	ใช้ได้
1.2 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรแสดงผลการเรียนรู้ของรายวิชาทั้งหมด อย่างเหมาะสม โดยต้องสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ของหลักสูตรในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
1.3 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรแสดงผลการเรียนรู้ที่คาดหวังประกอบด้วย ผลการเรียนรู้ทั่วไป (การเขียนและการสื่อสาร, การแก้ปัญหา, เทคโนโลยีสารสนเทศ) และผลการเรียนรู้เฉพาะทาง (ความรู้และทักษะของสาขาวิชา) ในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
1.4 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรแสดงความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยเฉพาะผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอก ที่ถูกรวบรวมและสะท้อนให้เห็นในผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
1.5 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรแสดงผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่บรรลุได้ของผู้เรียนเมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับใด	0	1	1	0.67	ใช้ได้

รายการ	ค่าความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ แต่ละท่าน			ค่า IOC	แปรรผล
	1	2	3		
Criteria 2 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร (Programme Structure and Content)					
2.1 ท่านมีความเข้าใจว่าข้อกำหนดในหลักสูตรของท่านและรายวิชาทั้งหมดต้องมีความครบถ้วน ทันสมัย พร้อมใช้งาน และมีการสื่อสารไปยังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2.2 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านต้องมีการออกแบบโครงสร้างหลักสูตรให้มีความสอดคล้องหรือนำไปสู่การบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2.3 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีการออกแบบโครงสร้างหลักสูตรที่มาจากความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่รวบรวมมา โดยเฉพาะผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอกในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2.4 ท่านมีความเข้าใจว่าแต่ละรายวิชาในหลักสูตรของท่านมีส่วนร่วมในการผลักดันผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้บรรลุได้อย่างชัดเจนในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2.5 ท่านมีความเข้าใจว่าโครงสร้างหลักสูตรของท่านต้องแสดงรายวิชาอย่างสมเหตุสมผล การลำดับรายวิชา (basic → intermediate → specialized courses) และรายวิชาบูรณาการในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2.6 ท่านมีความเข้าใจว่าโครงสร้างหลักสูตรของท่านให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนตามความถนัดหรือสนใจในการศึกษาวิชาเอก และ/หรือวิชาโท ที่เป็นความเชี่ยวชาญพิเศษในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2.7 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรแสดงการทบทวนโครงสร้างหลักสูตรเป็นระยะ ๆ อย่างเป็นระบบ มีการเก็บข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยเฉพาะผู้ใช้บัณฑิต สถานประกอบการ และภาคการทำงาน มีการวิเคราะห์ข้อมูลและนำผลมาปรับปรุงหลักสูตรให้เนื้อหาในหลักสูตรมีความทันสมัยและสอดคล้องกับภาคการทำงานในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
Criteria 3 แนวทางการจัดการเรียนการสอน (Teaching and Learning Approach)					
3.1 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านต้องมีปรัชญาการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่ชัดเจนและมีการสื่อสารและทำความเข้าใจไปยังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม และถูกนำไปใช้ในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับใด	0	1	1	0.67	ใช้ได้

รายการ	ค่าความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ แต่ละท่าน			ค่า IOC	แปรผล
	1	2	3		
3.2 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในกระบวนการเรียนรู้ เช่น การแสดงความคิดเห็น การออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน การกำหนดกระบวนการวัดและประเมินผลในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3.3 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านต้องมีกิจกรรมการเรียนการสอนในทุกรายวิชาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (active learning) ในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3.4 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ การเรียนรู้วิธีการเรียนรู้ และปลูกฝังให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต (เช่น ทักษะการประมวลผลข้อมูล, ทักษะการทดลองหาความคิดและวิธีปฏิบัติใหม่ ๆ) ในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3.5 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดใหม่ ๆ ความคิดสร้างสรรค์ การสร้างนวัตกรรม และแนวคิดของการเป็นผู้ประกอบการ ให้คำนึงถึงความเหมาะสมตามบริบทของรายวิชา โดยพิจารณาจากผลการเรียนรู้ในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3.6 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนในทุกรายวิชาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มั่นใจว่าตอบโจทย์ความต้องการของภาคการทำงาน และสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
Criteria 4 การประเมินผู้เรียน (Student Assessment)					
4.1 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีวิธีการประเมินผู้เรียนที่หลากหลาย โดยสอดคล้องกับการบรรลุผลสำเร็จของผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และวัตถุประสงค์การเรียนการสอนของรายวิชาในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4.2 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรกำหนดนโยบายการประเมินผู้เรียน การอุทธรณ์ผลการประเมินถูกแสดงไว้อย่างชัดเจน มีการสื่อสารไปยังผู้เรียน และนำไปใช้อย่างสม่ำเสมอในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4.3 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีกระบวนการประเมินผู้เรียนที่มีมาตรฐานและกระบวนการที่แสดงความก้าวหน้าและการสำเร็จการศึกษาของผู้เรียนไว้อย่างชัดเจน มีการสื่อสารไปยังผู้เรียน และดำเนินการอย่างเท่าเทียมกับผู้เรียนทุกคนไม่มีการเลือกปฏิบัติในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้

รายการ	ค่าความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ แต่ละท่าน			ค่า IOC	แปรมผล
	1	2	3		
4.4 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีวิธีการประเมินผู้เรียนที่แสดงให้เห็นถึงเกณฑ์การให้คะแนน (rubrics) การเฉลยคำตอบ (marking schemes) เวลาในการประเมิน (timelines) และกฎระเบียบในการประเมิน (regulations) โดยวิธีการประเมินเหล่านี้ต้องมีความเที่ยงตรง คงเส้นคงวา และยุติธรรม ตามความเหมาะสมของผลการเรียนรู้ในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4.5 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีวิธีการประเมินผู้เรียนที่แสดงถึงการบรรลุผลสำเร็จของผลการเรียนรู้ที่คาดหวังระดับหลักสูตร และผลการเรียนรู้ระดับรายวิชาในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4.6 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีกระบวนการให้ข้อมูลสะท้อนกลับจากผลการวัดและประเมินในทุกรายวิชา แก่ผู้เรียนทราบในช่วงเวลาที่เหมาะสม ซึ่งผู้เรียนสามารถนำข้อเสนอแนะไปพัฒนาตนเองให้บรรลุผลการเรียนรู้ได้ ในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4.7 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีกระบวนการทบทวนและปรับปรุงวิธีการประเมินและกระบวนการประเมินผู้เรียนที่วางไว้อย่างต่อเนื่อง ให้สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตรและรายวิชา และความต้องการของภาคการทำงานในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
Criteria 5 คุณภาพของบุคลากรสายวิชาการ (Academic Staff)					
5.1 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีแผนอัตรากำลังอาจารย์ (รวมถึงการสืบทอดตำแหน่ง การเลื่อนตำแหน่ง การหมุนเวียนกำลังคน การเลิกจ้าง และเกษียณอายุ) ที่ต้องมีการดำเนินการตามแผน เพื่อให้มั่นใจในคุณภาพและปริมาณอาจารย์เพียงพอต่อความต้องการในการจัดการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5.2 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรแสดงภาระงานของอาจารย์ โดยมีการวัด วิเคราะห์ และติดตามข้อมูลภาระงาน (Workload) เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงคุณภาพของการจัดการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5.3 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรแสดงสมรรถนะของอาจารย์ เช่นการให้คำปรึกษางานวิจัยที่มีประสิทธิภาพ การดูแลแนะนำผู้เรียนในการทำวิจัย การกำกับติดตามความก้าวหน้าของนักศึกษา ให้เป็นไปตามแผนการศึกษา ในระดับใด	0	1	1	0.67	ใช้ได้

รายการ	ค่าความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ แต่ละท่าน			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
5.4 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรจัดสรรภาระงานที่เหมาะสมกับคุณสมบัติ ประสบการณ์ ความถนัดของอาจารย์ และมีการติดตามภาระงาน ในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5.5 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรเลื่อนตำแหน่งอาจารย์ที่อยู่บนฐาน ของคุณธรรม โดยพิจารณาจากผลงานด้านการเรียนการสอน การวิจัย และการ บริการวิชาการ ในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5.6 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีการระบุและสื่อสารให้ชัดเจน เป็นลายลักษณ์อักษรให้อาจารย์เข้าใจถึงสิทธิ์ สิทธิประโยชน์ บทบาทและความสัมพันธ์ ความรับผิดชอบ และคำนึงถึงจริยธรรมทางวิชาชีพและความอิสระทางวิชาการ ในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5.7 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีการระบุความต้องการที่จะได้รับ การฝึกอบรมและพัฒนาของอาจารย์อย่างเป็นระบบ และมีการจัดกิจกรรม การฝึกอบรมและการพัฒนาที่เหมาะสมกับหลักสูตรในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5.8 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีกระบวนการบริหารผลงานของ อาจารย์ รวมถึงการให้รางวัล การยกย่อง และการได้รับการยอมรับ โดยต้องมา จากการประเมินคุณภาพการเรียนการสอนและการวิจัยของอาจารย์ในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
Criteria 6 บริการสนับสนุนผู้เรียน (Student Support Service)					
6.1 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านต้องมีนโยบายการรับนักศึกษา เกณฑ์การรับ สมัครคัดเลือก และกระบวนการรับนักศึกษา กำหนดไว้ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร มี การสื่อสารข้อมูลที่เป็นปัจจุบันไปยังกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
6.2 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านต้องมีแผนระยะสั้นและระยะยาวในการ ให้บริการสนับสนุนแก่อาจารย์และผู้เรียน เพื่อให้มั่นใจว่าการให้บริการเพียงพอ และนำไปสู่คุณภาพของการให้บริการเพื่อการจัดการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ ในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
6.3 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านมีระบบในการติดตามความก้าวหน้า ของผู้เรียน ผลการเรียนรู้ และภาระงานของผู้เรียน มีการบันทึกและติดตามอย่าง เป็นระบบ มีการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียน เพื่อนำไปพัฒนาผู้เรียนและเมื่อพบ ปัญหาให้มีการแก้ไขช่วยเหลือผู้เรียนตามความเหมาะสม ในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้

รายการ	ค่าความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ แต่ละท่าน			ค่า IOC	แปรรผล
	1	2	3		
6.4 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านแสดงกิจกรรมเสริมหลักสูตร การร่วม ประกวดแข่งขัน และบริการสนับสนุนต่าง ๆ ที่จัดให้ผู้เรียน เพื่อเพิ่มการเรียนรู้ และเพิ่มศักยภาพในการทำงานของผู้เรียนในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
6.5 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีบุคลากรให้บริการสนับสนุน ผู้เรียน (ตามข้อ 6.1-6.4) ต้องมีการระบุมรรณณะเพื่อใช้ในการสรรหาและการ ปฏิบัติงาน และสมรรถนะเหล่านั้นต้องได้รับการประเมินเพื่อให้มั่นใจว่าเป็น สมรรถนะตามความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีการกำหนดบทบาทและ ความสัมพันธ์ของบุคลากรกลุ่มนี้ไว้เป็นอย่างดี เพื่อให้มั่นใจว่าการบริการเป็นไป อย่างราบรื่นในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
6.6 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีระบบการประเมินบริการ สนับสนุนผู้เรียน มีการเทียบเคียง เพื่อพัฒนาการดำเนินการในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
Criteria 7 สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน (Facilities and Infrastructure)					
7.1 ท่านมีความเข้าใจว่าคณะ/หลักสูตรของท่านควรมีระบบกลไกในการ ดำเนินการเพื่อให้มีทรัพยากรทางกายภาพสนับสนุนการดำเนินงานของหลักสูตร เช่น ห้องเรียน ห้องสัมมนา ห้องกิจกรรม เครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนระบบ IT ที่เกี่ยวข้องให้มีความเพียงพอ พร้อมใช้ และมีความทันสมัย ในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
7.2 ท่านมีความเข้าใจว่าคณะ/หลักสูตรของท่านควรมีห้องปฏิบัติการและ เครื่องมือปฏิบัติการ ให้มีความเพียงพอ พร้อมใช้ มีความทันสมัย และใช้งาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
7.3 ท่านมีความเข้าใจว่าคณะ/หลักสูตรของท่านควรมีการจัดเตรียมห้องสมุด ดิจิทัลเพื่อให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสารอย่างไรให้มีความเพียงพอ พร้อมใช้ ทันสมัย เหมาะสมสอดคล้องกับภาค การทำงานและการบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
7.4 ท่านมีความเข้าใจว่าคณะ/หลักสูตรของท่านควรมีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เชิง Software ที่ตอบสนองความต้องการของบุคลากรและผู้เรียน ในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้

รายการ	ค่าความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ แต่ละท่าน			ค่า IOC	แปรรผล
	1	2	3		
7.5 ท่านมีความเข้าใจว่ามหาวิทยาลัยมีโครงสร้างพื้นฐานด้านคอมพิวเตอร์ (Hardware) และระบบเครือข่าย IT (รวมถึง Cyber Security) ที่สามารถเข้าถึงได้ในพื้นที่ของคณะ/มหาวิทยาลัย ได้อย่างเต็มที่สำหรับการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ ในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
7.6 ท่านมีความเข้าใจว่าคณะควรมีข้อกำหนด/มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพ และความปลอดภัย และมีการดำเนินการให้เป็นไปตามข้อกำหนด/มาตรฐาน การเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่าง ๆ และการเข้าถึงสำหรับผู้ที่มีความต้องการพิเศษ ในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
7.7 ท่านมีความเข้าใจว่ามหาวิทยาลัยควรจัดให้มีสภาพแวดล้อมทั้งทางกายภาพ สังคม และจิตวิทยา อย่างเหมาะสมกับผู้เรียนทั้งต่อการเรียนรู้ การวิจัย และมีคุณภาพชีวิตที่ดี ในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
7.8 ท่านมีความเข้าใจว่าคณะ/หลักสูตร ควรมีการกำหนดสมรรถนะของบุคลากร สนับสนุนการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับสิ่งอำนวยความสะดวก (บุคลากร นอกเหนือจากข้อ 6.1-6.4) และประเมิน เพื่อให้มั่นใจว่าเป็นทักษะตามความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในระดับใด	0	1	1	0.67	ใช้ได้
7.9 ท่านมีความเข้าใจว่ามหาวิทยาลัย/คณะ ควรมีคุณภาพของสิ่งอำนวยความสะดวก (ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ เทคโนโลยีสารสนเทศ และบริการผู้เรียน) ได้รับการประเมินและปรับปรุงประสิทธิภาพ ในระดับใด	0	1	1	0.67	ใช้ได้
Criteria 8 ผลผลิตและผลลัพธ์ (Output and Outcomes)					
8.1 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีระบบกลไกในการเก็บรวบรวม ติดตามและวิเคราะห์ข้อมูลอัตราการสำเร็จการศึกษา อัตราการออกกลางคัน และเวลาเฉลี่ยในการสำเร็จการศึกษา ตามแผนการศึกษา มีการนำข้อมูลไปวิเคราะห์ และมีการเทียบเคียงเพื่อการปรับปรุง (ย้อนหลัง 5 ปี) ในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
8.2 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีระบบกลไกในการเก็บรวบรวม ติดตามและวิเคราะห์ข้อมูลภาวะการณ์มีงานทำ การประกอบอาชีพอิสระ การเป็นผู้ประกอบการ และการศึกษาต่อ มีการนำข้อมูลไปวิเคราะห์ และมีการเทียบเคียงเพื่อการปรับปรุง (ย้อนหลัง 5 ปี) ในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้

รายการ	ค่าความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ แต่ละท่าน			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
8.3 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีระบบกลไกในการเก็บรวบรวม ติดตามและวิเคราะห์ข้อมูลผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของอาจารย์และนักเรียน มีการนำข้อมูลไปวิเคราะห์ และมีการเทียบเคียงเพื่อการปรับปรุง (ย้อนหลัง 5 ปี) ในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
8.4 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับการบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร มีการนำข้อมูลไปวิเคราะห์ และมีการเทียบเคียงเพื่อการปรับปรุง (ย้อนหลัง 5 ปี) ในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้
8.5 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรกำหนดกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (เฉพาะกลุ่มที่มีส่วนสำคัญในการนำไปพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน) ที่จะเก็บ รวบรวมระดับความพึงพอใจ มีการนำข้อมูลไปวิเคราะห์ และมีการเทียบเคียงเพื่อ การปรับปรุง (ย้อนหลัง 5 ปี) ในระดับใด	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ตอนที่ 3 ทศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่

เกณฑ์ AUN-QA

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องที่ท่านเห็นว่าเป็นจริงมากที่สุด

ระดับความเห็น 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ระดับความเห็น 4 หมายถึง เห็นด้วยค่อนข้างมาก

ระดับความเห็น 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ระดับความเห็น 2 หมายถึง เห็นด้วยค่อนข้างน้อย

ระดับความเห็น 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

รายการ	ค่าความเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ แต่ละท่าน			ค่า IOC	แปรรผล
	1	2	3		
1.การวางแผนการประกันคุณภาพ					
1. คณะมีการกำหนดนโยบาย ภารกิจ และแผนการปฏิบัติราชการที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2. คณะมีการกำหนดแผนส่งเสริมการให้ความรู้แก่บุคลากรด้านประกันคุณภาพการศึกษา	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3. คณะมีการกระตุ้นและสร้างทัศนคติที่ดีต่อกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4. ผู้บริหารให้ความสำคัญและสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5. คณะมีการจัดงบประมาณด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ให้มีความสอดคล้องกับพันธกิจ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
6. มหาวิทยาลัย/คณะ มีการกำหนดเป้าหมายในการเลือกใช้ระบบประกันคุณภาพในระดับหลักสูตรด้วยเกณฑ์ AUN-QA เพื่อพัฒนาคุณภาพของการจัดการศึกษาให้ดีขึ้น	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2. การทำความเข้าใจในเกณฑ์การประเมิน					
1. ผู้บริหารหลักสูตรหรืออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีความเข้าใจและให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2. คณะมีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและสร้างความเข้าใจให้แก่บุคลากรเกี่ยวกับระบบประกันคุณภาพในระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA อย่างเหมาะสมและเพียงพอ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกณฑ์ AUN-QA เพียงพอต่อการจัดทำรายงานประเมินตนเอง (SAR) ตามเกณฑ์นี้	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4. ท่านยินดีให้ความร่วมมือในการดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับหลักสูตรด้วยเกณฑ์ AUN-QA	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3. การติดตามการจัดทำรายงานประเมินตนเอง					
1. คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นผู้ติดตามและตรวจสอบแผนการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ	1	1	1	1.00	ใช้ได้

รายการ	ค่าความเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ แต่ละท่าน			ค่า IOC	แปรรผล
	1	2	3		
2. คณะมีการกำหนดระยะเวลา และแนวทางการตรวจสอบ ทบทวน การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาไว้อย่างชัดเจน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3. คณะมีการติดตามการจัดทำรายงานประเมินตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อเรียนรู้ ร่วมกัน และพัฒนาปรับปรุง	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4. การเตรียมประเมินหลักสูตร					
1. คณะ/หลักสูตร มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน โดยมีคุณสมบัติตรงตาม สาขาวิชาที่ประเมิน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2. หลักสูตรมีการจัดทำและตรวจสอบรายงานประเมินตนเอง พร้อมเตรียม หลักฐานเพื่อรองรับประเมิน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3. หลักสูตรมีการเตรียมบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อเข้ารับการสัมภาษณ์ (ผู้บริหาร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ตัวแทนเจ้าหน้าที่ ตัวแทนนักศึกษา ตัวแทน ศิษย์เก่าและตัวแทนผู้ใช้บัณฑิต)	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4. หลักสูตรมีการติดตามนำผลการประเมินไปจัดทำแผนงานและนำไปใช้เป็น แนวทางการปฏิบัติงาน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5. คณะ/ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีการนำผลการประเมินเผยแพร่ผ่านระบบ CHE QA Online	1	1	1	1.00	ใช้ได้
6. คณะ/หลักสูตร มีความพร้อมที่จะดำเนินการรับการประเมินประกันคุณภาพ การศึกษาในระดับหลักสูตรด้วยเกณฑ์ AUN-QA	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ค

ผลการทดสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ข้อคำถามความคิดเห็นด้านความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA จำนวน 53 ข้อ
ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .961

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.961	53

Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
Cri1.1	3.8333	.79148	30
Cri1.2	3.6000	.72397	30
Cri1.3	3.6667	.75810	30
Cri1.4	3.6667	.84418	30
Cri1.5	3.7333	.82768	30
Cri2.1	3.7667	.85836	30
Cri2.2	3.7667	.72793	30
Cri2.3	3.7667	.72793	30
Cri2.4	3.6333	.80872	30
Cri2.5	3.6333	.71840	30
Cri2.6	3.8000	.71438	30
Cri2.7	3.2333	.77385	30
Cri3.1	3.3000	.74971	30
Cri3.2	3.6333	.76489	30
Cri3.3	3.6000	.81368	30
Cri3.4	3.7000	.79438	30
Cri3.5	3.8667	.73030	30
Cri3.6	3.5667	.81720	30
Cri4.1	3.6333	.71840	30
Cri4.2	3.5667	.81720	30
Cri4.3	3.6333	.76489	30
Cri4.4	3.7667	.77385	30
Cri4.5	3.8000	.76112	30
Cri4.6	3.7667	.72793	30
Cri4.7	3.8000	.71438	30
Cri5.1	4.1000	.80301	30
Cri5.2	3.8667	.93710	30

Cri5.3	3.9333	.86834	30
Cri5.4	3.9333	.90719	30
Cri5.5	3.8667	.81931	30
Cri5.6	3.9000	.92289	30
Cri5.7	4.1333	.77608	30
Cri5.8	3.8333	.94989	30
Cri6.1	3.9667	.71840	30
Cri6.2	3.9333	.90719	30
Cri6.3	4.0000	.74278	30
Cri6.4	3.6000	.81368	30
Cri6.5	3.7000	.70221	30
Cri6.6	3.7667	.85836	30
Cri7.1	3.8000	.76112	30
Cri7.2	3.8667	.77608	30
Cri7.3	3.9667	.76489	30
Cri7.4	3.8000	.76112	30
Cri7.5	3.7000	.79438	30
Cri7.6	3.6667	.75810	30
Cri7.7	4.0333	.76489	30
Cri7.8	3.7000	.79438	30
Cri7.9	3.6667	.84418	30
Cri8.1	3.9000	.75886	30
Cri8.2	3.8333	.79148	30
Cri8.3	3.8667	.73030	30
Cri8.4	3.9333	.86834	30
Cri8.5	3.8667	.77608	30

ข้อคำถามทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตร
 สู่เกณฑ์ AUN-QA จำนวน 19 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .977

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.977	19

Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
Plan1	3.9000	.75886	30
Plan2	3.7667	.81720	30
Plan3	3.8000	.80516	30
Plan4	3.8333	.69893	30
Plan5	3.7000	.79438	30
Plan6	3.8667	.77608	30
Do1	3.9000	.80301	30
Do2	3.9000	.71197	30
Do3	3.7333	.78492	30
Do4	4.0333	.80872	30
Check1	3.9667	.76489	30
Check2	4.0333	.71840	30
Check3	3.9333	.73968	30
Act1	4.1667	.79148	30
Act2	4.2333	.72793	30
Act3	4.0667	.78492	30
Act4	4.0667	.73968	30
Act5	3.9667	.80872	30
Act6	3.9667	.76489	30

ภาคผนวก ง

แบบสอบถามงานวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง การเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำชี้แจง

โครงการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิจัยเรื่อง “การเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำโครงการวิจัยการพัฒนางานประจำสู่งานวิจัย (Routine to Research) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ข้าพเจ้าใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้ตอบแบบสอบถาม ได้โปรดตอบแบบสอบถามชุดนี้ โดยรายละเอียดของแบบสอบถามประกอบด้วยส่วนคำถาม 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นด้านความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA

ตอนที่ 3 ทักษะของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์ AUN-QA

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะในการพัฒนา

ข้อมูลที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถามชุดนี้มีความสำคัญอย่างมากต่อการประมวลผล เพื่อให้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนางาน กรุณาตอบคำถามอย่างเป็นอิสระและตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ ข้อมูลดังกล่าวจะถูกเก็บรักษาเป็นความลับ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ หากท่านมีข้อสงสัยประการใดเกี่ยวกับแบบสอบถาม โปรดติดต่อผู้วิจัย นางสาวกนกอร อรุณทวีรุ่งโรจน์
E-mail knokorn.a@rmutp.ac.th

(นางสาวกนกอร อรุณทวีรุ่งโรจน์)

ผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษา

คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องที่ท่านเห็นว่าเป็นจริงมากที่สุด

1. ประสบการณ์ทำงาน

☐ น้อยกว่า 5 ปี	☐ 5 – 10 ปี
☐ 11 – 15 ปี	☐ 16 – 20 ปี
☐ 21 ปีขึ้นไป	

2. ความรับผิดชอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร

☐ ผู้บริหาร	☐ ประธานหลักสูตร
☐ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	☐ อาจารย์ประจำหลักสูตร

3. ท่านทราบหรือไม่ว่าต้องมีการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาทุกปีการศึกษา

☐ ทราบ	☐ ไม่ทราบ

4. ท่านทราบหรือไม่ว่า มหาวิทยาลัย/คณะ มีนโยบายให้ประเมินหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA

☐ ทราบ	☐ ไม่ทราบ

5. ท่านทราบหรือไม่ว่า คณะหรือมหาวิทยาลัยมีการจัดอบรมเกี่ยวกับเกณฑ์ AUN-QA

☐ ทราบ	☐ ไม่ทราบ

6. ท่านเคยเข้าร่วมการอบรมเกี่ยวกับเกณฑ์ AUN-QA หรือไม่

☐ เคย	☐ ไม่เคย

7. ท่านเคยจัดทำรายงาน มคอ.7 หรือไม่

☐ เคย	☐ ไม่เคย

8. ท่านทราบความแตกต่างระหว่าง มคอ.7 เดิม กับเกณฑ์ AUN-QA หรือไม่

☐ ทราบ	☐ ไม่ทราบ

ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องที่ท่านเห็นว่าเป็นจริงมากที่สุด

ระดับความเห็น 5 หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจในระดับมากที่สุด

ระดับความเห็น 4 หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก

ระดับความเห็น 3 หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง

ระดับความเห็น 2 หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจในระดับน้อย

ระดับความเห็น 1 หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจในระดับน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA					
Criteria 1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Expected Learning Outcomes)					
1.1 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีการแสดงผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่เหมาะสม เป็นไปตามการกำหนดของอนุกรมวิธานการเรียนรู้ (learning taxonomy) ที่ต้องสอดคล้อง กับวิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัย และสื่อสารผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรไปยัง กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระดับใด					
1.2 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรแสดงผลการเรียนรู้ของรายวิชาทั้งหมด อย่างเหมาะสม โดยต้องสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ของหลักสูตร ในระดับใด					
1.3 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรแสดงผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ประกอบด้วย ผลการเรียนรู้ทั่วไป (การเขียนและการสื่อสาร, การแก้ปัญหา, เทคโนโลยีสารสนเทศ) และผลการเรียนรู้เฉพาะทาง (ความรู้และทักษะของสาขาวิชา) ในระดับใด					
1.4 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรแสดงความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยเฉพาะผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอก ที่ถูกรวบรวมและสะท้อนให้เห็นในผลการเรียนรู้ ที่คาดหวังในระดับใด					
1.5 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรแสดงวิธีการประเมินการบรรลุผลการเรียนรู้ ที่คาดหวังของผู้เรียนเมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับใด					
Criteria 2 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร (Programme Structure and Content)					
2.1 ท่านมีความเข้าใจว่าข้อกำหนดในหลักสูตรของท่านและรายวิชาทั้งหมดต้องมีความ ครบถ้วน ทันสมัย พร้อมใช้งาน และมีการสื่อสารไปยังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มในระดับใด					
2.2 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านต้องมีการออกแบบโครงสร้างหลักสูตร ให้มีความ สอดคล้องหรือนำไปสู่การบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในระดับใด					
2.3 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีการออกแบบโครงสร้างหลักสูตรที่มาจาก ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่รวบรวมมา โดยเฉพาะผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอกใน ระดับใด					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
2.4 ท่านมีความเข้าใจว่าแต่ละรายวิชาในหลักสูตรของท่านมีส่วนร่วมในการผลักดันผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้บรรลุได้อย่างชัดเจนในระดับใด					
2.5 ท่านมีความเข้าใจว่าโครงสร้างหลักสูตรของท่านต้องแสดงรายวิชาอย่างสมเหตุสมผลการลำดับรายวิชา (basic → intermediate → specialized courses) และรายวิชาบูรณาการในระดับใด					
2.6 ท่านมีความเข้าใจว่าโครงสร้างหลักสูตรของท่านให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนตามความถนัดหรือสนใจในการศึกษาวิชาเอก และ/หรือวิชาโท ที่เป็นความเชี่ยวชาญพิเศษในระดับใด					
2.7 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรแสดงการทบทวนโครงสร้างหลักสูตรเป็นระยะ ๆ อย่างเป็นระบบ มีการเก็บข้อมูลย้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย โดยเฉพาะผู้ใช้บัณฑิตสถานประกอบการ และภาคการทำงาน มีการวิเคราะห์ข้อมูลและนำผลมาปรับปรุงหลักสูตรให้เนื้อหาในหลักสูตรมีความทันสมัยและสอดคล้องกับภาคการทำงานในระดับใด					
Criteria 3 แนวทางการจัดการเรียนการสอน (Teaching and Learning Approach)					
3.1 ท่านมีความเข้าใจว่ามหาวิทยาลัยมีการกำหนดปรัชญาการศึกษาที่ชัดเจน มีการสื่อสารและทำความเข้าใจไปยังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม และหลักสูตรนำปรัชญาการศึกษาดังกล่าวไปใช้ในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับใด					
3.2 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ในการตัดสินใจ ในกระบวนการเรียนรู้ เช่น การแสดงความคิดเห็น การออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน การกำหนดกระบวนการวัดและประเมินผลในระดับใด					
3.3 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านต้องมีกิจกรรมการเรียนการสอนในทุกรายวิชาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (active learning) ในระดับใด					
3.4 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ การเรียนรู้วิธีการเรียนรู้ และปลูกฝังให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต (เช่น ทักษะการประมวลผลข้อมูล, ทักษะการทดลองหาความคิดและวิธีปฏิบัติใหม่ ๆ) ในระดับใด					
3.5 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดใหม่ ๆ ความคิดสร้างสรรค์ การสร้างนวัตกรรม และแนวคิดของการเป็นผู้ประกอบการ ให้คำนึงถึงความเหมาะสมตามบริบทของรายวิชา โดยพิจารณาจากผลการเรียนรู้ในระดับใด					
3.6 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนในทุกรายวิชาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มั่นใจว่าตอบโจทย์ความต้องการของภาคการทำงาน และสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในระดับใด					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
Criteria 4 การประเมินผู้เรียน (Student Assessment)					
4.1 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีวิธีการประเมินผู้เรียนที่หลากหลาย โดยสอดคล้องกับการบรรลุผลสำเร็จของผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และวัตถุประสงค์ การเรียนการสอนของรายวิชาในระดับใด					
4.2 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรถูกกำหนดนโยบายการประเมินผู้เรียน การอุทธรณ์ผลการประเมินถูกแสดงไว้อย่างชัดเจน มีการสื่อสารไปยังผู้เรียน และนำไปใช้อย่างสม่ำเสมอในระดับใด					
4.3 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีกระบวนการประเมินผู้เรียนที่มีมาตรฐานและกระบวนการที่แสดงความก้าวหน้าและการสำเร็จการศึกษาของผู้เรียนไว้อย่างชัดเจน มีการสื่อสารไปยังผู้เรียน และดำเนินการอย่างเท่าเทียมกับผู้เรียนทุกคน ไม่มีการเลือกปฏิบัติในระดับใด					
4.4 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านต้องมีวิธีการประเมินผู้เรียนที่แสดงให้เห็นถึงเกณฑ์การให้คะแนน (rubrics) การเฉลยคำตอบ (marking schemes) เวลาในการประเมิน (timelines) และกฎระเบียบในการประเมิน (regulations) โดยวิธีการประเมินเหล่านี้ต้องมีความเที่ยงตรง คงเส้นคงวา และยุติธรรม ตามความเหมาะสมของผลการเรียนรู้ในระดับใด					
4.5 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีวิธีการประเมินผู้เรียนที่แสดงถึงการบรรลุผลสำเร็จของผลการเรียนรู้ที่คาดหวังระดับหลักสูตร และผลการเรียนรู้ระดับรายวิชาในระดับใด					
4.6 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีกระบวนการให้ข้อมูลสะท้อนกลับจากผลการวัดและประเมินในทุกๆรายวิชา แก่ผู้เรียนทราบในช่วงเวลาที่เหมาะสม ซึ่งผู้เรียนสามารถนำข้อเสนอแนะไปพัฒนาตนเองให้บรรลุผลการเรียนรู้ได้ ในระดับใด					
4.7 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีกระบวนการทบทวนและปรับปรุงวิธีการประเมินและกระบวนการประเมินผู้เรียนที่วางไว้อย่างต่อเนื่อง ให้สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตรและรายวิชา และความต้องการของภาคการทำงานในระดับใด					
Criteria 5 คุณภาพของบุคลากรสายวิชาการ (Academic Staff)					
5.1 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีแผนอัตรากำลังอาจารย์ (รวมถึงการ สืบทอด ตำแหน่ง การเลื่อนตำแหน่ง การหมุนเวียนกำลังคน การเลิกจ้าง และเกษียณอายุ) ที่ต้องมีการดำเนินการตามแผน เพื่อให้มั่นใจในคุณภาพและปริมาณอาจารย์เพียงพอต่อความต้องการในการจัดการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการในระดับใด					
5.2 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรแสดงภาระงานของอาจารย์ โดยมีการวัด วิเคราะห์ และติดตามข้อมูลภาระงาน (Workload) เพื่อนำไปสู่การปรับปรุง คุณภาพของการจัดการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการในระดับใด					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
5.3 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรแสดงสมรรถนะของอาจารย์ เช่น การออกแบบหลักสูตรและวิธีการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ การให้คำปรึกษางานวิจัยที่มีประสิทธิภาพ การดูแลแนะนำผู้เรียน การกำกับติดตามความก้าวหน้าของนักศึกษา ให้เป็นไปตามแผนการศึกษาในระดับใด					
5.4 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรจัดสรรภาระงานที่เหมาะสมกับคุณสมบัติ ประสบการณ์ ความถนัดของอาจารย์ และมีการติดตามภาระงาน ในระดับใด					
5.5 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรเลื่อนตำแหน่งอาจารย์ที่อยู่บนฐานของ คุณธรรม โดยพิจารณาจากผลงานด้านการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ ในระดับใด					
5.6 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีการระบุและสื่อสารให้ชัดเจน เป็นลายลักษณ์อักษรให้อาจารย์เข้าใจถึงสิทธิ สิทธิประโยชน์ บทบาทและความสัมพันธ์ ความรับผิดชอบ และค่านึงถึงจริยธรรมทางวิชาชีพและความอิสระทางวิชาการในระดับใด					
5.7 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีการระบุความต้องการที่จะได้รับการฝึกอบรม และพัฒนาของอาจารย์อย่างเป็นระบบ และมีการจัดกิจกรรมการฝึกอบรมและการพัฒนาที่ เหมาะสมกับหลักสูตรในระดับใด					
5.8 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีกระบวนการบริหารผลงานของอาจารย์ รวมถึงการให้รางวัล การยกย่อง และการได้รับการยอมรับ โดยต้องมาจากการประเมิน คุณภาพการเรียนการสอนและการวิจัยของอาจารย์ในระดับใด					
Criteria 6 บริการสนับสนุนผู้เรียน (Student Support Service)					
6.1 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านต้องมีนโยบายการรับนักศึกษา เกณฑ์การรับสมัคร คัดเลือก และกระบวนการรับนักศึกษา กำหนดไว้ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร มีการสื่อสารข้อมูลที่เป็นปัจจุบันไปยังกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในระดับใด					
6.2 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านต้องมีแผนระยะสั้นและระยะยาวในการให้บริการ สนับสนุนแก่อาจารย์และผู้เรียน เพื่อให้มั่นใจว่าการให้บริการเพียงพอและนำไปสู่คุณภาพของ การให้บริการเพื่อการจัดการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ ในระดับใด					
6.3 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านมีระบบในการติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียน ผลการเรียน และภาระงานของผู้เรียน มีการบันทึกและติดตามอย่างเป็นระบบ มีการให้ข้อมูล ป้อนกลับแก่ผู้เรียน เพื่อนำไปพัฒนาผู้เรียนและเมื่อพบปัญหา มีการแก้ไขช่วยเหลือผู้เรียน ตามความเหมาะสม ในระดับใด					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
6.4 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านแสดงกิจกรรมเสริมหลักสูตร การรวมประกวดแข่งขัน และบริการสนับสนุนต่าง ๆ ที่จัดให้ผู้เรียน เพื่อเพิ่มการเรียนรู้ และเพิ่มศักยภาพในการทำงานของผู้เรียนในระดับใด					
6.5 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีบุคลากรให้บริการสนับสนุนผู้เรียน (ตามข้อ 6.1-6.4) ต้องมีการระบุสมรรถนะเพื่อใช้ในการสรรหาและการปฏิบัติงาน และสมรรถนะเหล่านั้นต้องได้รับการประเมินเพื่อให้มั่นใจว่าเป็นสมรรถนะตามความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีการกำหนดบทบาทและความสัมพันธ์ของบุคลากรกลุ่มนี้ไว้เป็นอย่างดี เพื่อให้มั่นใจว่าการบริการเป็นไปอย่างราบรื่นในระดับใด					
6.6 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีระบบการประเมินบริการสนับสนุนผู้เรียน มีการเทียบเคียง เพื่อพัฒนาการดำเนินการในระดับใด					
Criteria 7 สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน (Facilities and Infrastructure)					
7.1 ท่านมีความเข้าใจว่าคณะ/หลักสูตรของท่านควรมีระบบกลไกในการดำเนินการเพื่อให้มีทรัพยากรทางกายภาพสนับสนุนการดำเนินงานของหลักสูตร เช่น ห้องเรียน ห้องสัมมนา ห้องกิจกรรม เครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนระบบ IT ที่เกี่ยวข้องให้มีความเพียงพอพร้อมใช้ และมีความทันสมัย ในระดับใด					
7.2 ท่านมีความเข้าใจว่าคณะ/หลักสูตรของท่านควรมีห้องปฏิบัติการและเครื่องมือปฏิบัติการ ให้มีความเพียงพอ พร้อมใช้ มีความทันสมัย และใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพในระดับใด					
7.3 ท่านมีความเข้าใจว่าคณะ/หลักสูตรของท่านควรมีการจัดเตรียมห้องสมุดดิจิทัลเพื่อให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างไร ให้มีความเพียงพอ พร้อมใช้ ทันสมัย เหมาะสมสอดคล้องกับภาคการทำงานและการบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ในระดับใด					
7.4 ท่านมีความเข้าใจว่าคณะ/หลักสูตรของท่านควรมีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเชิง Software ที่ตอบสนองความต้องการของบุคลากรและผู้เรียน ในระดับใด					
7.5 ท่านมีความเข้าใจว่ามหาวิทยาลัยมีโครงสร้างพื้นฐานด้านคอมพิวเตอร์ (Hardware) และระบบเครือข่าย IT (รวมถึง Cyber Security) ที่สามารถเข้าถึงได้ ในพื้นที่ของคณะ/มหาวิทยาลัย ได้อย่างเต็มที่สำหรับการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ					
7.6 ท่านมีความเข้าใจว่าคณะควรมีข้อกำหนด/มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพ และความปลอดภัย และมีการดำเนินการให้เป็นไปตามข้อกำหนด/มาตรฐานการเข้าถึง สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่าง ๆ และการเข้าถึงสำหรับผู้ที่มีความต้องการพิเศษในระดับใด					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
7.7 ท่านมีความเข้าใจว่ามหาวิทยาลัยควรจัดให้มีสภาพแวดล้อมทั้งทางกายภาพ สังคม และจิตวิทยา อย่างเหมาะสมกับผู้เรียนทั้งต่อการเรียนรู้ การวิจัย และมีคุณภาพชีวิตที่ดีในระดับใด					
7.8 ท่านมีความเข้าใจว่ามหาวิทยาลัย/คณะ/หลักสูตร ควรมีการกำหนดสมรรถนะของบุคลากรสนับสนุนการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับสิ่งอำนวยความสะดวก (ตามข้อ 7.1 - 7.7) และประเมินเพื่อให้มั่นใจว่าบุคลากรจะมีสมรรถนะตามความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระดับใด					
7.9 ท่านมีความเข้าใจว่ามหาวิทยาลัย/คณะ/หลักสูตร ควรมีการประเมินคุณภาพของสิ่งอำนวยความสะดวก (ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ เทคโนโลยีสารสนเทศ และบริการผู้เรียน) และดำเนินการปรับปรุงประสิทธิภาพในระดับใด					
Criteria 8 ผลผลิตและผลลัพธ์ (Output and Outcomes)					
8.1 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีระบบกลไกในการเก็บรวบรวม ติดตามและวิเคราะห์ข้อมูลอัตราการสำเร็จการศึกษา อัตราการออกกลางคัน และเวลาเฉลี่ยในการสำเร็จการศึกษา ตามแผนการศึกษา มีการนำข้อมูลไปวิเคราะห์ และมีการเทียบเคียงเพื่อการปรับปรุง (ย้อนหลัง 5 ปี) ในระดับใด					
8.2 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีระบบกลไกในการเก็บรวบรวม ติดตามและวิเคราะห์ข้อมูลภาวะการณ์มีงานทำ การประกอบอาชีพอิสระ การเป็นผู้ประกอบการ และการศึกษาต่อ มีการนำข้อมูลไปวิเคราะห์ และมีการเทียบเคียง เพื่อการปรับปรุง (ย้อนหลัง 5 ปี) ในระดับใด					
8.3 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรมีระบบกลไกในการเก็บรวบรวม ติดตามและวิเคราะห์ข้อมูลผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของอาจารย์และผู้เรียน มีการนำข้อมูลไปวิเคราะห์ และมีการเทียบเคียงเพื่อการปรับปรุง (ย้อนหลัง 5 ปี) ในระดับใด					
8.4 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร มีการนำข้อมูลไปวิเคราะห์ และมีการเทียบเคียงเพื่อการปรับปรุง (ย้อนหลัง 5 ปี) ในระดับใด					
8.5 ท่านมีความเข้าใจว่าหลักสูตรของท่านควรถูกกำหนดกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย(เฉพาะกลุ่มที่มีส่วนสำคัญในการนำไปพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน) ที่จะเก็บรวบรวมระดับความพึงพอใจ มีการนำข้อมูลไปวิเคราะห์ และมีการเทียบเคียงเพื่อการปรับปรุง (ย้อนหลัง 5 ปี) ในระดับใด					

ตอนที่ 3 ทศนคติของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการเตรียมความพร้อมในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรสู่เกณฑ์

AUN-QA

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องที่ท่านเห็นว่าเป็นจริงมากที่สุด

ระดับความเห็น 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ระดับความเห็น 4 หมายถึง เห็นด้วยค่อนข้างมาก

ระดับความเห็น 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ระดับความเห็น 2 หมายถึง เห็นด้วยค่อนข้างน้อย

ระดับความเห็น 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. การวางแผนการประกันคุณภาพ					
1. คณะมีการกำหนดนโยบาย ภารกิจ และแผนการปฏิบัติราชการที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย					
2. คณะมีการกำหนดแผนส่งเสริมการให้ความรู้แก่บุคลากรด้านประกันคุณภาพการศึกษา					
3. คณะมีการกระตุ้นและสร้างทัศนคติที่ดีต่อกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา					
4. ผู้บริหารให้ความสำคัญและสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร					
5. คณะมีการจัดงบประมาณด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ให้มีความสอดคล้องกับพันธกิจ					
6. มหาวิทยาลัย/คณะ มีการกำหนดเป้าหมายในการเลือกใช้ระบบประกันคุณภาพในระดับหลักสูตรด้วยเกณฑ์ AUN-QA เพื่อพัฒนาคุณภาพของการจัดการศึกษาให้ดีขึ้น					
2. การทำความเข้าใจในเกณฑ์การประเมิน					
1. ผู้บริหารหลักสูตรหรืออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีความเข้าใจ และให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร					
2. คณะมีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและสร้างความเข้าใจให้แก่บุคลากรเกี่ยวกับระบบ ประกันคุณภาพในระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA อย่างเหมาะสมและเพียงพอ					
3. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกณฑ์ AUN-QA เพียงพอต่อการจัดทำรายงานประเมินตนเอง (SAR) ตามเกณฑ์นี้					
4. ท่านยินดีให้ความร่วมมือในการดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับหลักสูตรด้วยเกณฑ์ AUN-QA					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
3. การติดตามการจัดทำรายงานประเมินตนเอง					
1. คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นผู้ติดตามและตรวจสอบแผนการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ					
2. คณะมีการกำหนดระยะเวลา และแนวทางการตรวจสอบ ทบทวน การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาไว้อย่างชัดเจน					
3. คณะมีการติดตามการจัดทำรายงานประเมินตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อเรียนรู้ร่วมกันและพัฒนาปรับปรุง					
4. การเตรียมประเมินหลักสูตร					
1. คณะ/หลักสูตร มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน โดยมีคุณสมบัติตรงตามสาขาวิชาที่ประเมิน					
2. หลักสูตรมีการจัดทำและตรวจสอบรายงานประเมินตนเอง พร้อมเตรียมหลักฐานเพื่อรองรับประเมิน					
3. หลักสูตรมีการเตรียมบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อเข้ารับการสัมภาษณ์ (ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ตัวแทนเจ้าหน้าที่ ตัวแทนนักศึกษา ตัวแทนศิษย์เก่าและตัวแทนผู้บัณฑิต)					
4. หลักสูตรมีการติดตามนำผลการประเมินไปจัดทำแผนงานและนำไปใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงาน					
5. คณะ/ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีการนำผลการประเมินเผยแพร่ผ่านระบบ CHE QA Online					
6. คณะ/หลักสูตร มีความพร้อมที่จะดำเนินการรับการประเมินประกันคุณภาพการศึกษาในระดับหลักสูตรด้วยเกณฑ์ AUN-QA					

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะในการพัฒนา

.....

.....

.....

.....

.....

*****ขอขอบคุณท่านที่สละเวลาและให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม*****

ส่วน ค : ประวัติคณะผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการวิจัย

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นาย นางสาว นาง ยศ : นางสาวกนกอร อรุณทวีรุ่งโรจน์

ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mr., Miss, Mrs., Rank : MissKnokorn Aruntaweerungrote

2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน : 3

3. ตำแหน่งปัจจุบัน

- ตำแหน่งบริหาร : พนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน

- ตำแหน่งทางวิชาการ : นักวิชาการศึกษาคำนาฏการ

4. หน่วยงานและสถานที่อยู่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์มือถือ และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)

- หน่วยงาน : งานประกันคุณภาพการศึกษา คณะบริหารธุรกิจ

- สถานที่อยู่ติดต่อได้สะดวก : 86 ถ.พิษณุโลก แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กทม. 10300

- หมายเลขโทรศัพท์มือถือ : 090-993_

- E-mail : knokorn.a@rmutp.ac.th

5. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	คุณวุฒิ	ปีที่จบการศึกษา
ปริญญาโท	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	2561
ปริญญาตรี	บริหารธุรกิจบัณฑิต	2551

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ

-

7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยระบุสถานภาพในการทำการวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัยในแต่ละผลงานวิจัย

7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย : ชื่อแผนงานวิจัย

-

7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย : ชื่อโครงการวิจัย

-

7.3 ผู้ร่วมวิจัย : ชื่อแผนงานวิจัย/โครงการวิจัย

-

7.4 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : ชื่อผลงานวิจัย ปีที่พิมพ์ การเผยแพร่ และแหล่งทุน (อาจมากกว่า 1 เรื่อง)

-

7.5 งานวิจัยที่กำลังทำ : ชื่อข้อเสนอการวิจัย แหล่งทุน และสถานภาพในการทำวิจัยว่าได้ทำการวิจัย

แล้วเสร็จประมาณร้อยละเท่าใด

-

ส่วน ค : ประวัติคณะผู้วิจัย

ผู้ร่วมวิจัย

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นาย นางสาว นาง ยศ : นางสาวรุ่งอุษา คำร้อยแสน

ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mr., Miss, Mrs., Rank : Missrungsua Khamroisaen

2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน :

3. ตำแหน่งปัจจุบัน

- ตำแหน่งบริหาร : พนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน

- ตำแหน่งทางวิชาการ : นักวิชาการศึกษานำนาฏการ

4. หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์มือถือ และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)

- หน่วยงาน : งานหลักสูตร คณะบริหารธุรกิจ

- สถานที่ติดต่อได้สะดวก : 86 ถ.พิษณุโลก แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กทม. 10300

- หมายเลขโทรศัพท์มือถือ : 089-443666

- E-mail : rungsua.k@rmutp.ac.th

5. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	คุณวุฒิ	ปีจบการศึกษา
ปริญญาตรี	Bachelor of Business Administration (Marketing) Sukhothai Thammathirat Open University	2549

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ

-

7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยระบุสถานภาพในการ
ทำการวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัยในแต่ละผลงานวิจัย

7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย : ชื่อแผนงานวิจัย

-

7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย : ชื่อโครงการวิจัย

-

7.3 ผู้ร่วมวิจัย : ชื่อแผนงานวิจัย/โครงการวิจัย

-

7.4 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : ชื่อผลงานวิจัย ปีที่พิมพ์ การเผยแพร่ และแหล่งทุน (อาจมากกว่า 1 เรื่อง)

-

7.5 งานวิจัยที่กำลังทำ : ชื่อข้อเสนอการวิจัย แหล่งทุน และสถานภาพในการทำวิจัยว่าได้ทำการวิจัย

คล่องแล้วประมาณร้อยละเท่าใด

-